

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

T945m RARE BOOK

Harvard University

FARLOW
REFERENCE LIBRARY
OF
CRYPTOGAMIC BOTANY

DI Davy Ing. with the futhers most friend's respects.

MUSCOLOGIÆ HIBERNICÆ

SPICILEGIUM.

AUCTORE

DAWSON TURNER, A. M.

SOC. REG. ANT. ET. LINN. LOND. IMP. AC. NAT. CUR.
PHYS. GOETT. NECNON LIT. NOV.

CAST. SOCIO.

YERMUTHÆ:

TYPIS J. BLACK. SUMPTIBUS AUCTORIS.

LONDINI:

PROST. VENAL. APUD. J. WHITE, IN VICO FLEET-STREET.

1804.

T945m

in die en lander

ROBERTO SCOTT, M. D.

IN ACADEMIA EBLANENSI,
BOTANICES PROFESSORI,

CUJUS CONSILIO INCEPTUM,
OPERA DITATUM EST,

HOC OPUSCULUM

D. D. D.

AUCTOR.

PRÆFATIO.

Ex iis, quæ in Systemate Linnæano, classis Cryptogamia complectitur vegetabilibus, vix ulla æquo ac Muscos studio, nulla tam auspicatò Botanici sunt prosecuti. Plurimi quidem et oculatissimi Historiæ Naturalis cultores de his plantulis disseruerunt, quos omnes enumerare, aut eorum detecta recensere nec propositum nostrum, nec operis ratio sinit: paucis tamen ut lectorem moneam est necesse.

Quod de Muscis ante Dillenii tempora compertum fuit, parvum et tenebrosum: ille primus caliginem tam densè infusam discussit; species plurimas collegit; descriptiones iconasque accuratas estidit; omnes in sex genera distribuit; et, licet nec veram methodum nec organa sexualia ritè detexerit, opus tamen reliquit, quod ingenii perspicacis et exquisiti monumentum semper, dum Botanice coletur, manebit.—Eodem tempore, vel parvo tantùm intervallo, Linnæus Muscorum sex genera in novem dispertivit, sed, stirpibus, quæ phænogamæ dicuntur, intentus, nihil ferè novi de hisce addi-

dit; eam tamen lucem Regno Vegetabili profudit, quæ omnium animos ad thesauros ejus investigandos accenderet.-Plures mox celeberrimi viri optimè de Muscologiâ sunt meriti; præcipuè Hallerus, Neckerus, Schmidelius, Hudsonusque, quos omnes, et vel illustrissimum Schreberum, opusculo de Phascis Florâque Lipsiensi inter primos annumerandum, ægrè transeo, ut ad Hedwigium festinem. " Hic omnium primus," ut Swartzii verbis utar, "levavit velum, quod subducere plures conati sunt, sustulit nullus." Hic Muscorum partes minutissimas mente acerrimà et accuratissimà, labore improbo, et oculis bene armatis investigando, genitalia corum detexit, et quam mirè plantis phænogamis omnimode conveniant primus monstravit. Detecta mox in operibus exquisitis edidit, iconibusque perpulchris, et ad unguem accuratis illustravit.—Novum hinc Systema, nova Muscorum genera, nova nomina, quæ, diu inter Germanos aliasque gentes cognita et recepta, hic serius æquo sunt patefacta, nec, nisi a paucis, vel nunc adhibentur.

Hæc igitur opusculi hujus scribendi prima est causa, ut quod, post Linnæi tempora, exteri Botanici de Muscis docuerunt nostratibus quoque innotescat, et ut, de iisdem plantis disserentes, iisdem quoque nominibus, quantum id fieri potest, utamur; nec in magistri nostri immortalis verba tam cœcè juremus, ut, nisi quod ipse dixerit, nihil rectè dictum credamus.

Illud etiam me multum impulit, ut Insula, in quâ, tantillùm modò moratus, benevolentiæ amicitiæque plurimum sum expertus, Insulæ Imperio Britannico nuper connexæ per arctissima conjunctionis vincula, (" quod sit, o! felix, quod et usque felix!") thesauri vegetabiles per me magis innotescerent.-Est enim Hibernia nostra terra quâ nulla magis Muscorum ferax: excelsi montes, præruptæ rupes, profundi saltus, immensæque, quibus abundat, paludes, humilibus hisce Regni Vegetabilis civibus sedes dilectas præbent; mira quoque soli diversitas, aerque, ut in montosis, sæpiùs humidus. Hinc quæ rarissime in Anglia, vel etiam in Cambria, capsulas Hypna proferunt, ibi fructifera abundantèr reperi; magisque quàm in regionibus nostris luxuriare species ferè singulæ mihi visæ sunt. Hic quoque libellus, qui Muscorum Hibernicorum non historia, non vel catalogus, tantummodò Spicilegium, idque valdè imperfectum, extat, plures quam totius Sueciæ, a tot tantisque Botanicis iterum atque iterum lustratæ, species continet; quod mireris, cùm omnes, quas comprehendit, unam alteramque si demas, a tribus modò Botanicis. oculatissimis quidem illis et fortunatis, sed quibus exiguam tantum insulæ partem investigare licuit, sint detectæ. Quâ de re, si in totam regionem attentè inquiratur, nullus dubito quin numerus duplicetur, et ex iis, quas in Scotiæ alpinis oculi Dicksoniani detexerunt, plurimæ Hibernicis quoque annumerentur.

Tertia opusculi hujus scribendi accessit causa, quòd

omnia ferè de Muscis hactenus scripta in se sunt imperfecta, et vel in libris alias quoque Regni Vegetabilis partes complectentibus, vel in Societatum Literatarum actis, vel in operibus maximè sumptuosis, nec, absque molestià, in Britannia comparandis includuntur; unde fit ut Muscorum Enchiridion, nec pretii, nec voluminis, neque speciebus distinguendis impar, imprimis desideretur, idque hoc opusculum suppeditaturum spero, quoniam eædem propemodum species per totam Europam sint vulgatissimæ, eæque ergò solæ, quæ minimè sunt frequentes, et tyroni rarò obveniunt, hìc frustrà quærentur.

Quod ad propositi nostri rationem attinet, clar. Swartzii vestigiis instare principio mihi statueram; sed jure timui, ne, dum brevis esse laborabam, obscurus fierem; meque ergò utilitati magis inserviturum credidi, si non modò de speciebus vel novis, vel dubiis hactenus vexatis, fusius tractarem, sed et de jamdudum satis cognitis pluribus verbis dissererem. Expertus enim scio plantas tam exiguas, quæ, licet copiosissimè describantur, Botanices maximè peritum sæpe fallunt, neutiquam per duodecim verba tyroni liquere posse. Uniuscujusque partis descriptione absolutâ potius indigent; quod cum brevitati, quam mihi præceperam, obstaret, iter quasi medium tenere sum conatus. Illud ergo imprimis petii, ut notas, quibus singulæ species luculentissime dignoscantur, quam brevissime exponerem. Hypna tamen tractans tantas difficultates, et tot tantosque errores auctorum

PRÆFATIO.

celeberrimorum vel inveni, vel invenire credidi, ut unamquamque speciem fusè describere necesse duxi, majorisque culpæ opprobria fugiens, malui prolixitate quam obscuritate argui.-Specierum novarum seu minus cognitarum iconas adjeci; illis, quæ, ab aliis prætermissæ vel neglectæ, in hoc opere primum describuntur, crucis signo (†), illis, quæ, ab exteris memoratæ, jam primum inter Britannicas recensentur, asterisco (*) præposito.-Erroribus meis, (et de vegetabilibus .adeo exiguis disserens quis tam audax, ut se errore vacuum sperare ausit?) Botanicos peritiores ut ignoscant, et simul quod rectius norint candidi impertiant obnixè rogo. Mendosum esse hoc opusculum nemo me ipso melius novit; doleoque quod absolutius præstare nequii: quod potui feci-; et, si, inter ea quæ continet, " sint bona, sint quædam mediocria, sint mala plura," non tamen idcircò me instituti mei pœnitebit, cum nihilominus non prorsus inutile fore et spero et arbitror.—A quorundam, quos rei Botanicæ peritissimos existimo, sententiis discessi, nunquam tamen non coactus; hosque omnes iterum atque iterum rogo, ut credant, me nunquam, vel corum existimationi obtrectandi, vel inanem gloriam aucupandi gratia, id fecisse. . Veritatem unam omnes colimus, scientiam nostram amabilem promovere omnes studemus, nec, quia dissenti-. mus, alterum e nobis errâsse pro certo constat; fieri enim interdum potest, ut eandem plantam descripserimus, sed, sicut lacertam in fabulâ, vel solo diverso, vel ætate aliquantum mutatam viderit alteruter. Hoc quidem unum jactare mihi liceat, me aut nihil omninò

quod non ipse observaverim admississe, aut, si quando ab hâc normâ aberraverim, auctoris, vel amici, cui observationes debeo, nomen fide protulisse, ut quantum in hoc opere ipse mihi vindico aliis etiam innotescat, descriptionesque meze id saltem pretii habeant, quod iis, quæ ad ipsas plantas conficiuntur, nec e variorum et inter se non rarò dissidentium auctorum scriptis excerpuntur, debetur.-Synonyma, ut brevitatem mihi propositam, quantum potui, servarem, parcissimè protuli; auctoresque nullos, præter Dillenium, Linnæum. Hedwigium, Bridelium, Hudsonum, Dicksonum, Smithiumque citavi, ibi modò deflectens, ubi ad veritatem aliquam stabiliendam, vel errorem detegendum necesse visum est.—Omnes, quos hoc Spicilegium complectitur Muscos, aut in Hibernia ipse vidi, aut inde accepi: Encalyptá vulgari una dempta, quæ per totam Europam adeo frequens occurrit, ut dubitare nequeo quin in Hibernia copiosè nascatur; et que tam sui generis est planta, ut opus sine illà plus æquo mancum evasisset.

Viris amicissimis, Roberto Scott, M. D. Botanices, Eblanæ, Professori, W. Stokes, M. D. Sacro-Sanctæ Trinitatis Collegii Socio, Historiæ Naturalis cultori indefesso, et Johanni Templeton, Arm. qui, Hiberniæ septentrionalis incola, regionem illam montosam et naturæ opibus abundantem labore improbo indagavit, et a quo Flora Hibernica mox est expectanda, summas et habeo et ago gratias. Illorum est quòd hoc opusculum in lucem prodiit, illorumque benevolentia thesauros

ferè omnes, quibus ornatur, contulit. Nec quod viris literarum suavi commercio mecum conjunctis, Swartzio, Schradero, Smithio, Dicksono, Schwaegrichenio, Mohrioque debeo, silentio est prætermittendum: hi enim stirpes, quas vel ipsi descripserunt, vel in longinquis regionibus detexerunt, communicando, ad synonyma certè citanda plurimum contulerunt, operisque utilitati, dummodo sit utile, multum inservierunt. Ipse quoque cl. R. A. Hedwigius, immortalis Hedwigii filius, herbariolum nostrum exemplaribus e patris sui beati herbario augere non est dedignatus: unde si auctores magis qu'am usitatum est audacter protulerim, non id meoacumine, sed amicorum munificentia confisus feci.

Quoad Muscorum genera nullius in verba omninò juravi; Hedwigii tamen methodum, paucis mutatis, se-Hanc methodum e capsulâ pendere, quæ cutus sum. vel clausa, vel aperta, et, si aperiatur, os habet vel nudum, vel simplice vel duplice dentium ordine, qui Peristomium dicitur, instructum, res est satis cognita. Nec tamen cum celeberrimo illo auctore florum masculorum situm aut peristomii interni discrimina subtilissima generum characteres vel commodos vel naturæ convenientes suppeditare arbitror. Flores masculi semper ferè minutissimi, nec nisi oculo bene armato detegendi, raròque eodem tempore, quo peristomium matureseit, conspiciendi, Tyroni botanico scrupulos quotidiè injiciunt; sic Barbulas a Tortulis, Weissias a Grimmiis, ut alia taceam, neutiquam disjungendas existimo. Nec minus, si peristomii interni mutationibus minutis nitamur, invita natura agemus. Leskeæ enim ab Hypinis, Meesiæ, Timmiæ, Pohliæ, et Mnia a Bryis ægrè admodum divelluntur. De his autem alio posthac louco erit disserendum.

Opere hoc typis jam mandate, unam alteramque speciem vel omninò novam, vel hic certè prætermissam misit D. Templeton, aliarumque quarundam nomina communicavit D. Scott, quas omnes ut Muscologiæ Hibernicæ annumerem occasionem mox suppeditandam confido. Bryii quoque sui fasciculati exemplar a Dicksono accepi, et a Grimmia verticillata differre factus sum certior.

Illud jam tantummodò dicendum superest, me ad Hypna investiganda operculi formam, foliorum caulinorum nervum, et perichætialium figuram notas maximè stabiles præbere reperisse; meque in hoc opere scribendo, neutiquam amici suavissimi, Smithii, qui nunc jam Floræ suæ Britannicæ Muscologiæ incumbit, æmulatione moveri. Id certè doleo, quòd ambo de iisdem plantis eodem tempore disserendo occupati, non, quod vellemus uterque, auxilium mutuò conferre potuimus. Quantum id fieri potuit factum est; quâ de re spero sententias nostras in paucis modò esse discrepaturas; dulcissimum enim fructum profert Historiæ Naturalis cultura, dum virorum iisdem studiis ejusdemque veritatis indagationi conjunctorum commercium, benevolentiam, amicitiam comparat.

Dabam YERMUTHÆ, Pridie Idus Martii, MDCCCIV.

TABULA

GENERUM

MUSCORUM FRONDOSORUM

HIBERNIÆ.

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
I. Capsulæ ore nullo.
1.—
II. Capsulæ ore nudo.
 Calyptrâ circumscissâ, capsulam infernè cingente SPHAGNUM. L. Calyptrâ integrâ secedente; floribus terminalibus GYMNOSTOMUM. H. Calyptrâ integrâ secedente; floribus axillaribus ANICTANGIUM. H.
III. Capsulæ ore aucto Peristomio.
A. Peristomio simplice; dentibus indivisis.
5.—Quatuor, liberis
9.—Sedecim latiusculis; floribus ter-
minalibus
(W Bissin. Zz.)

10.—Sedecim, vel triginta-duobus;
floribus axillaribus PTEROGONIUM. Sw.
(PTERIGYNANDRUM. H.)
B. Peristomio simplice; dentibus bifidis.
11.—Triginta-duobus, ad basin divisis,
vel simplicibus, erectis, longis,
capillaribus TRICHOSTOMUM. H.
(Didymodon, H.)
(Cynontodium. H.)
12.—Plurimis, ad basin divisis, capil-
laribus, spiralitèr convolutis TORTULA. H.
(BARBULA. H.)
13.—Sedecim, latiusculis, inflexis, le-
vitèr bifidis DICRANUM. H.
(Fissidens. H.)
C. Peristomio simplice; dentium apicibus membranâ connexis.
14.— POLYTRICHUM. L.
D. Peristomio duplice: exteriore dentibus sede- cim; interiore ciliis totidem.
15.—Exterioribus latis geminatis; interioribus capillaceis, vel nul- lisORTHOTRICHUM. H. 16.—Exterioribus latiusculis, distinc-
tis, cum interioribus capillaceis
alternantibus NECKERA. H.
The state of the s

D.	Peristomio duplice: exteriore dentibus sede-
	cim; interiore membranâ.
17.	Exterioribus brevibus, truncatis; interiore membranâ plicatâBUXBAUMIA. L.
18.	Exterioribus obliquis, apice cohærentibus; interiore mem-
	branâ planâ, sedecim-partitâ FUNARIA. H.
19.	Exterioribus latiusculis; inte- riore membranâ laciniatâ: capsu-
	lâ sphærica; floribus terminali-
	bus BARTRAMIA. H.
20.	Exterioribus latiusculis; inte-
	riore membrana laciniata: capsu-
	lâ ovato-oblongâ; floribus ter-
	minalibus BRYUM. L.
	(Mnium. L.)
	(Webera. H.)
	(Pohlia. H.)
	(Meesia. H.)
21.	-Exterioribus latiusculis; inte-
	riore membrana laciniata: cap-
	sula oblonga: floribus axillari-
	bus
	· (Leskea. H.)
22.	-Exterioribus latiusculis; inte-
	riore membrana conica, reticu-
	latâ FONTINALIS. L.

MUSCI FRONDOSI

HIBERNIÆ.

1. PHASCUM. Schreb. Gen. pl. n. 1636. Hedw. fund. II. p. 85.

Capsula ovata, undique clausa; vel cum rudimento operculi, nunquam dehiscente.

Capsutá subsessili.

1. P. subulatum, caulescens; foliis lanceolato-subulatis erecto-patulis. St. cr. I. t. 35. DILL. t. 32. f. 10.

Habitat in arenosisa

Planta circiter bilinearis; caulis simplex, rariùs bifurcus; folia lutescentia, setacea, basi dilatata, amplexicaulia, rigidiuscula, nec exsiccatione crispata, enervia; capsula foliis oblecta.

2. P. axillare, caulescens; foliis lineari-lanceolatis patentibus; pedicellis lateralibus recurvis. Dicks. t. 1. f. 3. St. cr. I. t. 34. E. B. XV. t. 1036.
P. nitidum. Hedw. — in glareosis.

Colore, formă, et magnitudine cum præcedente convenit, sed folia remotiuscula, magis patula, neutiquam, nisi exsiccatione, subulata, sub lente

I...,1

pulcherrimè reticulata, carinata, ad basin obsoletè uninervia; pedicellus principio terminalis, mox axillaris, recurvus; capsula elliptica.

3. P. crispum, caulescens; foliis lanceolatis acuminatis carinatis siccitate tortilibus. St. cr. I. t. q.

- in humidis.

Caules vix lineares, apice plerumque multifidi; folia saturatè viridia, caulina alterna, dissita, brevia, summa constipata, sesqui-linearia, basi dilatata, lanceolata, longè acuminata, complicato-carinata, madore rectiuscula, siccitate mirè contorta, nervo ferè concolore. P. crispum E. B. IX. t. 618. (P. sphærocarpon Fl. Bedf.) quod specie ab hoc differre credit cel. Smithius, varietatem esse foliis aliquantum brevioribus potius censerem.

- 4. P. patens, sub-acaule; foliis ovato-lanceolatis apicem versus serratis horizontalitèr patentibus. St. cr. I. t. 10.
  - in argillosis humidis.

Statura vix sesqui-linearis; folia pulchrè reticulata, uninervia, planiuscula, semper patula; hino capsulæ subglobosæ, fuscæ, magis quam in reliquis conspicuæ; margines foliorum haud rarò integri. Ab hoc P. recurvifolium Dicks. t. 10. f. 2, quoad iconem, vix distinctum videtur, exemplaria autem, ab ipso missa, ob folia multò angustiora, carinata, reflexa, specie differre crederem. 5. P. cuspidatum, sub-acaule; foliis ovatis cuspidatis patulis siccitate conniventibus. DILL. t. 32. f. 11. P. acaulon. L. — in sepibus.

A P. patente et Schreberiano cautè distinguendum: ab hoc staturâ minore, vix plus quam lineari, caule ut plurimum simplice, et colore saturatiore; ab illo foliis integerrimis exsiccatione conniventibus discrepat.——Foliorum apices, semper acutissimi, non rarò aristati, fierine ergo potest ut in P. piliferum transeat?

6. P. curvisetum, sub-acaule; foliis ovato-lanceolatis aristatis patulis: pedicellis abbreviatis recurvis. Dicks. t. 10. f. 4.

- in arenosis.

Hanc speciem a præcedente, cui perquam affinis, primus disjunxit oculatissimus Dicksonus; statura aliquantum minor, folia magis patula, capsulæ maturæ subglobosæ, non, ut in P. cuspidato, foliis tectæ, sed propter pedicellorum curvaturam extra folia positæ et conspicuæ.

7. P. muticum, acaule; foliis ovatis muticis concavis conniventibus. DILL. t. 32. f. 12. SCHREB. Phase. t. 1. f. 11---14.

P. acaulon β . I.. . — in sepibus.

Folia perpauca, in bulbilli formam congesta, semper connivent, capsulamque omnino claudunt: planta præcedentibus cunctis duplò minor, gregaria. A penultimo primus et jure separavit cl. Schreberus.

* Re servature, acaule; surculis filamentaceis ramosis; foliis perichatialibus etectis, langeolatis serratis enervibus. Diers. t. 1. f. t. E. B. VII. t. 460. Serres. Phase. t. 2.

P. confervoides. BRID.

- in pratis et arvis.

stoloniserum, etolonibus reptantibus.
P. stoloniserum. Dicks. t. 7, h. 2.

Filamentis tennissimis, lutescentibus, dense implexis, tenza instratis, Confervam frigidam primo
aspectu refert, et vix, nisi capsulis minutis, rufofuscis, dignosci potest: surculi, succis, quibus
replentur, arescentibus, speciem articulatam præbent, nec tamen naturâ sunt geniculati. Ex hâc
unâ duas species construxerunt. Hoffmannus et
Bridelius—malè.—P. serratum et stoloniferum, consentiente amiciss. Dicksono, conjunxi: statuta in
hoc paullò major.

** Pedicello foliis longiore.

9, P. rectum, acquile; foliis ovatia patulis; pedicollis erectis; capsula ovata apiculata. Wish. t. 18. f. 1. E. B. V. t. 330.

P. curvicollum, E. B.

- in fossis arenosis.

Pedicellus folia ensuperana hanc a precedentibus

distinguit: planta tota vix bilinearis. A P. curvicollo, cui proximum, foliis muticis, pedicello erecto, et capsulis ovatis; a bryoide, foliis muticis nunquam conniventibus, staturâque plus dimidio minore differt.

2. SPHAGNUM.* Schreb. Gen. Pl. n. 1637. Henw. fund. II. p. 85. I. t. 1.

Capsula ore nudo, basi strumifera. Calyptra circumscissa, capsulam infernè cingens.

- 1. S. latifolium, foliis ovatis concavis arctè imbricatis obtusis. Dill. t. 32. f. 1.
  - in paludibus.
  - S. cymbifolium. Brid. Swartz.
  - S. Palustre. L.
  - β. fluitans, caule protenso tenerrimo; foliis sparsis remotis.

^{*} Serra onte omnibus substantia flexilis, moltis, color byalino-virescena, siccitate albus, rubore interdum perfusus; rami breves, deflexi; solia enervia; pedicelli abbreviati; capsulæ recentes globosæ, siccatæ insigniter urceolatæ, spadiceæ: genus natura distinctissimum, sed vix, nisi capsula strumifera, calyptraque capsulara inferne cingente, a gymnostomis in Systemate distinguendum.

Caules subspithamæi, simplicius culi, ramis teretius-culis, vix unguicularibus, turgidis, deslexis dense obsiti; rami summi in corymbum conferti; folia ventricosa, sub lente pulchrè reticulata, cordato-ovata, appressa. Huic valdè affine S. squarrosum, nova species, nuper in Hercynia detecta, quæ foliis squarrosis acutius culis dignoscitur.— Be bipedalis et ultra, facie a S. latifolio quam diversissima, colore pallidè, sed amœnè viridi, sub-hyalino.

- 2. S. capillifolium, foliis lanceolatis concavis arctè imbricatis acuminatis. Dill. t. 32. f. 2. A.
  - S. palustre B. L.
  - S. capillaccum. Swartz.

- in paludibus.

Forma et habitu cum præcedente convenit, sed rami plus duplo graciliores, longè acuminati, et folia affatim distinguunt.

3. S. cuspidatum, foliis lanceolatis concavis remotiusculis patentibus. Dill. t. 32. f. 2. B.

- in aquosis.

In aquâ fluitat, caule pedali ad bipedalem: rami pulchrè plumosi, nec, ut in præcedentibus, teretes: fructum fert rarissimè. Cum S. capillifolio a Dillenio, Bridelio aliisque commixtum, et forsan mera varietas, a loco natali pendens; at, cùm habitu multum discrepet, in Hoffmanni, Rothiique sententiam transire tutissimum duxi.

- 3. GYMNOSTOMUM. SCHREB. Gen. Pl. n. 1638. HEDW. fund. II. p. 87. t. 7. f. 31.
- Caps. ovata, ore nudo. Calyptra integra e basi secedens. Flores terminales.

G. truncatum. Hedw.

Bryum truncatulum. L.

Planta vix bilinearis; color saturatè viridis; folia siccitate subtortilia, nunquam conniventia, nervo valido cuspidata, sed nequaquam pilifera.

2. † G. intermedium, sub-acaule; foliis ovato-lanceolatis planis patentibus apiculatis sparsis; capsulâ oblongâ truncatâ. T. 1. f. a—c. DILL. t. 45. f. 7. F—K.

- in fossis:

Caules cæspitosi, simplices, bi-trilineares; folia quinque vel sex, lætè virentia, subdiaphana, sublente reticulata, infima remota, summa rosæ instar expansa, plana, ovata, margine integerrima, nerve-

Valido, fusco cuspidata; pedicelli terminales, solitarii, rariùs bini, fusco-virides, semi-unguiculares; trapsulæ oblongæ, maturæ fuscæ, ore vix dilatatæ, truncatæ; operculum convexum, in rostrum obliquum, acutum, capsulæ ferè longitudine, assurgens; calyptra tonorrima, pallidè viridis, lateralitèr fissilia.

G. intermedium et truncatulum, ut inter quæ mira similitudo interest, primus disjunxisse noluerim, misi abundanter utrumque prope Yarmouth reperiatur, multosque annos observanti distincta videantur. Auctoritate etiam cl. Dicksoni fretus sum; . ded nec vel hâc de causâ de vegetabilibus adeo minutis sententiam non revocandam proferre ausim; quare, ut Botanici peritiores ad rem accuratius investigandam, suaque inde judicia facienda ducerentur, utriusque iconem adjeci; et G. obtusum, plantam his simillimam, dubiisque tam vexatam ut G. dubium a Bridelio nominaretur, addidi. Statuta altiore, foliis oblongo-lanceolatis, erectis, capsulis apice constrictis, operculoque recto dignoscitur hee species. G. truncatulum et intermedium eandem non rarò sepem habitant, hoc gregatim, in acervulos satis conspicuos conglomeratum, illud sparsum, sæpiùs solitarium, nec nisi attentiùs in-Altitudo hujus multò matuenti observandum. jor; folia magis sparsa, duplò pauciora. color lætior; operculum longius, sub-acuminatum; capsula, vel effœta, oblonga, et nequaquam turbinata. Cel. Hedwigius utramque præ se habuisse speciem in St. cr.

- I. t. 5 videtur: crederem tamen, f. 12ma dempta, omnes esse ad G. intermedium referendas. Nomen triviale, intermedium, quia locum ferè medium inter G. truncatulum, obtusumque tenet, huic speciei indidi.
- 3. G. obtusum, sub-acaule; foliis oblongo-lanceolatis concavis erectiusculis; capsulâ oblongo-ovatâ. T. 1. f. g—i. Dicks. t. 4. f. 7. Sp. Musc. t. 2. f. 1—3.

G. dubium. BRID.

Bryum obtusum. DICKS.

- in arenosis sterilibus.

Altitudo pollicaris; color e rufo nigrescit. A G. Heimii, quocum Bridelius conjungendum putat, foliorum colore et formâ toto cælo differt. Folia, quæ Dicksonus denticulata dixit, in exemplaribus nostris sunt integerrima.

- 4. G. ovatum, sub-acaule; foliis ovatis concavis piliferis conniventibus. St. cr. I. t. 6.

  Bryum ovatum. Dicks.
  - in muris argillaceis.
  - G. truncatuli ferè formâ, sed aliquantùm majus; folia, in pilum album desinentia, semper connivent; color pallidior; capsulæ maturæ non turbinatæ.
- 5. G. Heimii, sub-acaule; foliis spatulatis acuminatis apicem versus denticulatis; capsulâ cylindraceâ; I....2

Sperculo oblique rostrato: St. cr. 1. t. 30. Bryum Heimii. Dicks.

- in humidis:

Folia pauca, erecta, pedicelli basin amplectentia, lutescentia, sub lente pulchrè reticulata; capsula semper cylindracea; operculum capsulæ ferè longitudine; plantæ totius altitudo pollicaris.

6. G. fasciculare, sub-acaule; foliis ovato-lanceolatis acutis serratis patulis; capsula pyriformi; operculo plano. Dicks. t. 7. f. 5. E. B. XVIII. t. 1245. Sp. Musc. t. 4. f. 5—9?

Bryum fasciculare. DICKS.

- in saxis.

A G. pyriformi cautissime distinguendum; differt statura duplò graciliore, caule infernè nudo, foliis omnibus ad pedicelli basin fasciculatis, operculo plano, obtusissimo. Capíulæ quoque forma neutiquam eadem, sed hoc in G. fasciculari quodammodo. incertum, plus minus enim ad basin attenuatur, ut nunc elongato, nunc rotundato-pyriformis evadat. Folia pallidè viridia, mirè vasculosa, sub lente obsoletè serrata, nervo obscuriore. Calyptra ventricosa, basi coarctata, capsulam juniorem tegens, adultioris apici horizontalitèr insidens.-Hedwigii figuram dubitantèr citavi, cùm a plantâ Dicksonianâ abludat, suspicerque virum cel. tantummodò G. pyriformis varietatem præ oculis habuisse: talem quoque sub G. fascicularis nomine a Schradero accepi.

7. G. pyriforme, sub-acaule; foliis ovatis acutis apice serrulatis patentibus; capsula obovata; operculo umbonato. E. B. VI. t. 413. Dill. t. 44. f. 6, Bryum pyriforme, L.

- in pratis.

Capsula præcedentibus duplò major; folia dilutè viridia, pellucida, sub lente reticulata, et minutè serrata, rosæ instar expansa. Operculum breve, con vexo-conicum, sub-obliquum, obtusè apiculatum.

4. ANICTANGIUM. HEDW. Sp. Musc. p. 40. Fund. II. p. 86. Hedwigia.

Caps. ovata, ore nudo. Calyptra integra e basi secedens. Fl. axillares.

A. ciliatum, caule ramosissimo; foliis ovatis concavis imbricatis, apice cano denticulato; capfulâ subsessili. St. cr. I. t. 40. Dill. t. 32. f. 5. E. B. XVII. t. 1179.

Gymnostomum ciliatum. Swartz.

Hedwigia ciliata. St. cr.

Bryum ciliatum. Dicks.

_____ apocarpum. \(\beta\). L.

in saxis.

Caules sesquipollicares et ultra, abnormiter divisi; folia luteolo-viridia, siccitate appressa, madore erecto-patula, apice incano diaphano, concava, enervia; capsulæ rufo-fuscæ, campanulatæ, laterales, rariùs terminales, brevissimè pedunculatæ, foliis perichætialibus longè albo-acuminatis, sæpè laceris, obtectæ; operculum plano-convexum, umbone minuto, obtuso.—Planta hæc a Gymnostomis formâ habituque tantum recedit, ut fieri nequiit quin, Hedwigio præeunte, naturam sequerer, et Anictangiis adjungerem, flores licet fæminei, quos nunquam vidi, e ramorum apicibus interdum prodeant.

A Grimmia apocarpa, quam præcipuè refert, et quâcum conjunxerat Linnæus, colore, capsulâque ore nudâ dignoscitur. Foliorum pars incana magnitudine multum ludit, et in inferioribus interdum ferè deest.— Exemplaria ab amiciss. Clemente ex Hispania missa, foliis plus dimidio albis speciem pulcherrimam præbent.

5. TETRAPHIS. Schreb. Gen. Pl. n. 1639. недw. Fund. II. p. 87. t. 7. f. 32.

Caps. oblonga. Perist. simplex, dentibus quatuor pyramidalibus liberis.

T. pellucida. Sp. Musc. t. 7. f. 1. E. B. XV. t. 1020. Dill. t. 31. f. 2.

Mnium pellucidum. L.

in umbrosis udis.

—— III umorosto utilis

Caulis simplex; folia ovato-lanceolata, pellucida, lætè viridia, uninervia, laxè imbricata; pedunculi unguiculares; capsula erecta, matura sulcata; operculum conicum, acutum; peristomii dentes purpurascentes, valdè conspicui.—Generis hujus pulcherrimi hæc una modò adhuc detecta est species, quæ Bryum androgynum tantum refert, ut, capsulis deficientibus, facilè prætermitatur; foliis latioribus, integerrimis præcipuè dignoscitur.

6. ANDRÆA. HEDW. Sp. Musc. p. 47.

Caps. exigua turbinata. Perist. dentibus quatuor concavis, apice connexis, operculigeris.

1. A. alpina, foliis ovatis obtusiusculis concavis undique imbricatis erecto-patulis. Sp. Musc. t. 7. f. 2. Dill. t. 73. f. 39.

A. rupestris. Sp. Musc.

Jungermannia alpina. L.

- in saxis.

Caules vix unguiculares, densè cæspitosi, sæpiùs divisi; folia infima obscurè purpurea, summa saturatè viridia, laxè imbricata, latè ovata, enervia, siccitate appressa, madore erecto-patula, rarò surculorum ad apices subsecunda; pedicelli folia vix superant; capsula valdè exigua, pallescens; peristomii dentes satis magni, in sphæram conflati, atro-rubentes; operculum minutum album.—Hedwigii figura, supra allata, cum exemplaribus hujus speciei, non modò in Britannià lectis, sed et e Germanià acceptis, prorsùs convenit. Andræam rupestrem vir cel. ignoràsse videtur.

2. A. rupestris. foliis setaceis falcatis secundis. Dill. t. 73. f. 40.

Jungermannia rupestris. L.

- in saxis.

Crescendi modo, fructuque cum præcedente convenit, sed statur duplò minore, foliis e basi paullulum explanatà setaceis, nigricantibus, omnibus falcatis, et secundis affatim distinguitur.—Inter muscos frondosos et hepaticos ambigunt quodammodo Andrææ, genus natura a Jungermaniis satis distinctum, sed Muscorum reliquorum etiam dissimile. Quod Hedwigius capsulam, Ehrhartus apophysin nominaverat.

- SPLACHNUM.* Schreb. Gen. Pl.
   n. 1641. Hedw. Fund. II. p. 88.
   t. 7. f. 3.
  - Caps. cylindracea, apophysi umbraculiformi, seu sub-globosæ insidens. Perist. simplex, dentibus octo, geminatis.
- a. S. ovatum, caule simplice brevissimo; foliis obcordatis apiculatis integerrimis; apophysi obovata.

  Sp. Musc. t. 8. f. 4-6.

in alpibus.

Statura vix plus quam unguicularis; apophysis viridula, matura fuscescens, capsula latior: capsula fusca; operculum convexum; foliorum apex brevissimus.— S. rugosum. Dicks. huic perquam affine, vix specie revera differre videtur.

2. S. spharicum. β . caule simplice: foliis ovatis patulis apice subserratis; pedunculo flexuoso debili; apophysi globosà ferrugineà. Dicks. t. 10. f. 5. Dill. t. 44. f. 4.

^{*} SPLACHNA, si formæ elegantia, texturæ subtilitas, colorumve splendor respiciatur, nullis omnino Muscis cedunt: species autem fere singulæ in diversis ætatis gradibus tantum immutantur, ut, ne in ertorem inducatur, iterum atque iterum præmonendus est tyro; præsertim cum omnes rarius occurrant, et hinc repetitæ indies indagationis non sæpe datur facultas.

S. Spharicum. E. B. XI. t. 785.
-S. gracile. Dicks.

- in ericetis montosis.

Caules bi-trilineares; folia pallidè viridia, subdiaphana, sub lente reticulata; pedicellus pollicaris, debilis, sæpe flexuosus, flavescens; operculum convexum.—S. gracile a sphærico specie differre contendit Dicksonus; pedicello tamen breviore dempto, discrimen planè ne minimum invenio, eademque esse nullus dubito, cùm folia in
utroque obsoletè serrata viderim. Fierine potest
ut S. longicollum Dicks. hujus sit varietas?—
diffidentissimè quæro—Dillenii t. 44. f. 4. hucusque semper ad S. ovatum relata, fide propriorum
ipsius exemplarium, ad hanc speciem referri debet.

- 3. S. ampullaceum, caule simpliciusculo; foliis lanceolatis acuminatis strictis serratis; apophysi pyriformi; capsulâ longâ. St. cr. II. t. 14. E. B. II. t. 144 Dill. t. 44. f. 3.
  - ----in turfosis.
  - £. minus, pedicello vix unguiculari, staturâ graciliore.
  - S. Turnerianum. DICKS. t. 10. f. 11. E. B. XVI. t. 1116.

Species perpulchra. apophysi obconicà, magna, dilutè purpurca, capsula plus duplò crassiore, facillimè a reliquis dignoscenda. Caules sæpe sub-pollicares, foliis tenerrimis, lætè viridibus, laxè vestiti; pedicelli sesquipollicares, rubentes; capsula longa, virens.— S. Turnerianum, optimè monente am. Swartzio, ad hanc speciem retuli, timeoque ne sit varietas ab ætate tantummodò pendens.

8. ENCALYPTA.* SCHREB. Gen. pl. m. 1643. Hebw. Fund. II. p. 88. Leersia.

Caps. cylindracea. Perist. simplex, dentibus sedecim linearibus, erectis, indivisis. Calyptra magna, campanulata, laxa.

1. E. vulgaris. caule simplice; foliis spatulato-lanceolatis; calyptra conica integra. St. cr. I. t. 18.

I....3

^{*}Encalvetas a Grimmis, quanvis ab omnibus auctoribus sejunctas, nen nisi invite, et invita, ut opinor, natura, distraxi; nec enim vel peraristomii dentes angustos lineares, vel calvetram laxam campanulatam ad genus stabiliendum satis duco; quoniam hanc cum grimmia cribrosa et daviesii, quorum dentes insigniter lati, communem habent; et, si dentium latitudo sola respiciatur, præter E. Lanceolatam, speciem a reliquis habitu diversissimam, vereor ne Grimmias quoque quastam admittere sit recesse.

E. B. VIII. t. 558. Dill. t. 45. f. 8.

E. extinctoria. Swartz.

Bryum extinctorium. L.

Leersia vulgaris. St. cr.

- in muris.

Caules brevissimi, plerumque simplices; folia conferta, erecto-patula, concavo-carinata, siccitate complicata, crispula, obscurà viridia, uninervia; pedicelli unguiculares, purpurascentes; operculum rectum, longè conicum; calyptra albida, apice fusco, capsulam omninò tegens, acuminata, basi indivisa, integra secedens.

- in rupibus.

Hanc speciem a præcedente disjunxit Dillenius, sed mox utramque commiscuit Linnæus. Differt E. ciliata staturà duplò majore, caulibus pollicaribus et ultra, ramosis; certissimè tamen dignoscitur calyptrà ad basin, non, velut casu, lacerà, sed processibus multis oblongis, sub lente reticulatis, pulchrè fimbriatà. E. streptocarpa, H. cujus statura adhuc major, capsulà effœtà spiralitèr tortà, salyptràque integrà-differt.

3. E. lanceolata, caule simpliciusculo; foliis lanceolatis concavis apiculatis; capsulâ oblongâ; calyptrâ dimidiatâ. St. cr. II. t. 23.

Leersia lanceolata. St. cr.

Bryum lanceolatum. DICKS.

- in sepibus,

Caules sesquilineares; folia saturatè viridia, patula, siccitate appressa et subcrispula, nervo in acumen breve producto; pedicellus trilinearis; capsula crassior, et minus quam in præcedentibus cylindracea; òperculum obliquum, cuspidatum; calyptra capsulæ vix dimidium tegens, lateralitèr fissilis. Forma et habitu, sed imprimis calyptra, hæc species a reliquis discrepat, et Gymnostoma potius simulat.

9. GRIMMIA*. Schreb. Gen. pl. n. 1642. Hedw. Fund. II. p. 89. Weissia. ibid. II. p. 90.

^{*} Oculatissimus Swartzius, qui florum masculorum situm ad genera stabilienda neutiquam suppetere duxit, GRIMMIAS a WEISSIIS, propter peristomii dentium latitudinem, habitumque inter se discrepantem, disjungendas censuit; pace tamen tanti viri, huic sententiæ assentiri nequeo, cum W. CALCAREÆ et CALYCINÆ dentes inter utrumque genus ambigunt, et G. RECURVATA, si habitus respiciatur, WEISSIIS, sin peristomium, GRIMMIIS annumerari debet.

Caps. ovata. Perist. simplex, dentibus sedecim latiusculis, indivisis. Flores terminales.

§ Peristomii dentibus latis, reflexis. Grimmia. H.

a) Capsulâ subsessili.

*.. G. apocarpa, caule ramosissimo; ramis diffusis; foliis ovatis acuminatis, perichætialibus albo-apiculatis; capsulà turbinatâ. St. cr. I. t. 39. E. B. XVI. t. 1134. DILL. t. 92. f. 4.

Bryum apocarpum. L.

- in rupibus et muris.

Caules cæspitosi, pulvini in formam congesti, a vix trilineari ad ferè palmarem longitudinem variantes; folia densè imbricata, nervo crasso carinata, reflexo-patula, obscurè viridia, interdum subnigricantia; pedicelli brevissimi, laterales, terminalesquo; capsulæ fuscæ, turbinatæ, substriatæ, foliis celatæ; operculum convexum, umbone brevi, recto, splendidè rubro; peristomii dentes rubri, integri, rarius hic illic pertusi.

† 2. G. stricta, caule subramoso; ramis strictis; foliis lanceolatis imbricatis patulis; capsula turbinata.
T. 2. f. 1.

- in saxis.

Caules cæspitosi, bipollicares, ramo uno alteroque brevi, insignitèr stricto, sæpiùs instructi, ad basin nudi; folia laxiusculè imbricata, erecto-patula, interdum subsecunda, lanceolata, acuta, levitèr concava, nervo crasso, nigricante, madore rufofusca, siccitate ferruginea et appressa; capsulæ laterales vel terminales, fuseæ, solitariæ, rarò binæ, brevissime pedicellatæ, oblongæ, glabræ, nec striatæ, foliis perichætialibus, ejusdem cum cau-Knis figuræ, et nunquam albo-apiculatis tectæ; peristomii dentes lati, erecti vel reflexi; operculum convexum, obtusè umbonatum, e fusco nigricans.-Planta siccata fragillima, primo visu Andrææ alpinæ non absimilis.—G. stricta colore habituque tantum a G. apocarpa recedit, ut pro specie diversa describere non refugi:-rectè, necne, judicent peritiores.—A. D. Scott primum in saxis prope Swanlinbar est detecta, mox in Snowdoni jugis ipse legi.

*3. G. rivularis, çaule ramosissimo; ramis diffusis sub-fastigiatis; foliis lanceolatis; capsulâ turbinatâ subsessili. T. 2. f. 2.

- in saxis ad rivulos alpinos.

Caules bi-tripollicares, infernè denudati, supernè foliosi, ramosissimi, ramis summis sub-fasciculatis; folia nigro-viridia, laxè imbricata, subsesunda, oblongo-lanceolata, obtusiuscula, integra, margine inflexo concava, nervo fusco validiusculo prædita, siccitate flexilia; capsulæ terminales, lateralesque, brevissimè pedicellatæ, foliis perichætialibus, ejusdem cum reliquis formæ et coloris, cinctæ, solitariæ, turbinatæ, glaberrimæ, nec striatæ, subfuscæ, ore patulo; peristomium simplex, dentibus sedecim, basi latioribus, erectis vel reflexis, transversè striatis; operculum, cum columellâ capsulæ medio affixum, obscurè fuscum, convexum, umbone brevi erecto, obtuso: calyptram non vidi.

In saxis aquâ roridis pluribus Hiberniæ partibus invenit D. Scott.

Primus hanc speciem, a reliquis omnibus habitu et colore valdè recedentem, Trichostomumque fontinalioides potiùs simulantem, in Schraderi diario (III. p. 276) descripsit Bridelius. Variat caule ad basin usque folioso.—A G. apocarpâ specie non diversam credit cl. Swartzius: in plurimis quidem conveniunt: sed foliorum color, habitusque toto cælo absimilis ut pro diversis habeam suadent.

*4. G. alpicola, caule simplice; foliis lanceolatis obtusiusculis; capsula obconica subsessili. Swartz.

Musc. Suec. t. 1. f. 1. Sp. Musc. t. 15.
f. 1—5.

- in saxis.

G. apocarpæ similis, sed minor; folia atro-viridia,

carinata, apice nunquam incana; capsulæ terminales, læves, ore dilatatæ; operculum obliquè restratum; peristomii dentes integri reflexi. Ex Hibernia misit D. Scott.

+ 5. G. maritima, caule simplice; foliis lanceolatosubulatis; capsulâ turbinatâ. T. 3. f. 2.

- in rupibus marinis.

Caules unguiculares, cæspitosi, pulvini instar congesti, simplices, vel basin versus furcati; felia laxè imbricata, erecto-patentia, siccitate sub-incurva, lanceolato-subulata, nervo validiusculo, pallido levitèr carinata, infima nigro-viridia, summa lutescentia, unde planta bicolor apparet; capsulæ terminales, solitariæ, brevissimè pedicellatæ, foliis tectæ, obovatæ, glabræ, pallidè subfuscæ, ore patulo; peristomium simplex, dentibus sedecim rubris, basi latioribus, erectiusculis, transversè striatis, integris; operculum, columellà capsulæ affixum, convexum, rostro capsulæ ferè longitudine, sub-curvato: calyptram non vidi.

Habitat in saxis maris æstui objectis prope Balbriggen. D. Scott.

A G. plagiopodia, H. cui affinis, foliorum forma, apicibus nunquam piliferis, peristomiique dentibus integris diversa. Iisdem ferè notis a G. cribrosa dignoscitur, et a præcedente, quacum una inter Hibernicas confundi potest, folia longa subulata primo visu distinguunt.

b) Capsula pedicellata.

6. G. Daviesii, caule subsimplice; foliis subulatis siccitate crispis; calyptrâ campanulatâ laxâ sulcată capsulam tegente. Dicks. t. 7. f. 6.

Bryum Daviesii. DICKS.

— in rupibus marini

Caules unguiculares, cæspitosi, subsimplices; folia infima nigra, summa luteo-viridia, omnia subulata, longa, conferta, complicato-carinata, patula, siccitate crispa et contorta; pedicellus trilinearis, ruber; capsula obconica, truncata, fusca; operculum rostro longo, erectiusculo; calyptra, Encalyptarum instar, ventricosa, basi lacimata; peristomii dentes valdè lati, reflexi, rubri, transverse striati.—Hanc speciem Encalyptis esse associandam censet Smithius; Octoblephari albidæ esse affinem optimè monuit Swartzius.

7. G. recurvata, sub-acaulis; foliis setaceis patulis, capsula pyriformi; operculo rostrato; pedicello arcuato-recurvo. St. cr. I. t. 38.

Bryum recurvatum. DICKS.

- in saxis.

Planta perpusilla, fragilis: folia saturatè, vel glauco-viridia, rigidiuscula, siccitate vix crispula; pedicellus circiter bilinearis, flexuosus; capsula maturitate sulcata, atro-rubens, basi attenuatas, ore patulo; operculi rostrum longum, tenue, incur-

vum.—Hæc species crescendi modo, formâque (staturâ triplò minore demptâ) Dicranum fragile multum refert.

8. G. nuda, sub-acaulis; foliis lanceolatis erectis; capsulà ovato-globosà inclinatà; operculo conico-convexo. Dicks. t 10. f. 15.

Bryum nudum. DICKS.

- in fluviorum ripis.

Planta verè singularis, statimque dignoscenda: caulis vix ullus; folia perpauca, congesta, lance-olata, acuminata, erecto-conniventia, nervo obsoleto; pedicellus pollicaris, et ultra; capsula dilutè fusca, siccitate striata.—Species hæc habitu formâque Dicrana tantum simulat, ut iis annumeraverim, ni Dicksoni, qui peristomium vidit, dentesque latiusculos integros dixit, summa auctoritas vetaret.

§§ Peristomii dentibus angustis, erectis. Weissia. H.

c) Capsulâ pedicellatâ.

9. G. calcarea, sub-acaulis; foliis cylindraceo-setaceis patulis strictis; capsulâ turbinatâ erectâ; operculo rostrato incurvo. Dicks. t. 4. f. 3. Sp. Musc. t. 11. f. 1.—6. E. B. III. t. 191.

Bryum calcareum. Dicks.

- in rupibus calcareis.

I....4

Planta vix sesquilinearis: folia saturatè viridia, pauca, brevia, e basi amplexicauli cylindracea, obtusiuscula, semper, vel siccitate, stricta; capsula abbreviata, fusca, lævis; operculum capsulæ ferè longitudine; pedicellus erectus.—Bridelius, qui in Muscologia (II. p. 76.) hanc plantulam cum Weissia pusilla conjunxerat, mox de sententia discessit; ipse tamen fateor me nihil, quod adspecies duas ritè constituendas sufficiet, adhuc reperisse.

10. G. Starkeana, caule brevissimo subdiviso; foliis oblongo-ovatis apiculatis reflexo-patulis; capsula elliptica; operculo convexo. St. or. III. t. 34. Dicks. t. 10. f. 17.

Weissia Starkeana. H.

Bryum minutum. DICKS.

— in lutosis.

Caulis vix linearis, sæpius furcatus; folia conferta, amœnè, sed saturatè viridia, nervo crassofusco brevissimè apiculata, siccitate nigricantia conniventia; pedunculi sub-bilineares, rutilantes; capsulæ erectæ, subfuscæ, glabræ; operculum breve. B. minutum, DICKS. monente am. Smithio, hùc retuli, folia licet in Dicksoni exemplaribus angustiora videantur, et cùm ab ejus, tùm ab Hedwigii icone specimina nostra, prope Eblanam a cl. Stokesio lecta, staturà ferè duplò majore et colore intensiore discrepent.

11. G. controversa, sub-acaulis; foliis subulatis siccitate tortilibus; capsulâ ellipticâ; operculo subulato incurvo. St. cr. III. t. 5. Dill. t. 48. f. 43.

Weissia controversa. H.

- virens. BRID.

Bryum virens. DICKS.

---- vridulum. Huds.

in sepibus.

Planta gregaria, vix tres lineas alta, ubique luteoviridis; folia longa, e basi dilatatâ subulata, madore patula, siccitate mirè crispa, et contorta. A'W. pusillá, foliis exsiccatione contortis, a fugace, capsulà lævi, minùs striatâ, ore nunquam patulo, foliisque subulatis statìm dignoscitur.

12. G. Dicksoni, caule ramose; foliis lanceolatis carinatis siccitate tortilibus; capsulâ ellipticâ; operculo subulato incurvo. Sp. Musc. t. 12. f. 7—12. Dicks. t. 7. f. 7. Dill. t. 48. f. 42.

Weissia cirrata. H.

Encalypta cirrata. Swartz.

Bryum Dicksoni. DICKS.

- in lignis emortuis.

Caules densè cæspitosi, pulvini in formam congesti, sub-pollicares, sæpius ramosi; folia infima nigricantia, summa luteola, omnia densè imbricata, lineari-lanceolata, acuta, nervo crasso, fusco carinata, madore patula, siccitate crispa et con-

torta; pedicelli unguiculares; capsulæ cylindraceo-ellipticæ, ore paullùm coarctato, læves, pallidæ; operculum longum, tenue, curvulum.—
Habitu, colore, et fructu mirè præcedentem refert, sed crescendi modo, staturâ majore, et foliorum formâ affatìm distinguitur. Hedwigii icon,
supra allata, cum plantâ nostrâ omninò convenit,
sed exemplaria a cl. Schwaegrichenio communicata
specie diversa videntur. An hujus quoque loci
Mnium cirratum L. quod pro synonymo proferre
non sustinui, licet ut verè discrepet dubito?

* 13. G. crispula, caule sub-simplice; foliis lanceolatosubulatis carinatis siccitate crispis; capsulà ellipticâ; operculo subulato obliquo. Sp. Musc. t. 12. f. 1.—6.

Weissia crispula. H.

- in saxis.

Caules sub-pollicares, simplices, vel bifurci; folia conferta, e basi latiore, longè subulata, infima nigricantia, summa dilutè viridia, siccitate valdè tortilia, nervo fusco; pedunculi terminales, lateralesque, copiosi, semiunguiculares, rubentes; capsulæ glabræ, neutiquàm striatæ.—G. Dicksoni summoperè affinis; sed surculis tenuioribus, foliis gracilioribus, magis acutis, capsulisque brevioribus, specie differre videtur. Apud Powerscourt, prope cataractam, detexit D. Stokes. E. Cambrià accepit cl. Smithius.— Foliorum apices obsoletè et abnormitèr serratos sub lente maximè augente vidi.

14. G. recurvirostra, caule sub-simplice; foliis oblongo-lanceolatis horizontalibus crispulis; capsulà cylindraceà; operculo conico recurvo. St. cr. I. t. 7. Dill. t. 48. f. 45.

Weissia recurvirostra. H.

Bryum curvirostrum. DICKS.

- setaceum f. Huds.

- in lapidosis sabulosis.

Caules a bilineari, ad pollicarem ferè longitudinem variant; folia laxè imbricata, fusco-viridia, levitèr carinata, obtusiuscula, uninervia, semper horizontalitèr patentia, crispula, et, præsertim siccata, apice paullum tortilia; pedicellus pollicaris, rufescens; operculi rostrum duplò brevius quam in G. controversá, et Dicksoni, insignitèr curvatum.—Habitu Tortulas refert.

15. G. acuta, caule simplice; foliis lanceolato-subulatis carinatis enervibus subsecundis; capsulâ turbinatâ; operculo rostrato. St. cr. III. t. 35. Sp. Musc. t. 14, f. 6—12. DILL. t. 47. f. 34.

Weissia acuta. H.

---rupestris. H.

Bryum acutum. Huds.

g. splachnoides, capsulâ basi obsoletè strumiferâ.
 Bryum splachnoides. Dicks. (excl. syn. Fl. Dan.)
 in montosis madidis.

Caules bipollicares, et ultra, rarò divisi, foliis flavescenti-viridibus, e basi latà lanceolato-subulatis, sæpiùs incurvato-subsecundis, siccitate splendentibus, sed neutiquam crispulis, laxè imbricatis, obsiti; pedicelli laterales, vix semi-unguiculares; capsulæ principio ovatæ, mox turbinatæ, ore perquam patulo, lævissimæ, fuscæ; peristomii dentes magni, pulchrè rubri; operculi rostrum capsulæ ferè longitudine, incurvum, tenue. Weissiam rupestrem, iconis et exemplarium, a Schwaegrichenio Mohrioque misscrum fide, sub hâc specie citavi.-Var. &, ut vereor, ab ætate adultiore tantum pendet: apophysis valdè obsoleta. Ad speciem toto cælo distantem, et Bryum Schisti a Gunnero nuncupatam, iconem in Flora Danica t. 538. f. 2. retulerunt Botanici Suiones.

16. G. heteromalla, caule sub-simplice; foliis setaceis arcuato-secundis; capsulâ ovato-cylindraceâ; operculo conico rectiusculo. St. cr. I. t. 8.

Weissia heteromalla. H.

Bryum Weissia. Dicks.

- _ in viis.

Caules cæspitosi, trilineares et ultra, sæpiùs simplices; folia luteola, e basi dilatatâ, amplexicauli, subulata, laxè imbricata, rigidiuscula, siccitate nitida, nunquam tortilia; pedicellus subpollicaris, purpucascens; capsula annulata, fusca, lævis, ore nun-

quam patulo; operculum breve, conicum, obtusiusculum, plerumque rectum.—Didymodon homomallum, Sp. Musc. (t. 23. f. 1—7.) ab hâc vix satis differre mihi videtus.

17. G. verticillata, caule ramoso; foliis lineari-subulatis interruptè fasciculatis patulis; capsulâ ovatâ; operculo rostrato recurvo. DILL. t. 47. f. 35. St. cr. II. t. 24.

Gymnostomum recurvirostrum. H.

Bryum verticillatum. I ..

- in rupibus.

Caules cæspitosi, implexi, graciles, pollicares, bis ter divisi; folia glauca, angusta, linearia, apice acuminata, enervia, hic illic fasciculata, et tanquam verticillata, rigidiuscula, madore patula, siccitate sub-appressa, neutiquam tortilia; pedicelli, e surculis annotinis orti, subunguiculares, pallidi; capsulæ ovatæ, læves, atro-rufæ, effætæ ore patulo; operculum capsulæ ferè longitudine, arcuatum, recurvum, tenue, acutum; peristomiż dentes breves, citissimè caduci.- Hedwigii synonymon, supra allatum, cum iconis, tum exemplaris ab ipso Schwaegrichenio missi fide, hùc retuli, et si quis Bryum fasciculatum DICKS. etiamcitaret, pace Dicksoni, non is, me judice, multumerraret.- Prope fontes in rupibus calcareis habitare amat hæc species, unde caules terrà calcareàplerumque obducti reperiuntur.

10. PTEROGONIUM.* HEDW. St. cr. IV. p. 16. Pterigynandrum. H.

Caps. oblonga. Perist. simplex, dentibus sedecim, vel triginta-duobus, erectis. Fl. axillares.

P. sciuroides, caule repente ramoso: ramis simpliciusculis siccitate incurvis; foliis ovatis striatis; operculo conico. DILL. t. 41. f. 54.

Fissidens sciuroides. H.

Dicranum sciuroides. Swartz.

Hypnum sciuroides. L.

- in arboribus.

Rami pollicares et ultra, rarò divisi, teretes, erecti, siccitate arcuato-incurvi; folia luteo-viridia, ovata, brevitèr acuminata, enervia, sed striis plurimis, nervos mentientibus, præsertìm apices versus, instructa, madore erecto-patula, siccitate appressa, et interdum subsecunda, perichætialia albescentia, longa, lanceolato-subulata, enervia, ap-

^{*} Recte in Schraderi diario observavit doct. Sprengel, hoc geaus, quod a floribus axillaribus nomen ducit, non Pterogonium, sed Maschalanthus nominari debere.

pressa; pedicelli sub-unguiculares, perichætium vix superantes; capsulæ ellipticæ, atro-rufæ, erectæ, læves; operculum breve, conicum, obtusiusculum; calyptra alba, lævis .- P. julaceo, et trichomitrio affine: ab hoc, calyptrâ lævi, ab illo, foliorum formâ et striis, ab utroque, operculo conico dignoscitur .- Mirum profectò hanc plantam inter Dicrana, quorum nulli affinis, hactenus relictam, et a nemine Pterogoniis, quibus liquidò attinet, esse associatam. Quoad peristomium, si icon in Hedw. Fund. II. t. 7. f. 46. accurate depingatur, ambigere quidem videtur, sed in exemplari, quod nunc sub lente observo, dentes ad basin usque dividuntur; hinc, licet eorum numerus duplò major sit quam in reliquis, omnino fit Pterogonium, generisque characterem in hoc mutare sustinui.

11. TRICHOSTOMUM.* Schreb. Gen. Pl. n. 1645. Hedw. Fund. II. p. 90. t. 8. f. 43, 44. Didymodon. St. cr. III. p. 8. Swartzia. St. cr. II. p. 72. Cynontodium. Sp. Musc.

- Caps. oblonga. Perist. simplex, dentibus triginta-duobus capillaribus, per paria approximatis, vel basi connexis.
- § Peristomii dentibus basi liberis. Didymodon. H.

  Cynontodium. H.
  - 1. T. rigidulum, caule ramoso; foliis lanceolatis patentibus rigidiusculis; capsula elliptica; operculo subulato sub-incurvo. St. cr. III. t. 4.

Didymodon rigidulum. H.

Bryum rigidulum. Dicks.

in muris.

Habitus omnino Tortule; caules cæspitosi, sub-unguiculares, apicem versus divisi; folia numerosa, pallidè viridia, e basi latâ lanceolata, acuminata, margine involuta, nervo valido concolore carinata, siccitate incurva; pedicelli pallidi, pollicares; capsulæ maturæ striatæ; operculum tenue, capsulæ ferè longitudine.—A Swartziā trifariā, H. capsulâ apice constrictâ, et operculo subulato, nec conico, imprimis distinguitur.

iperistomii enim dentes in omnibus sere tam profunde sinduntur, ut, nisi lente acerrima lustrentur, distincta videantur: genus quoque naturæ perquam conveniens juncta efficiunt.---TRICHOSTOMA inter TORTULAS et Degrana sunt quasi media, sed illas nimium referent, ut a difficultatibus, quibus est scatent, omniso vacent.

2. T. capillaceum, eaule simplice; foliis eapillaceis sub-distichis horizontalitèr patentibus; capsulâ ellipticâ erectâ; operculo conico. St. cr. II. t. 26. E. B. XVI. t. 1152. Dicks. t. 1. f. 6.

Cynontodium capillaceum. Sp. Musc.

Swartzia capillacea. St. cr.

Didymodon capillaceum. Swartz.

Bryum capillaceum. DICES.

in montosis.

Caules bi-triunciales, gracillimi, infernè nudi, ferrugineo-tomentosi, supernè foliosi; folia lutescentia, remotiuscula, e basi latâ, vaginante, capillacea, longa, flexuosa, sub-disticha, siccitate erecta, nec rarò appressa; pedicelli pollicares, flavescentes, tenuissimi; capsulæ ex elliptico conicæ, fuscæ; operculum breve, conicum.—A Swartzia inclinata, H. capsulâ erectâ, dentiumque peristomii numero differt.

- §§ Peristomii dentibus basi connexis. Trichostomum. H.
- 3. T. polyphyllum, caule subramoso; foliis lanceolatosubulatis serratis siccitate contortis; capsulâ ellipticâ; operculo subulato. T. 7. DILL. t. 48. f. 41. E. B. XVII. t. 1217.

Dicranum polyphyllum. E. B.

Bryum polyphyllum. Dicks.

---- cirratum. β. Huds.

in saxis.

Caules densè cæspitosi, pulvini instar congesti, fastigiati, sesquipollicares, basin versus, ut plurimum, divisi; folia inferiora nigricantia, superiora luteola, omnia lanceolata, longè acuminata, nervo valido concolore carinata, et, præsertim apices versus, manifestè serrata, madore patula, siccitate valde tortilia; pedicelli terminales, lateralesque, numerosi, trilineares, pallidi; capsulæ erectæ, dilutè fus-. cz, læves; operculum capsulæ ferè longitudine, rectum, aciforme; calyptra, Orthotrichorum instar, campanulata, sulcata, acuminata, fusca, basi lacera, capsulam juniorem tegens.—Hæc planta, non nisi in Britanniæ insulis hucusque detecta, tot Botanicis fucum fecit, ut iconem instituere non supervacaneum fore spero. Peristomii dentes lengi, rubentes, fragillimi, plerumque tam decurtati reperiuntur, ut Dicrani species videatur, et hinc acuratiss. Smithium, qui Dicranis in opere suprà citato, sed et Trichostomis (sub T. cirrati nomine) in Flora Britannica, nondum vulgata, annumeravit, fefellerunt.-Botanici exteri hanc stirpem cum Fissidente polycarpo, H. conjungendam censuerunt; ab hoc autem foliis serratis, magis tortuosis, capsulà ore constrictà, operculoque recto, primo aspectu dignosci potest.—Varietatem, cujus caules vix sunt trilineares, e montosis prope Belfast, misit

- D. Templeton.—Variat quoque foliis omnibus atratis.
- 4. T. heterostichum, caule ramoso erecto; foliis lanceolatis acuminatis patulis apice incano denticulato; capsulâ cylindraceâ. St. cr. II. t. 25. DILL. t. 47. f. 27. A, F, G.

Bryum, heterostichum. DICKS.

- in montosis.

Caules cæspitosi, sub-pollicares, abnormitèr divisi; folia saturatè viridia, nervo* valido, concolore carinata, sub-striata, patula, undique imbricata, interdum sub-secunda, siccitate appressa; pedicelli trilineares, surculis longiores; capsulæ elongatæ, fuscæ, glabræ, juniores oblongæ, mox cylindraceæ; operculum subulatum, curvulum.—Folia exsiccatione atro-virentia, apice incano, nitente, rami sparsi, neutiquam pinnati, et capsularum forma hanc speciem a congeneribus distinguunt.

^{*}In plerisque muscis, et præsertim in Hypnis, foliorum nervum ad species rite discriminandas plurimum conferre expertus scio: eadem tamen nota in T. HETEROSTICHO, LANUGINOSO, ERICOIDI, FASCICULARI, CANESCENTE, et MICROCARPO, neutiquam valet; hæc enim omnia striis duabus parallelis, nervi lati concoloris speciem præbentibus, percurruntur, sed ut sint vere uninervia metuo; cum striis quoque aliis sæpe notentur, et hæ duæ plerumque in T. CANESCENTE, et interdum in aliis interruptæ occurrant. Hedwigii auctoritati obtemperans uninervia in præsenti dixi, sed ut alii Botanici ad rem accurate investigandam propellantur spero.

g. T. lanuginosum, caule pinnatim ramoso decumbente; foliis lineari-lanceolatis reflexis, apice incano denticulato; capsulâ ovatâ. St. cr. III. t. 2. DILL. t. 47. f. 32.

Bryum hypnoides. a. L.

- in ericetis.

Caules ferè spithamæi, divisi, ramis brevibus, sub-horizontalibus sparsim pinnati; folia sub-secunda, saturatè vel luteolo viridia, conferta, nervo concolore concavo-carinata, lanceolata, in apicem longum, incanum, flexuosè recurvum producta; pedicelli vix trilineares, laterales, ramis breviores; operculum conicum, acuminatum, rectum, capsulæ concolor.—Crescendi modo, capsulæque formà statim a præcedente dignoscitur.

6. T. ericoides, caule pinnatim ramoso erecto; foliis lanceolatis acuminatis; capsula elliptica; operculo rostrato. Dill. t. 47. f. 31.

Bryum ericoides. DICES.

---- hypnoides. y. L.

-- in saxis.

Caules erecti, bipollicares, ramis confertis, brevibus obsiti; folia lutescenti-viridia, numerosa, nervo lato, concolore carinata, apice nunquam, (in exemplaribus Dillenianis nostrisve,) incana, integerrima, madore reflexo-patula, siccitate appressa;

pedicelli pollicares, et ultra, caudem superantes, rufi; capsulæ ellipticæ, erectæ; operculum, teste Schradero, subulatum.—— Dillenii, Schraderique summæ auctoritati obtemperans, T. ericoides et fasciculare disjunxi; fateor tamen me discrimen nullum, quod ad species duas rectè constituendas sufficiet, adhuc reperisse. Folia apice incana dixit Schraderus, sin ita sit, quomodo a T. canescente, quocum Hedwigius conjungendum censuit, distinguatur, nescio. Hæc tria forsan in unam speciem rectiùs resolverentur, et inde errori, ut ait Bridelius, inextricabili, ambagibusque vix resolvendis terminus tandem imponeretur.

7. T. fasciculare, caule pinnatim ramoso procumbente; foliis lanceolatis acuminatis; capsulâ ovatâ; operculo rostrato recto. DILL. t. 47. f. 28.

Bryum lutescens. Dicks.

---- hypnoides. β. L.

- in saxis.

Si caulis procumbens, crescendique modus paullò laxior excipiantur, nullum quidem inter hanc speciem et præcedentem discrimen reperio. Color forsan in hâc magis lutescens, et folia magis recurva.

8. T. canescens, caule ramoso; foliis ovato-lanceolatis striatis reflexis, apice incanis; capsulâ ovatâ;

operculo subulato. St. cr. III. t. 3. DILL. t. 47. f. 27. B-E.

Bryum canescens. With.

—— in sterilibus.

Caules sesquipollicares, erecti; rami breviusculi, plerumque, ut in præcedentibus, pinnati, sed interdùm sparsi; folia lutescentia, carinata, striis duabus vel tribus, nunc nervum latum simulantibus, nunc, ut sæpiùs accidit, interruptis, prædita, madore reflexo-patula, siccitate erecta, sub-appressa; pedicelli pollicares et ultra, caulem superantes, rufi; capsulæ ellipticæ, erectæ; operculum longum, subulatum, rectum.—Folia apice incana hanc speciem a T. fasciculari, quod formâ, habitu, colore maximè refert, distinguunt. Fierine potest ut hoc in illud transeat?

9. T. microcarpum, caule sub-ramoso; foliis lanceolatis erectis, summis apice incanis; capsulâ ovatâ; operculo subulato. Sp. Musc. t. 23. f. 8—12. D11.1. t. 47. f. 29.

Bryum macrocarpon. With.

---- hypnoides. δ. Fl. Suec.

- in sepibus.

Caules cœspitosi, sub-pollicares, graciles, teretiusculi, simplices, vel semel atque iterum divisi; rami longiusculi; folia atro-viridia, erecta, densè

imbricata, nervo lato, concolore carinata, siccitate appressa, summa tantum breviter alboapiculata; pedicelli breves; vix trilineares, surculos superantes, capsulæ exiguæ, fuscæ, ovatæ, vel subrotundæ; operculum rostratum, rectum. -Foliis erectis, nigricantibus, pedicellisque et capsulis exiguis hac species satis a præcedentibus dignoscitur, et a T. obtuso, Brid. (Dill. t. 47. f. 30.) quod plurimum referre videtur, capsulæ et operculi forma differt .-- Peristomii dentes longi, tenues, minus profundè quam in reliquis finduntur, unde Bridelius, in Schraderi diario, (III. p. 201) Dicranis associandum censet: huic autem sententize e peristomii investigatione ascribere nequeo, sed Dicrano ovali esse affine, et Dicrana cum Trichostomis esse per hanc stirpem inter se connexa memoratu dignum videtur.

10. T. fentinalieides, caule ramoso fluitante; foliis oblongo-lanceolatis patulis; capsulis lateralibus subsessilibus perichætio obvolutis. St. cr. III. t. 14. DICKS. t. 4. f. 2.

Fontinalis aspina. Dicks.

- in rivulis alpinis.

2. incrassatum; foliis ovatis concavis obtusis. DILL. t. 33. f. 2. E. B. VIII. t. 557. Fontinalis minor. L.

- in fluviis.

I....6

Caules palmares, vel spithamæi, fluitantes, sparsìm ramosi: folia atro-viridia, undique laxè imbricata, interdum subsecunda, sub-elliptica, obtusiuscula, nervo nigricante percursa, madore patula, lenitèr flexuosa, siccitate lurida, appressa, et spiralitèr torta, * infima sæpiùs ita corrosa, ut nervus tantum restet, et setacea videantur; pedicelli laterales brevissimi; capsulæ foliis perichætialibus, ejusdem cum caulinis formæ, obtectæ, oblongæ, læves, fuscæ; operculum conicum, acutum, apice curvulum.—Var. &, quam specie differre contendit Dicksonus, negat Smithius, caule breviore, foliisque concavis, latè ovatis, siccitate minus tortilibus dignoscitur; sed a loco natali pendere, et in a transire credo.—Plurimum laboris huic stirpi impendit Bridelius, qui summoperè esse polymorpham optimo jure in Muscologia observavit .- Fontinales habitu omnino refert, unde quòd iis a Dillenio Linnæoque annumeraretur minimè mirum.-Icon in Historia Muscorum, quæ capsulas omnibus ramorum apicibus insidentes fingit, plurimos Botanicos fefellisse videtur, sed exemplaria Dilleniana in herbario suo jam nunc Oxoniæ conservata, cum nostris omnimode convenire oculatus testis adsum.

^{*} Hoc et in reliquis foliis interdum accidit, unde planta facien, longe alienam induit.

12. *TORTULA. SCHREB. gen. pl. n. 1647. Hedw. Fund. II. p. 92. t. 8. f. 38, 39. BARBULA. *Ibid*.

Caps. cylindracea. Perist. simplex, dentibus plurimis capillaribus, spiralitèr convolutis.

1. T. rigida, sub-acaulis; foliis lingulatis margine involutis enervibus patulis; capsulâ cylindraceâ erectâ. St. cr. I. t. 25. DILL. t. 49. f. 55. E. B. III. t. 180.

Barbula rigida. H.
Bryum rigidum. Huds.

- in sepibus.

^{*} Tot tantisque difficultatibus laborant multæ hujus generis species, at Botanicos fere omnes ad incitas redegerunt, et vel ipse Hedwigius (ut Schawaegrichenii sui verbis utar) "hier fand unendliche schwierigkeiten." Hinc indagatorem illum indefessum mortem, dum hoc genus tractaret, oppetivisse, summopere est dolendum. Quis enim in Muscologia rem, de qua Hedwigius dubitaverat, pro certo affirmare ausit? Liceat mihi ergo in ipso limine fateri, me has difficultates neutiquam ex voto enodavisse, sin vita maneat, Botanicique exteri species, quas descripserunt, impertire non dedignentur, plura præstare mox conabor.——Cavendum est ne Tortulæ quædam, peristomii dentibus ætate vel casu fractis evolutisque, Trichostomis, quæ habitu referunt, annumerentur.

Caulis brevissimus, simplex; folia pauca, atroviridia, conferta, carnosa, rigidiuscula, siecitate incurva, lurida; pedicellus pollicaris; capsula matura fusca, lavis; operculum longe rostratum, curvulum, in exemplaribus a Swartzio missis conicum, obtusiusculum.—Bryum stellatum, Schreb. quod Dicksonus pro synonymo sub suo B. stellato, Barbulá agrariá, H. citavit, hue referri debet.

2. T. *subulata, caula brevissimo sub-simplice; foliis oblongo-lanocolatis apiculatis patulis; capsulâ cy-lindraceâ erectă; operculo subulato. Sp. Musc. t. 27. D:LL. t. 45. f. 10. E. B. XVI. t. 1101. Bryum subulatum. L.

- in sepibus.

^{*}Tortulas Barbulasque Hedwigii, nullo ordine servato, commiscui, discrimen eaim plane nullum invenio, et nequeo non dolere Botanicum illum celeberrimum systemati suo tam arcte hæsisse, ut has plantulas propter florum masculorum situm, invita natura, disjunxisset. Quod autem Bridelius, in Schraderi diario, (III. p. 299) de Barbulis in duo genera distribuendis disserit, memoratu dignum videtur. In plerisque Barbulis peristomatis cilia spiraliter contorta ad basin usque libera sunt, in nonnullis vero hæc cilia ad medium circiter longitudinis coalescunt, trabeculisque transversalibus intertextis cylindrum reticulatum non alter quam peristomate destructo dissolvendum, formant. Duas tantum species novi, quæ hac peristomatis structura donantur, nempe B. ruralem, et B. agrariam quibus forte et B. ericetorum associanda, quæ novum genus, notis Syntrichia dictum, constituunt."

Caules vix bilineares; folia conferta, lætè viridia, rosæ instar expansa, sub lente reticulata, carinata, nervo valido, ad apices extante, brevitèr apiculata; pedicelli pollicares, atro-rubentes; capsulæ bilineares, et ultra, graciles, erectæ, maturitate levissimè curvatæ; operculum rectum, capsulâ triplò brevius.— Varietas foliis piliferis (quæ T. pilosa, Schrad. fide Hedwigii) hic illic occurrit: folia autem pilifera et mutica in codem individuo reperi.

3. T. humilis, caule brevi sub-simplice; foliis oblongo-spatulatis apiculatis carinatis congestis erecto-patulis; capsulâ oblongâ; operculo subulato. Sp. Musc. t. 25. f. 1—4.

Barbula humilis, H.

- in rupestribus.

Caules plerumque vix sesquilineares, interdum ad semiunguicularem longitudinem variant, sæpiùs prope basin bifurci; folia amænê viridia, numerosa, congesta, lata, apice rotundata, nervo obscuro complicato-carinata, et brevitèr apiculata, madore erecto-patula, rariùs apice reflexa, siccitate tortilia; pedicelli surculorum basin versus, ut plurimùm, orti, caules vix superant, pallidè purpurascentes; capsulæ oblongæ, erectæ, vel aliquantillùm obliquatæ, rufo fuscæ, læves; operculum capsulæ ferè longitudine, obliquum.—Dill. t. 49. f. 56

quam Hédwigius sub hâc specie citavit, ad Barbulam agrariam, (Bryum stellatum, Dicks.) fide sui herbarii attinet.— A præcedente, cui valdè affinis, pedicellis triplò ferè brevioribus, et capsularum forma et colore affatim dignoscitur.— Prope Eblanam legit D. Stokes, prope Belfast D. Templeton.

• 4. T. apiculata, caule simplice abbreviato; foliis remotiusculis oblongo-lanceolatis apiculatis erectopatulis; capsula oblongâ; operculo rostrato. Sp. Musc. t. 26. f. 1...3.

Barbula apiculata. H.

- ad terram.

Caules sub-bilineares, erecti, graciles; folia pauca, dilutè viridia, oblonga, brevia, concavo-carinata, obtusiuscula, nervo nigricante brevitèr apiculata, margine revoluta, infima patula, summa erecta, siccitate incurva, vix tortilia; pedicelli terminales, unguiculares, purpurascentes; capsulæ oblongæ, maturitate cylindraceæ; operculum, teste Hedwigio, capsulæ ferè longitudine, lenitèr incurvatum. Exemplaria nostra, Killesandræ ab am. Stokesio lecta, neutiquam, nisi pedicellis aliquantum longioribus, capsulisque magis cylindraceis, ab iis, quæ ex Americâ Rev. Muhlenbergius benevolè communicavit, discrepant. Operculum et calyptra defuerunt.

- 5. T. macronulata, caule sub-diviso; foliis linearilanceolatis-apiculatis carinatis reflexo-patulis; capsulà oblongà; operculo rostrato. St. cr. I. t. 23. Barbula unguiculata. H. (excl. Syn.)
  - Bryum mucronulatum. DICKS.
    - £. simplex, caule indiviso; foliis longe apiculatis.
      - in sepibus.

Caules cæspitosi, unguiculares, et ultra, erecti, semel atque iterum divisi; folia nunc luteolo, nunc saturatè viridia, remotiuscula, lineari-lanceolata, latiuscula, carinata, nervo crasso, albescente, in mucronem brevissimum desinente percursa; pedicelli, e surculis annotinis orti, laterales, subpollicares, purpurei, nitidi; capsulæ erectæ, aut aliquantillum obliquatæ, fuscæ; operculum longum, obliquum.—Var. &, quam prope Eblanam legit D. Stokes, locum ferè medium inter hano speciem et præcedentem tenet: folia minus quam in T. mucronulatá reflexa, sed longiora et angustiora, quam in T. apiculata, siccitate tortiliaannon potius distincta species?-Am. Smithius Dill. t. 48. f. 49, quam sub Bryo tenui citavit Dicksonus, huc referendam censet.

6. T. unguiculata; caule sub-diviso; foliis lanceolatosubulatis carinatis reflexo-patulis; capsula oblonga; operculo rostrato. Dill. t. 48. f. 47.?

- in muris.

Formå, magnitudine, crescendi modo, et colore, cum præcedente convenit, sed foliis angustissimis, subulatis, nec apiculatis primo aspectu distinguitur.—Dillenii iconem, supra allatam, Dicksoni auctoritati obtemperans, hùc retuli, dubitantèr tamen citavi, cùm, quantum ex exemplaribus desiccatis judicare licuit, ad T. mueronulatam pertinere mihi videretur.—Folia in T. unguiculatâ summa insignitèr stellatim expanduntur, et pedicelli caules vix superant, unde Dill. t. 48. f. 48. hùc potiùs referendam censerem.—Cuinam Botanicorum has tam nexas ambages resolvere dabitur?

7. T. fallax, caule ramoso; foliis lanceolatis acuminatis carinatis reflexo-patulis; capsula oblonga; operculo rostrato. St. cr. I. t. 24. Dill. t. 48. f. 46.

Barbula fallax. H.

Bryum fallax. Dicks.

imberbe. L.

- in argillosis.

A præcedente, cui valdè similis, differt staturà crassiore, caule magis ramoso, foliis lutescentibus, basi latioribus. Folia remota, carinata, interdum ferè complicata, nervo nigricante prædita, siccitate incurva, vix tortilia: pedicelli, e surculis annotinis orti, caules paullùm superant;

operculum obliquim, longitudinis incertæ, capsulam nunc æquans, nunc dimidio brevius.—
Muscum hunc a B. imberbi differre cl. Dicksonus perhibet, exemplaria tamen ab ipso missa cum T. fallaci, e Germania accepta, omnino congruunt.—Dillenii iconem herbarii sui fide citavi.—Peristomium citissimè caducum. Forma et magnitudine multum ludit hæc species, et varietatem, facie longè discrepantem, cui folia longius acuminata, et vel madore erecto-patula, ex Hibernia misit D. Templeton.

8. T. convoluta, caule ramoso; foliis oblongis reflexopatulis, perichætialibus in cylindrum convolutis; capsulâ ellipticâ. St. cr. I. t. 32. DILL. t. 48. f. 44.

Barbula convoluta, L.

Bryum setaceum. Huds. (nec Linn.)

- in muris.

Caules breves, cæspitosi, bi-trilineares, ad basin divisi; folia saturatè viridia, oblongo-spatulata, obtusiuscula, patula, remotiuscula, sub-disticha, margine inflexa; nervo ferè concolore carinata, siccitate appressa, contorta, lurida, perichætialia obtusa, enervia, albida, pedicelli circa basin arctè involuta; pedicelli, ad furcas ramorum orti, sesquiunguiculares, luteoli, maturitate rubescentes; capsulæ juniores dilutè virides, adultiores fuscæ, I....7

Digitized by Google

graciles; operculum conicum, capsula plus duplo brevius, rubrum.— Statura minore, pedicellis pallidis, et perichætio cylindrico, hæc species a T. mucronulata et unguiculata statim dignoscenda est.— Exemplaria, quibus operculum subulatum, obliquum, capsulam longitudine æquabat, prope Eblanam legit D. Stokes.

g. T. ruralis, caule ramoso; foliis obovatis obtusis apice piliferis reflexis; capsulâ cylindraceâ; operculo conico. DILL. t. 45. f. 12.

Barbula ruralis. H. -

Bryum rurale. L.

- in tectis et arboribus.

Cæspitosè, pulvini in formam, nascitur: caules unguiculares, pollicares, et ultra, erecti; folia conferta, reflexo-patula, summa stellatim expansa, lætè viridia, infima ferè nigricantia, omnia carinata, margine inflexa, nervo valido, nigricante, apice in pilum longum, incanum, denticulatum desinente, instructa, siccitate lurida et inflexa; pedicelli, e surculis ànnotinis orti, subunguiculares, maturi atro-rufi; capsulæ coloris ejusdem, longæ, graciles, erectæ; operculum capsulæ longitudine, levitèr curvatum, acutum, rubrum. — B. ericetorum, Dicks. species huic proxima, foliis tenuioribus, non piliferis, siccitate contortis, primo visu differt.

40. T. muralis, saule brevissimo sub-diviso folifs.

eblongo-spatulatis obtusis piliferis patulis; capsulà cylindraceà; operculo conico. Dill. t. 45. f. 14.

Bryum murale. L.

- in muris.

Cæspitībus densis, pulvini in formam congestis, nascitur: caules vix sesquilineams, plerumque divisi; folia conferta, carinata, obtusiuscula, nervo crasso, nigricante, in pilum incanum, integerrimun, folia longitudine sub-æquantem, desinente, prædita, madore patula, saturatè viridia, siccitate sub-tortilia, lurida; pedicelli purpurascentes, unguiculares; capsulæ atro-rufæ, erectæ; operculum acuminatum, obliquum.—Caule abbreviato, foliorum margine vix inflexo, piloque integerrimo hæc species a præcedente dignoscitur.

11. T. cuncifolia, caule brevissimo sub-diviso; foliis oblongo-spatulatis obtusis apiculatis patulis; capsula cylindracea; operculo conico. DILL. t. 45. f, 15. Tortula acuminata. BRID.

Bryum cuncifolium. DICKS.

- in aggeribus.

"Ab ultima specie," ut Dillenii verbis utar,
cujus formam habet, differt foliis paullo brevioribus, et latioribus, moslioribus, pellucidis, et
non pilosis."—Hæccine sufficient?— dubito
quidem, præsertim cum folia infima in pilum, bre-

vissimum quidem, desimunt. Nihilominus cum varietas sit saltem valde singularis, Dillenii Dicksonique exemplum sequi tutissimum judicavi. Folia oculo armato pulchrè reticulata vidit cl. Smithius, sed idem et in T. murali, præsertim si exemplar diu desiccatum rursus humectetur, observari potest.

12. T. tortuesa, caule ramoso; foliis subulatis patulis siccitate tortilibus; capsula cylindracea; operculo conico. Dill. t. 48. f. 40.

Bryum tortuosum. L.

- in rupibus.

Caules bipollicares, et ultra, divisi, densè cæspitosi; folia lutescentia, conferta, carinata, margine undulata, e basi aliquantùm dilatatâ subulata, nervo crasso, pallidiore instructa, siccitate valdè crispa; pedicelli pollicares, lutescentes; capsulæ graciles, èrectæ, vcl aliquantillùm incurvæ, operculo duplò longiores.—Habitu et colore steriles hujus musci cæspites Bartramiam pomiformem in loco natali ita simulant, ut facilè prætermittantur.

13. DICRANUM.* SCHREB. Gen. Pl. n. 1644. Hedw. Fund. II. p. 91. t. 8. f. 41, 42. Fissidens. *Ibid*.

Caps. ovato-oblonga. Perist. simplex, dentibus sedecim, latiusculis, inflexis, bifidis.

& Foliis compressis, distichis.

1. D. bryoides, caule simplice; foliis oblongo-lanceolatis apiculatis; pedicello terminali; capsulâ erectâ; operculo rostrato. St. cr. III. t. 29. Musc, Suec. t. 2. f. 3. E. B. IX. t. 625. DILL. t. 34. f. 1.

Dicranum viridulum. Swartz.

Fissidens bryoides. H.

Hypnum bryoides. L.

- in sepibus.

£. minus; sub-acaule; foliis paucis approximatis. Sp. Musc. t. 38. f. 7.—10. Dicks. t. 1. f. 5. (male.)

^{*} Fissidentes Hedwigii, quibus folia compressa, disticha, eodera, more, quo Anictangia a Gymnostomis, Pteroconia a Grim-mis et Trichostomis, Hypna a Bryis, natura de junció mihi videntur; eosque in systemate quoque separare perquan ve .m., ni sones plurimorum faminai terminales ut Dicranis associa, cui cogerent,

Fissidens exilis. H.

Bryum viridulum. DICKS.

paucifolium. With.

- in argillosis.

Planta magnitudinis perquam incertæ; caule ascendente, nunc brevi, vix bilineari, nunc ferè pollicari; folia remotiuscula, nervo tenui, obscuro brevitèr apiculata, disticha, horizontalia, apice sub-recurva, pallidè viridia, sub-decurrentia; capsula glaberrima, erecta, rariùs inclinata; operculum capsulæ ferè longitudine, tenue, acutum, pulchrè rubrum.—Var. \(\beta \) ubique minor, caule brevissimo, foliis paucis, minus ordinatè distichis speciem distinctam simulat, sed cùm hanc in \(\alpha \) transire, non modo cl. * Swartzii, sed et propriis quoque observationibus edoceor, fieri nequit quin utramque jungam.—Ab hâc specie Fissidens palmatus, H. foliis lanceolatis acuminatis, capsulâque arcuatâ, pendulâ differt.

^{*} In hac plantula cum D. Bryoide conjungenda Dicksoni, Smithii, ipsiusque Hedwigii sententiæ repugno, quare Swartzii in diario Schraderiano observationes referre operæ pretium videtur. "Ob-" servavi plantas in subaquosis argillosis crescentes exilissimas, caule

[&]quot; foliisque vix discernibilibus; eodem vero proximo loco parum sicciore

[&]quot; magisve umbroso, caules elongantur foliaque distinctiora evadunt,

[&]quot; ipsius Fissid. Bryoidis, Hedw."

2. D. tamarindifolium, caule simplice; foliis oblongoovatis apiculatis; pedicello terminali; capsulà cernuà; operculo conico.

- in nemorosis.

Hanc stirpem primus in Florâ Britannicâ, nondum vulgatâ, descripsit cl. Smithius, cujus auctoritati obtemperans pro distinctâ specie sisto. Crescendi modo, colore, habituque cum D. bryoide convenit, sed caules vix sesquilineares, folia aliquantum breviora, et latiora, arctius imbricata, pedicelli sub-trilineares, operculum ad amussim conicum.—A Fissidente palmato, H. inter quem et D. bryoidem locum quasi medium occupat, foliis latioribus, apiculatis nec acuminatis, capsulâ neutiquam arcuatâ, et operculi formâ affatim distinguitur.—Primus hanc speciem in Scotiâ detexit G. Don, mox prope Eblanam, in loco Cullen's Wood dicto, legit D. Stokes.

3. D. osmundioides, caule simplice; foliis oblongis obtusiusculis; pedicello terminali; capsulâ erectâ; operculo rostrato. Sp. Musc. t. 40. f. 7.—13. DICKS. t. 5. f. 5. Musc. Suec. t. 2. f. 4. DILL. t. 34. f. 4?

Dicranum bryoides. Swartz. Eissidens osmundioides. H. Hypnum asplenioides. DICKS.

acacioides. L.?

— in alpinis.

Caules unguiculares, et ultra, erecti, cæspitosi; folia bifaria, patentia, imbricata, pallidè fuscoviridia, complicato-concava, apice sub-rotundata, interdum, teste Hedwigio, apiculata, nervo concolore; pedicelli terminales, bi-trilineares, atrorufi; capsulæ oblongæ, erectæ, læves, pedicellis concolores; operculum capsula brevius, rectiusculum. — Linnæi synonymon dubitantèr protuli, ne alios fortè in errorem inducerem, sed exemplaria Dilleniana Oxoniæ observanti eadem omnino cum nostris visa sunt.-H. asplenivides, Swartzii, plantam huic proximam, sed caule longiore, subdiviso, foliis angustis, linearibus, remotiusculis distinctam, perperàm pro synonymo adduxit Dicksonus.

4. D. taxifolium, caule simplice; foliis oblongo-lanceolatis; pedicello sub-radicali; capsulâ cernuâ; operculo rostrato. Sp. Musc. t. 39. f. 1—5. DILL. t. 34. f. 2. E. B. VI. t. 426.

Fissidens taxifolius. H. Hypnum taxifolium. L.

- in sepibus.

Pedicelli surculorum prope basin orti hanc speciema congeneribus Britannicis distinguunt. Caules simplices, erecti, a trilineari ad unguicularem longitudinem variant; folia saturatè viridia, arctè imbricata, patula, acutiuscula, nervo obscuro prædita; pedicelli caules paullùm superant, atro-rufi; capsulæ oblongæ, sub-arcuatæ, cernuæ; operculum capsulam sub-æquans, tenue.— Fissidens sub-basilaris, H. quocum uno pedicellorum situ congruit, staturâ duplò minore, capsulisque erectis, rufofuscis differt.

5. D. adiantoides, caule ramoso; foliis ovato-lanceolatis; pedicello medià tenus plantà axillari, capsulà cernuà; operculo rostrato. St. cr. III. t. 26. DILL. t. 34. f. 3. E. B. IV. t. 264.

Fissidens adiantoides. H.

Hypnum adiantoides. L.

- in paludibus.

Caules erecti, bipollicares, plerumque bis, ter divisi; folia fusco-viridia, approximata, patula, latè lanceolata, acutiuscula, nervo obscuro percursa; pedicelli, surculorum prope medium orti, pollicares, erecti; capsulæ juniores inclinatæ, mox cernuæ, oblongo-ovatæ, atro-rufæ, læves; operculum longum, tenue, acutum.—A præcedentibus omnibus, staturâ ubique plus duplò majore, et a F. polypodioide, H. cui proximum, foliis latioribus, magis

acutis, pedicellis longioribus, capsulisque neutiquam turbinatis differt.—Variat folils remotiusculis.

§ § Foliis subsecundis.

6. D. scoparium, caule ramoso erecto; foliis lanceolatosubulatis erecto-patulis; pedicellis sub-solitariis; capsula obliqua; operculo subulato. E. B. V. t. 354. DILL. t. 46. f. 16. A, B. Bryum scoparium. L.

- in sylvis.

Caules cæspitosi, circiter bipellicares, plerumque divisi, infernè tomento denso, ferrugineo tecti; folia sparsa, subsecunda, summa approximata, erecta, infima patentia, remotiuscula, interdum lenitèr falcata, omnia apices versus sub lente obsoletè serrulata, concavo-complicata, nervo lato concolore prædita, luteo-viridia, siccitate stricta, neutiquam undulata, perichætialia lata, oblonga, enervia, longè aristata, tenerrima, circa pedicelli basin convoluta; pedicelli, e ramis annotinis orti, plerumque solitarii, rarò gemelli, flavicantes, bipollicates; capsulæ erectæ, vel aliquantillùm obliquatæ, oblongo-cylindraceæ, fuscæ; operculum capsulæ longitudine, obliquum, tenue.

† 7. D. majus, caule ramoso erecto-recurvo; foliis lanceolato-subulatis falcatis; pedicellis aggregatis; rapsula obliqua; operculo subulato. T. 4. DILL.

- in rupibus.

Caules ramosi, erecti, sub-recurvi, palmares, et ultra; folia e basi lanccolata, lenge acuminata, longitudinalitèr complicata, apices versus serrata, secunda, falcata, approximata, rigidiuscula, nervo usque ad apicem percurrente instructa, madore pallidè, sed lætè viridia, siccitate fuscescentia, perichætialia circa pedicelli basin convoluta, lata, oblinda, rotundata, obsolete uninervia, aristâ longâ, minutè serrulatâ terminata; pedicelli bini, vel terni, raro solitarii, laterales, terminalosque; capsulæ oblongo-cylindraceæ, juniores virides, obliquæ, adultiores diluté fuscæ, arcuatæ; operculum capsulæ ferè longitudine, subulatum, obliquum; calyptra subulata, capsulam totam operiens, lateralitèr fissilis.—A D. scopario et undulato, quibuscum hæc species hactenùs fuit commixta, staturâ majore, foliis omnibus secundis, falcatis, per totam longitudinem complicatis insignitèr differt. Folia 'quoque siccitate nunquam undulata, ad apices magis quam in illis attenuata.—Exemplar apud Bantry lectum misit D. Stokes.

*8. D. undulatum, caule erecto ramoso; foliis lanceolatis serratis undulatis; pedicellis aggregatis; operculo

;

subulato. DILL. t. 46. f. 16. c. (ex herb.) Musc. Suec. t. 3. f. 5.

D. polysetum. Swartz.

- in montosis.

Crescendi modo, statura, et habitu cum D. scopario convenit, sed folia conferta, multo minus secunda, imo sub-squarrosa, lanceolata, planiuscula, lætius viridia, nervo nigricante percursa, siccitate undulata, perichetialia ovata, acuminata, nec aristata distinguunt. Capsula quoque magis arcuata, aliquantum latior.

9. D. fuscescens, caule erecto ramoso; foliis subulatis falcatis; pedicellis solitariis; capsula cernua; operculo subulato. T. 5. f. 1.

Caules sesquiunguiculares, plerumque divisi, densè cæspitosi; folia fuscescentia, conferta, longa, integerrima, nervo lato, concolore, valdè obsoleto complicato-concava, siccitate nequaquam undulata, et rarò apice tortilia, perichætialia angusta, lanceolata, longè aristata, enervia, pedicello arctè appressa, sed neutiquam convoluta; pedicelli solitarii, erecti, unguiculares, lutei; capsulæ obovatæ, cernuæ, maturitate arcuatæ, fuscæ; operculum, secundum exemplaria a Schradero missa, subulatum, capsulam longitudine subæquans.—Primus hanc speciem prope Edinam detexit D. Smithius, mox in rupibus circa La-

cum, Lough Bray dictum, legit D. Stokes.—Inter D. scoparium et flagellare est quasi media; ab hoc, colore fuscescente, capsulâ cernuâ, foliisque siccitate non tortilibus, ab illo, foliis integerrimis, perichætialibus lanceolatis, et staturâ minore dignoscitur.

 D. flagellare, caule erecto sub-ramoso; foliis lanceolato-subulatis sub-enervibus; capsulâ cylindraceâ erectâ; operculo subulato incurvo. St. cr. III. t. 1.

Bryum flagellare. DICKS.

- in rupibus.

Caules cæspitosi; folià approximata, secunda, plus minus falcata, nervo concolore, obsoletissimo percursa, siccitate sub-tortilia, infima fusco-ferruginea, summa flavicantia, nitida, perichætialia intima lata, albicantia, tenerrima, oblonga, longè aristata, enervia, circa pedicellum convoluta; pedicelli unguiculares, flavi; capsulæ maturitate rutilantes; operculum capsulæ circiter longitudine, tenue, lenitèr arcuatum.—A præcedentibus, foliorum colore et nitore primo visu dignoscitur, et a D. interrupto, quocum conjungendum censet Bridelius, eâdem notâ, capsulâque erectâ differt.

11. D. heteromallum, caule simpliciusculo; foliis secundis falcatis capillaceis; capsulâ ovatâ cernuâ; operculo subulato incurvo. St. cr. I. t. 26. DILL. t. 47. f. 37.

Bryum heteromallum. L.

- in sepibus.

Caules flexuosè erecti, nunc vix bilineares, nunc ferè pollicares, plerumque simplices; folia lutescentia, nitida, e basi dilatatâ, vaginante, capillacea, longa, rigidiuscula, omnia secunda, falcata, nervo lato concolore prædita; pedicelli pollicares e surculis annotinis oriuntur; capsulæ cernuæ, maturæ glabræ, spadiceæ, siccitate sulcatæ; operculum capsulæ ferè longitudine, incurvum, tenue.—D. interrupto affine, sed staturâ minore, foliis nec interruptè fasciculatis nec siccitate tortilibus discrepat.

*12. D. rigidulum, caule simplice; foliis lanceolatis acuminatis falcatis rigidiusculis; capsulâ ovatâ cernuâ; operculo conico. Sp. Musc. t. 32. f. 8.—12. Musc. Suec. t. 3. f. 7.

- in argillosis.

Caules cæspitosi, erecti, bi-trilineares; folia luteo-viridia, nervo lato concolore concavo-complicata, in surculis junioribus longa, secunda, falcata, in annotinis breviora, sub-secunda, erecto-patula; pedicelli e surculis annotinis orti, seriores sub-æquant, erecti, pallidè rubri; capsulæ ovatæ, cernuæ, fusco-rubræ; operculum conicum, acu-tum—Prope Eblanam legerunt D. Scott et D. Stokes; prope Belfast D. Templeton.— D. vario

esse affine, sed distinctissimum surculis serioribus longis, foliisque illorum secundis, rectè observavit el. Swartzius.

18. D. callistomum, caule simplice abbreviato; foliis lanceolatis acuminatis confertis erecto-patulis; capsula cernua; operculo conico. Dicks. t. 7. f. 19.

Bryum callistomum. DICKS.

--- in rubibus.

Caules brevissimi, vix lineares, cæspitosi, simplices; folia conferta, longè acuminata, flavescentiviridia, sub-secunda, nervo concolore carinata; pedicelli terminales, unguiculares; capsulæ fuscæ, breves, ovatæ, vel ovato-urceolatæ, cernuæ; operculum, teste Dicksono, conicum.— Hanc stirpemtantummodò præcedentis esse varietatem, surculia serioribus destitutam, contendit cl. Swartzius, quod, cum neutram in loco natali viderim, aliis dijudicandum relinquo.—Foliorum forma in Dicksoni icone latior quam in D. rigidalo, sed nec descriptio, nee exemplar, quod ab ipso accepi, adhanc formam quadrat.— Fierine potest ut sit varietas a loco natali, rupestri, elatiore pendens?

* 14. D. subulatum, caule simplice, foliis basi dilatatis, setaceis erecto-patulis; capsula ovata cernua; operculo subulato. Sp. musc. t. 34. f. 1—5.

- in humidis.

Caules gregarii, bilineares, erecti, stricti, simplices; folia luteo, vel saturatè viridia, basi multùm dilatata, amplexicaulia, mox setacea, uninervia, infima sub-secunda, lenitèr curvata, summa erecto-patula; pedicelli ferè pollicares, fusci, erecti; capsulæ ovatæ, juniores luteolæ, maturæ spadiceæ, siccitate sulcatæ; operculum capsulâ longius, acutissimum.—D. heteromallo affine, sed foliis brevioribus, nequaquam falcatis, et staturâ tenuiore dignoscendum. Ex Hiberniâ miserunt D. Stokes et Templeton.

15. D. cerviculatum, caule brevissimo simplice; foliis subulatis erecto-patulis enervibus; capsulâ cernuâ strumiferâ; operculo subulato. St. cr. III. t. 37. A.

Bryum cerviculatum. DICKS.

- in areposis.

Caules brevissimi, vix lineares, cæspitosi; folia lutescentia, nitida, e basi dilatatâ, amplexicauli, lanceolato-subulata, prorsus enervia, erecto-patula, nunc sub-secunda, nunc undique patentia; pedicelli terminales, pallidi, erecti; capsulæ latè ovatæ, sub-globosæ, basi apophysi exiguâ, concolore donatæ, maturæ rufæ, siccitate striatæ; operculum longè rostratum, incurvum.—D. heteromalli varietatem primo visæ
simulat; sed staturâ duplò minore, foliis ener-

vibus, capsulisque strumiferis satis superque differt.

16. D. crispum, caule simplice brevissimo; foliis vaginantibus capillaceis sub-distichis enervibus; capsulâ erectâ; operculo subulato. St. cr. II. t. 33. E. B. XVI. t. 1151.

Bryum vaginak. DICKs.

- in humidis arenosis.

Caules cæspitosi, flexuosè erecti, vix lineares; folia lutescentia, basi lata, insignitèr vaginantia, capillacea, sub-disticha, horizontalitèr patentia, summa sub-secunda, madore flexuosa, siccitate mirè crispa et contorta; pedicelli terminales, pollicares, erecti; capsulæ ovatæ, fuscæ, semper erectæ, siccitate striatæ; operculum longè rostratum, rectum.

17. D. varium, caule sub-simplice; foliis lanceolatis uninervibus patulis; capsulâ sub-cernuâ; operculo conico-rostrato incurvo. St. cr. II. t. 34. Dill. t. 50. f. 59. E. B. XVII. t. 1215.

Bryum simplex. L.

2. gracile; caule tenuiore; capsulis falcatis.

- in argillosis.

Caules cæspitosi, bi-trilineares, interdum unguiculares, ut plurimum simplices, erectiusculi; folia lætè viridia, vel rubore aspersa, lanceolata, remotiuscula, nervo pallido, obsoleto lenitèr cari-

I....9

nata, directione perquam varia, sed infima plerumque sub-disticha, summa secunda, paullulum arcuata, interdum omnia erecto-patula, siccitate nitida, neutiquam tortilia, sub lente pulcherrimè reticulata; pedicelli e surculis serioribus annotinisque orti, erecti, trilineares, rufo-fusci; capsulæ obovatæ, fusco-rutilantes, læves, modò erectæ, modò cernuæ; operculum plerumque conicum, interdum rostro brevi incurvo variat.—Var. \(\beta\). in arenosis a D. Templeton lecta, caule gracili, foliis longioribus, acutioribus, capsulà arcuatâ, operculoque capsulam sub-æquante, novam speciem simulat, et est forsan distincta, sed, de stirpe tam variabili, non nisi cautissimè est agendum.

18. D. rufescens, caule simplice; foliis lanceolatis uninervibus sub-secundis remotis; capsula obovata erecta; operculo conico sub-incurvo. Dicks. t. 8. f. 1. E. B. XVII. t. 1216.

Bryum rufescens. Dicks.

- in argillosis.

Præcedenti tam simile, ut annon potius pro varietate, quam distinctâ specie, annumerari debeat, legitimè dubitari potest. Crescendi modo et foliorum formâ et dispositione prorsus congruunt, sed color in D. rufescente magis fuscescens, statura plerumque gracilior, caulis simplex, capsula erecta, folia sub lente tam mirè vasculosa, ut cl. Dick-

sonum, qui serrata dixit, fallerent. Fructûs forma utrique eadem.

19. D. aciculare, caule ramoso; foliis oblongo-lanceolatis obtusis sub-falcatis; capsula elliptica erecta; operculo subulato recto. St. cr. III. t. 33. DILL. t. 46. f. 25.

Bryum aciculare. L.

- £. fluitans; foliis laxis ovato-lanceolatis nigro-viridibus; calyptris nigris.
- y. gracile; caule palmari; foliis lineari-lanceolatis acutiusculis erecto-patulis.
- 3. pumilum; caule trilineari; foliis nigricantibus.

- in saxis ad rivulos.

Caules cæspitosi, pollicares, interdum palmares, erecti, iterum atque iterum divisi, basi plerumque denudati; folia lætè viridia, undique arctè imbricata, oblongo-lanceolata, obtusiuscula, margine inflexa, integerrima, nervo obscuro concavo-carinata, apice falcata, sub-secunda; pedicelli laterales, unguiculares, fusci; capsulæ ellipticæ, seu elliptico-ovatæ, semper erectæ, fuscæ, læves; operculum pallidum, basi rubrum, capsulæ ferè longitudine, acutissimum; calyptra conica, acuminata, basi lacera.—Var. β , quam pro diversà specie habuerunt Dillenius Brideliusque, caule fluitante foliorumque formâ et colore insignitèr differt.— γ , quam in comitatûs Wicklow montibus legi, foliis luteo-viridibus, erecto-patulis, acutis, neutiquam

falcatis, et habitu tenuiore distinctam speciem mentitur; et δ , quam, prope Derry, D. Brown legit, staturâ pumilâ longè a cæteris recedit.—Peristomii dentes in hâc specie longi et tenues, unde inter Dicrana et Trichostoma ambigere ferè videtur.

, §§§ Foliis directione æquali.

20. D. pellucidum, caule sub-diviso; foliis lanceolatis carinatis patentibus; capsula ovata erectiuscula; operculo conico incurvo. Dill. t. 46. f. 23.

Dicranum aquaticum. Ehr.

Bryum pellucidum. L.

- in humidis.

Caules cæspitosi, erecti, pollicares, et ultra, plerumque divisi; folia lætè viridia, pellucida, remotiuscula, basi vaginantia, madore horizontalitèr patentia, vel sub-reflexa, siccitate incurva, sub-tortilia, nervo valido complicato-carinata, margine lenitèr undulata, minutissimè serrulata; pedicelli pollicares, laterales, erecti, pallidè fusci; capsulæ lævissimæ, nunquam striatæ, fuscæ, ovatæ, vel ovato-globosæ, erectiusculæ, maturitate apophysi exiguà donatæ; operculum capsulà duplò brevius, obscurè rubens.—A præcedente, quocum habitu quodammodo convenit, capsulæ et operculi formà statìm dignoscitur.

21. D. virens, caule sub-diviso; foliis lineari-lanceolatis acuminatis carinatis reflexo-patulis; capsulâ oblongo-ovatâ cermuâ; operculo rostrato. St. cr. III, t. 32.

-in argillosis madidis.

Staturâ, habitu, et crescendi modo cum præcedente convenit. Folia dilutè viridia, e basi dilatatà vaginante, longa, angusta, nervo concolore complicato-carinata, acuminata, margine undulata, serrata, madore reflexo-patula, apice sub-tortilia, siccitate crispa, neutiquam appressa, vel incurva; pedicelli ut in D. pellucido; capsulæ oblongoovatæ, semper cernuæ, sub-falcatæ, fuscæ, læves, apophysi exiguâ, non nisi in vetustis conspiciendâ, instructæ; operculum capsulâ paullò brevius, incurvum, obtusiusculum.—Primus hanc stirpem, foliorum formâ a præcedente, cui perquam affinis, primo visu distinguendam, in Suecià detexit D. Swartzius. Ex Hibernia, ubi a D. Drummond in sepibus argillosis irriguis, prope fluvium Larne, est lecta, communicavit D. Templeton.

22. D. squarrosum, caule sub-simplice; foliis ovatis acuminatis carinatis reflexo-patulis; capsulâ ovatâ erectiusculâ; operculo conico. DILL. t. 46. f. 24. Bryum palustre. DICKS.

- pellucidum. A. I ..

- in paludosis alpinic.

Caules cæspitosi, erecti, sesquipollicares, plerumque simplices; folia flavescenti-viridia, squarrosa, remotiuscula, basi vaginantia, latè ovata, mox attenuata, nervo obsoleto, concolore complicatocarinata, margine integerrima, sub lente reticulata, semper, vel siccitate, reflexa; pedicellus, capsula, et operculum cum penultimâ specie conveniunt, excepto quòd apophysis nullum unquam vestigium vidi.— Nomen, quod cl. Schraderus, in diario (V. p. 68.) huic stirpi indidit, servavi.— In Hiberniâ septentrionali esse a D. Brown lectam nuperrimè me per literas certiorem fecit am. Scott, sed exemplaria Hibernica nondum accepi.

23. D. flavescens, caule simpliciusculo; foliis linearilanceolatis acuminatis carinatis reflexo-patulis; capsulâ cylindraceâ erectâ; operculo rostrato. DICKS. t. 4. f. 5.

Bryum flavescens. DICKS.

- in saxis irriguis.

Caules erecti, cæspitosi, plerumque simplices, bipollicares; folia remotiuscula, vaginantia, saturate viridia, apice ut plurimum flavescentia, nervo valido, obscuro complicato-carinata, madore reflexo-patula, siccitate flexuosa, margine revoluta, integerrima; pedicelli laterales, unguiculares, aurantiaci; capsulæ longæ, cylindraceæ, læves, erectæ, vel aliquantillum obliquatæ, fuscæ; opercu-

lum capsula plus duplò brevius, convexum, rostro brevi, tenui, acuto, incurvo.— Capsulæ forma et directio hanc speciem satis a congeneribus distinguunt.

24. D. viridissimum, caule ramoso; foliis oblongolanceolatis confertis reflexo-patulis; capsulâ oblongo-ovatâ erectâ; operculo brevissimè rostrato. Dicks. t. 10. f. 18.

- in arborum truncis.

Caules cæspitosi, vix unguiculares, in ramos aliquot breves, sub-fastigiatos divisi; folia confertissima, lætissimè viridia, plana, nervo valido obscuro percursa, acuta, madore patula, apice reflexa, siccitate erecta, appressa, summa stellatim expansa; pedicelli, e surculis annotinis orti, vix unguiculares; capsulæ erectæ, principio ovatæ, mox oblongæ, fuscæ, siccitate sulcatæ; operculum, teste Dicksono, brevissimè rostratum. Peristomium non vidi, unde an verè sit Dicranum dubito; Weissiis habitu quoque accedit.

25. D. Celsii, caule brevissimo sub-diviso; foliis oblongo-lanceolatis erecto-patulis; capsulâ cylindraceâ erectiusculâ; operculo conico. Sp. Musc. t. 33. f. 1.——4. DILL. t. 49. f. 54.

Bryum Celsii. L.

- in rupibus.

Caules ozspitosi, vix lineares; folia conferta, oblongo-lanceolata, acuta, rigidiuscula, nunc dilutè, nunc nigro viridia, nervo nigricante carinata, siccitate setacea; pedicelli ferè pollicares, purpurascentes; capsulæ maturitate obliquæ, striatæ, atro-purpureæ; operculum breve, conicum; peristomii dentes lutei.—Folia interdum ita corrosa occurrunt, ut nervus tantum restet.

26. D. purpureum, caule sub-dichotomo; foliis lanceolatis acuminatis erecto-patulis carinatis; capsulâ cylindraceâ obliquâ; operculo conico. Sp. Musc. t. 36. Dill. t. 49. f. 51.

Mnium purpureum. L.

C. tenue; caule elongato gracili; foliis remotiusculis. Dill. t. 40. f. 49?

Bryum tenue. Dieks.

y. bipartitum; pedicellis sub-geminis; capsulis ovato-oblongis. Dill. t. 49. f. 50.

Bryum bipartitum. DICKS.

— in siccis.

Caules cæspitosi, erecti, a trilineari, ad ferè pollicarem altitudinem variant; folia amœnè viridia, laxiusculè imbricata, erecto-patula, acuta, nervo crasso complicato-carinata, siccitate erecta, sub-incurva; pedicelli, e surculis annotinis orti, non raro gemini, laterales, unguiculares,

splendidè purpurei; capsulæ cylindraceæ, vel oblongo-cylindraceæ, principio erectæ, dilutè virides, mox obliquatæ, atro-rufæ, siccitate sulcatæ, basis, optimè monente am. Smithio, apophysi exiguâ, ut tetragona fere videatur, donata; operculum breve, conicum, obtusiusculum, apice rarò curvulum.—Var. β non, nisi surculis gracilibus, foliisque remotioribus, differre mihi videtur, sed an hujus quoque sit loci DILL. t. 48. f. 49. (Dicranum laxum, Brid.) cui operculum capsulæ longitudine, aristatum tribuit, legitimè dubitari potest. -- v, caule breviore, crassiore, foliis aliquantùm latioribus, et capsulâ incrassatâ, speciem distinctam simulat, et huc, ni fallor, D. purpurascens, H. referri debet.—Summoperè polymorpha est hæc species, sed pedicellis nitidis, et operculi formâ semper ferè dignoscenda.—Ut verè discrepet Bryum strictum, DICKS. (D. palustre, Brid.) cui statura bipollicaris et ultra, folia angustiora, multum equidem timeo.

27. D. glaucum, caule ramoso; foliis confertis lanceolatis enervibus rectis; capsulâ cernuâ; operculo subulato curvulo. Dill. t. 46. f. 20.

Bryum glaucum. L.

- in humidis.

Caules cæspitosi, palmares, et ultra, supernè ramosi, fragillimi, pennà olorinà crassiores, foliis 1....10

albido-glaucis, eoncavis, erecto-patulis, densissimè imbricatis, sub lentè reticulatis, vestiti; pedicelli sub pollicares; capsulæ oblongæ, falcatæ, siccitate striatæ, maturæ atro-fuscæ; operculum capsulæ ferè longitudine, acutissimum. Foñorum colore et texturâ hæc species Sphagnum simulat.

28. D. flexuosum, caule simpliciusculo; foliis subulatis enervibus; pedunculo flexuoso; capsula elliptica erecta; operculo cuspidato. Sp. musc. t. 38. f. 1—5. DILL. t. 47. f. 33. A.—E.

Bryum flexuosum. L.

£. fragile; sub-acaule; foliis sub-secundis. DILL. t. 47. f. 33. F. G.

Bryum fragile. DICKS.

y. piliferum; foliis nigro-viridibus, apice piliferis. T. 5. f. 2. DILL. t. 32. f. 3.

Sphagnum alpinum. L.

δ. elongatum, caule palmari; foliis summis subsecundis.

Caules cæspitosi, erecti, bipollicares, plerumque simplices; folia undique imbricata, flavescentiviridia, e basi aliquantùm dilatatâ, subulata, longa, concaviuscula, prorsùs enervia, erecto-patula, interdum subsecunda, siccitate striatæ; operculum cap-

sula brevius, tenue, acutum; calyptra lateralitèr fissilis, basi, sub lente, pulchrè fimbriata.—Var. &, caule brevissimo, fragillimo, distincta videtur, sed a loco natali sicciore pendere crederem.-y, quam in madidis Cambriæ montibus copiosissimè legi, et quam in Hibernia septentrionali capsulis instructam tandem detexit D. Templeton, caules habet bi-triunciales, non minus quam in & fragiles, et folia nigro-viridia, nitidissima, pilo incano denticulato terminata; cæspitibus densissimis nascitur. Bryum immersum, DICKS. specie ab hâc discrepat, et Weissiis fortè annumerari debet. - 3, ob miram similitudinem cum D. introflexo, H. (Sp. Musc. t. 29. f. 1-7) a quo non, nisi foliis apice pilifero destitutis, quoad iconem differre videtur, pro varietate distinctà descripsi : caules proceriores quam in a, et folia summa longiora, et vel siccitate flexuosa sub-secunda. - Steriles hujus musci cæspites, quorum caules sub-pollicares, folia densissimè conferta, summa in bulbillum quasi congesta, misit D. Scott.

4 29. D. Scottianum, caule simplice; foliis lanceolato-subulatis uninervibus; pedicello erectiusculo; capsulâ oblongâ cernuâ; operculo cuspidato. T. 6. f. 1.

- in saxis.

Caules cæspitosi, pollicares, crassi, erecti; folia conferta, undique dense imbricata, erecto-patula, stricta, nervo valido leniter carinata, basi lanceolata, longè acuminata, siccitate paullum incurvata, summa tantum dilutè viridia, cætera nigricantia, lurida; pedicelli terminales, sub-pollicares, erecti, vel arcuati; capsulæ oblongo-cylindraceæ, cernuæ, siccitate sulcatæ; operculum capsulæ ferè longitudine, tenue, acutum.—Primus hanc speciem in saxis prope Swanlinbar detexit D. Scott, cujus nomen imposui.—A præcedente, cui maximè affinis, foliis uninervibus, capsularumque formâ statim dignosci potest.

† 30. D. ellipticum, caule simpliciusculo; foliis lineari-lanceolatis erecto-patulis; pedicello erecto; capsulâ ellipticâ; operculo cuspidato recto. T. 6. f. 2.

- in saxis.

Caules cæspitosi, erecti, vix unguiculares, simplices, vel juxta apices divisi; folia undique densè imbricata, lineari-lanceolata, obtusiuscula, margine lenitèr involuta, sub-concava, nervo lato concolore percursa, madore erecto-patentia, siccitate incurva, summa lutescentia, cætera nigra; pedicelli terminales, bilineares, folia aliquantum superantes, erecti, juniores pallidè fusci, maturi nigricantes, tortiles; capsulæ ellipticæ, lævissimæ, pedicellis concolores, effœtæ ad basin sub-strumiferæ; operculum subulatum, gracile, acutissimum, capsula brevius, nigrescens; peristomii dentes breves, inflexi, levitèr bifidi,

fusci; calyptram non vidi.—A D. ovali, quocum uno inter species Britannicas commisceri potest, staturâ multo minore, foliisque apice nunquam incanis, satis discrepat.—Hanc speciem in summis Montis Bulbein jugis detexit D. Brown, mihique benevolè communicavit D. Templeton. Prope Snowdoni cacumen in mense Julio, A. D. 1802, 'abundè legi.—Hùc, nisi fallor, Dillenii t. 47. f. 29. varietas atra, referri debet.

31. D. ovale, caule ramoso; foliis lanceolato-subulatis apice incanis; capsulâ sub-ellipticâ erectâ; operculo cuspidato recto. St. cr. III. t. 34.

D. ovatum. Swartz.

Bryum ovale. Dicks.

- in saxis.

Caules cæspitosi, sub-pollicares, apices versus divisi, folia infima saturatè, summa lætè viridia, omnia lanceolata, acuminata, concava, apice incana, sub-denticulata, nervo concolore instructa, madore patula, siccitate erecta; pedicelli terminales, vix bilineares, erecti, rutilantes, folia sub-æquantes; capsulæ ellipticæ, vel ovato-ellipticæ, ob magnitudinem conspicuæ, dilutè fuscæ, siccitate substriatæ; operculum rubrum, capsulâ duplò brevius, obtusiusculum, rarò tantulum curvatum.—Trichostomum heterostichum, et Grimmiam cribrosam tan-

tum resert hac species, ut ne cum illorum varietatibus commisceatur est cavendum.—Varietatem caule vix bilineari misit D. Templeton.

32. D. pulvinatum, caule ramoso; foliis ovatis piliferis; pedicello arcuato; capsula ovata immersa; operculo cuspidato. Sp. Musc. t. 40. f. 1—3. DILL. t. 50. f. 65.

Fissidens pulvinatus. H. Bryum pulvinatum. L.

C. argentatum; statura graciliore; foliis dilutè viridibus, siccitate nitidis. T. 3. f. 1.

- in muris.

Caules unguiculares, erecti, densè cæspitosi, pulvini instar congesti; folia densè imbricata, ovata, concava, patula, nervo concolore, in pilum canum, folia longitudine superantem producto, percursa, madore saturatè viridia, siccitate lurida; pedicelli vix trilineares, principio erecti, mox arcuati, inflexi, ut capsulæ, quæ ovatæ, vel subrotundæ, fuscæ, siccitate sulcatæ, foliis immergantur; operculum cuspidatum, capsulâ plus duplo brevius, obtusiusculum, plerumque rectum.

—Var β, in Eblanæ muris a D. Scott, et in muris prope Powerscourt, a D. Stokes lecta, foliis capsulisque dilutè sed lætè viridibus, siccitate splendentibus, quasi argentatis, et staturâ quodammodò graciliore, faciem tam diversam induit,

ut icone digna mihi videretur.—Hæc species, præcedenti arctè affinis, crescendi modo, pedicello arcuato, foliorumquo formâ, primo visu est dignoscenda.

33. D. latifolium, caule brevissimo simplice; foliie oblongo-ovatis piliferis concavis; capsulà cylindraceà erectà; operculo rostrato. St. cr. I. t. 33. Dicks. t. 10. f. 14.

Bryum piliferum. DICKS.

Swartzia pilifera. BRID. (in Schrad. diario.)

- in aggeribus.

Caules cæspitosi, lineares; folia conferta, stellatim expansa, dilutè viridia, nervo crasso, in apicem piliformem producto carinato-concava; pedicelli pollicares, fusco-rubentes, erecti; capsulæ cylindraceæ, vel cylindraceo-oblongæ, læves, semper erectæ; operculum capsulæ ferè longitudine, rectum, obtusiusculum.—Folia lata pilifera hanc speciem satis a congeneribus distinguunt. Peristomii dentes pallidi tam profundè finduntur, ut annon rectiùs Trichastomis, quæ habitu magis refert, annumeretur, dubitare licet. Synonyma supra adducta, fide exemplarium e Lapponiâ missorum, a Dicksono communicatorum, et in Herbario Linnæano servatorum, citavi.

14. POLYTRICHUM.* SCHREB. Gen. Pl. n. 1660. Henw. Fund. II. p. 90. t. 7. f. 37.

Caps. oblonga, vel quadrangula. Perist. simplex, dentibus triginta-duobus brevibus, incurvis, apicibus membrana plana connexis. Calyptra pilosa.

§ Capsulis apophysi insidentibus.

1. P. commune, caule simplice; foliis lanceolato-subulatis serrulatis recurvis; capsulâ oblongâ tetraedrâ; operculo umbonato. Dill. t. 54. f. 1. E. B. XVII. t. 197.

- in ericetis et sylvis.

* Plurimæ hujus generis species calyptra duplici gaudent, quod, primum a Leersio observatum, non ita multo post Curtisius quoque noster detexit, et pro characteris generici nota essentiali adhibuit. Idem etiam fecit amicissimus Menzies, qui, in Societatis Linnæanæ actis, hoc genus admirabili monographia illustravit. Neutiquam tamen hoc in omnibus speciebus valet, nam in P. MAGELLANICO, HERCYNICO, et UNDULATO, frustra quæritur, et hæ species non, nisi ægerrime, a reliquis divellerentur.---Genus POLYTRICHUM primus instituit Dillenius, et stirpes, e quibus constat, habitu formaque tam arcte inter se congruunt, et tantum a cæteris muscis discrepant, ut nihil fere saturæ magis conveniens in Systemate reperitur.

Caulium longitudo pro loci natalis humore diversissima, nunc vix pollicaris, nunc sesquipedalis, et ultra. Caules simplices, incrementis annuis proliferi, et quasi *annulati, erecti; folia approximata, lætè, vel fulvo viridia, longa, e basi vaginante, membranaceâ, lanceolata, longè acuminata, margine argutè serrata, enervia, sub-concava, rigidiuscula, madore reflexa, siccitate erecta, apicibus tamen patentibus, perichætialia membranacea, albicantia, integra, longissima, semper erecta, apice capillacea; pedicelli terminales, erecti, sub-palmares, purpurascentes, nitidi; capsulæ erectæ, tetragonæ, rufescentes, maturitate cernuæ, apophysi exiguæ, subrotundæ insidentes; operculum convexum, medio in umbonem longiusculum acutum assurgens, orâ pulchrè rubrâ; calyptra duplex, interior parva, membranacea, exterior conica, e pilis aureis densissimè intertextis composita.

I....11

^{*} Idem, quod in hujus musci caulibus est observandum, Fucz Lumbricalis quoque annulos, de quibus Botanici tantum disseruerunt, haud dubie efficit: surculi scilicet seriores ex annotinorum medio orti, et in eadem linea progredientes, speciem annulatam ob gracilitatem necessarie præbent.--Confer "Synopsis of the British Fucz." p. 319.

2. P. piliferum, caule simplice; foliis lanceolatis integerrimis apice piliferis; capsulâ ovatâ tetraedrâ; operculo rostrato. DILL. t. 54. f. 3. E. B. XVII. t. 1199.

P. commune. y. L:

- in ericetis.

Præcedenti simillimum, unde a Linnæo multisque aliis pro varietate, a loco natali sicciore pendente, est habitum. Huic autem sententiæ ascribere nequeo. In plurimis quidem conveniunt, sed caules in P. pilifero semper abbreviati, basin versus longè nudi; tota planta vix bipollicaris; color nigricans; folia densè conferta, brevia, siccitate cauli appressa, margine integerrima, latiora, magis carnosa, apice pilo incano denticulato instructa; capsula brevior; apophysis matura atro-purpurea; operculum plerumque breve, rostratum, curvulum, interdùm, ut in exemplaribus a D. Templeton communicatis, capsulæ ferè longitudine, tenue, acuminatum, rectum.

3. P. juniperinum, caule simplice; foliis lanceolato-subulatis integerrimis recurvis; capsulâ oblongâ tetraedra; operculo umbonato. Sp. Musc. t. 18. f. 6—10. Act. Soc. Linn. IV. t. 6. f. 4. DILL. t. 54. f. 2. E. B. XVII. t. 1200.

P. commune. B. L.

- in ericetis.

Crescendi modo, colore, et foliorum fructūsque formâ, hæc species penultimam refert, sed staturâ minore, tenuiore, et foliis integerrimis dignoscitur. Habitu inter P. commune et piliferum est quasi media.—Dillenii exemplaria cum nostris omnimodè convenire mihi sunt visa, sed folia serrata descripsit et delineavit. In exemplaribus quoque a Swartzio et Menziesio communicatis folia nonnulla integerrima, alia, præsertim apices versus, serrata occurrunt: hinc esse P. communis varietatem, ex loco natali sterili arido pendentem, nequeo non suspicari.

4. P. strictum, caule ramoso; foliis lanceolato-subulatis erectiusculis integerrimis; capsulâ oblongâ tetraedrâ; operculo umbonato. Act. Soc. Linn. IV. t. 7. f. 1.

- in sterilibus.

A P. juniperino (teste cl. Menziesio) caule ad basin diviso, statura ubique minore, foliis brevioribus, rigidioribus, magis erectis, et ramorum ad apices confertis differt. Statura quoque ubique crassior. An tamen revera distinctæ sint species dubitari potest, mihique equidem P. strictum tantummodo varietas casu incrassata videtur.

 P. attenuatum, caule simplice; foliis lineari-lanceolatis serrulatis reflexis; capsulâ oblongâ tetraedrâ, basi constrictà, cernua. Sp. Musc. t. 19. f. 1. Act. Soc. Linn. IV. t. 6. f. 2. E. B. XVII. t. 1198. P. formosum. H.

B. aurantiacum; capsulis ovatis tetraedris aurantiacis.

P. aurantiacum. Hoppe.

in montosis.

Caules sub-bipollicares, basin versus nudi; folia remotiuscula, dilutè fulvo-viridia, longa, acuta, madore magis quam in præcedentibus reflexa, lenitèr canaliculata, margine manifestè serrata, siccitate erectiuscula, cauli appressa; pedicelli bipollicares, basi purpurei, supernè crocei, erecti, terminales; capsulæ oblongæ, tetragonæ, semper cernuæ, pallidè virescentes, basi constrictæ, ut apophysi obsoletà instructæ videantur; operculum conicum, medio in rostrum curvulum assurgens, orâ amœnè rubra; calyptra ut in præcedentibus.—Var. &, a D. Stokes apud Powerscourt lecta, staturâ humiliore, foliorum colore nigro-viridi, capsularum aurantiaco, et capsulis brevioribus, sub-ovatis dignoscitur. Hoppii synonymon, fide exemplarium a Schradero missorum, hùc retuli; diffidentissimè tamen feci, cum a Swartzio pro P. gracilis varietate censeatur, et exemplaria, in Funckii* opere

^{*} Cryptogamische gewachse des Fichtelgebirg's.

conservata, distincta videantur.—Statura tenui, capsula cernua, apophysi obsoleta, et foliis reflexis, P. attenuatum a P. communi, cui simillimum, differt.

 P. gracile, caule simplice; foliis lanceolato-subulatis serrulatis recurvis; capsulâ obovatâ sub-angulatâ, basi constrictâ, obliquâ. Act. Soc. Linn. IV. t. 6. f. 3. Musc. Suec. t. 8. f. 16.

P. longisetum. Swartz.

- in montosis.

Caules palmares, et ultra, graciles, proliferi; folia breviuscula, conferta, margine luculentèr serrulata, obscurè viridia, canaliculata, madore recurvopatula, siccitate erecta, appressa, perichætialia
cæteris similia; pedicelli terminales, bi-tri-pollicares,
plerumque pallidè rubescentes, interdum aurantiaci; capsulæ juniores ellipticæ, erectæ, maturæ
obovatæ, cernuæ, obscurè angulatæ, apophysi obsoletæ insidentes; operculum et calyptra ut in
præcedente.—P. communi et attenuato simillimum,
sed capsulæ obovatæ angulis obsoletis, et staturâ
gracili, ab utroque dignoscendum. Variat, teste
cl. Swartzio, pedicellis brevibus.

 P. alpinum, caule ramoso; foliis lanceolato-subulatis serrulatis; capsulâ elliptico-ovatâ cernuâ, apophysi obsoletà; operculo curvirostro. Sp. Musc. t. 19. f. 2. Dill. t. 55. f. 4.

- in montosis.

Caules plerumque sub-bipollicares, interdum spithamæi, et ultra, supernè vagè ramosi; folia laxiusculè imbricata, e basi membranacea vaginante lanceolata, longè acuminata, angusta, rigidiuscula, obscurè viridia, vix carinata, margine luculentèr serrata, madore reflexo-patula, siccitate erecta; pedicelli e surculis serioribus, rarò ex annotinis, orti, sesquipollicares, erecti, fusco-crocei; capsulæ juniores ellipticæ, dilutè glauco-virescentes, apophysi parvâ obsoletâ ad basin instructæ, maturæ ovatæ, fuscæ, effætæ globosæ, nigræ, semper cernuæ; operculum nunc conicum, nunc, ut sæpiùs vidi, e basi conicâ in rostrum acutum recurvum assurcalyptra ut in præcedentibus.-Operculi capsulæque formà multum ludit hæc species, et interdum absque apophysi occurrit; hinc P. arcticum, Swartzii (Musc. Suec. t. 8. f. 17.) esse varietatem capsulis solito magis gracilibus, et operculis longioribus, fieri nequit quin suspicer; et ut verè P. septentrionale specie discrepet dubito, cum Polytricha ferè omnia, pro loci natalis, vel ætatis mutationibus, formâ summoperè variare solent.

§§ Capsulis absque apophysi.

8. P. urnigerum, caule ramoso; foliis lanceolatis acuminatis serratis patulis; capsula cylindracea erecta;

operculo acuminato. Sp. Musc. t. 22. f. 5—7. DILL. t. 55. f. 5. E. B. XVII. t. 1218.

- in montosis.

Caules nunc unguiculares, nunc spithamæi, basi plerumque nudi; rami plurimi, vagi, sæpiùs iterum divisi, conferti, fastigiati; folia approximata, modicè canaliculata, serrata, infima fusco-spadicea, summa pallidè glauco-viridia, pulcherrima, omnia madore horizontalitèr patentia, siccitate erecta, cauli appressa, stricta, neutiquam incurva, vel tortilia; pedicelli, e ramis annotinis orti, laterales, sesquipollicares, rubelli; capsulæ cylindraceæ, læves, glauco-virescentes, semper erectæ; operculi rostrum parvum, acutum, curvulum.—Capsularum formâ, et pedicellis nunquam non lateralibus, hæc species a præcedente, cui primo intuitu similis, affatim potest dignosci.

9. P. rubellum, caule subramoso; foliis Hneari-lanceolatis obtusiusculis serratis erectis incurvis; capsulâ cylindraceâ erectiusculâ. Act. Soc. Linn. IV. t. 7. f. 3.

P. pulverulentum. REYN.

- in ericetis.

Caules sub-pollicares, simplices, vel ramosi; folia laxè imbricata, carnosa, obscurè viridia, margine

serrata, semper, vel madore, erecta, et conniventia, siccitate insigniter incurva; pedicelli, e surculis annotinis et serioribus orti, sesquipollicares, erecti, solitarii; capsulæ ut in præcedente; operculum, teste cl. Menziesio, subulatum.—Hanc speciem primus a P. aloide disjunxit, et descripsit Menziesius, qui statura elatiore, caule ramoso, foliorumque carina denticulata, differre perhibet: e propriis tamen observationibus suspicatur D. Templeton, P. aloidem secundo tertiove florendi anno in P. rubellum transire, quod haud absimile videtur. Utriusque folia per totam longitudinem non rarò serrata occurrunt. P. pulverulentum, plantam dubiis diu vexatam, exemplarium ab ill. R. A. Hedwigio missorum fide, hùc retuli: iconem in Act. Laus, nondum vidi.

 P. aloides, caule simplice abbreviato; foliis linearilanceolatis obtusiusculis serratis patulis; capsulâ cylindraceâ erectiusculâ. St. cr. I. t. 14. DILL. t. 55. f. 7.

Mnium polytrichoides. B. L.

- in arenosis.

Præcedenti simillimum; sed caules vix bilineares, folia madore patula, operculi rostrum exiguum, acutum, curvulum. Plantæ totius altitudo circiter bipollicaris. Folia longitudine variant, et nunc conferta, nunc remotiuscula occurrunt.—A P. ur-

nigero, pro cujus varietate nanâ ob capsularum similitudinem fieri potest ut prætermittatur, foliis carnosis, obtusiusculis, siccitate incurvis, certissimè dignoscitur.

 P. nanum, sub-acaule; foliis lanceolatis obtusis, apice serrulatis, erectis; capsulâ subrotundâ cernuâ. St. cr. I. t. 13.

Mnium polytrichoides. L.

- in ericetis.

A præcedente, capsularum formâ, foliisque, nisi ad apices, integris, vel obsoletissimè tantum serratis, primâ facie differt; caulis quoque brevior, et capsulæ semper inclinatæ: cæteris conveniunt.—Pedicellorum in hâc specie longitudo perquam incerta, plerumque vix sesquiunguicularis, sed interdum, ut in exemplari a D. Templeton communicato, bipollicaris.—Illust. Linnæus, qui capsulæ apophysin Polytrichorum characterem genericum maximè essentialem duxit, hanc speciem et præcedentem, quòd illa deficeret, Mniis, invitissimâ naturâ, associavit.

12. P. subrotundum, sub-acaule; foliis lineari-lanceolatis obtusiusculis integerrimis erecto-patulis; capsula turbinata crecta; operculo curvirostro. Musc. Suec. t. 9. f. 19. Sp. Musc. t. 21. f. 7—9. Dill. t. 55. f. 6. A—F.

f....12

P. pumilum. H. Swartz.

- in ericetis.

P. nanum et subrotundum, species simillimas, et a Dillenio Bridelioque confusas, primi disjunxerunt Swartzius et Menziesius. Folia huic integra, pedicelli vix unguiculares, capsulæ turbinatæ erectæ, teste Swartzio, distinguunt.— Ipse tamen Swartzius P. subrotundi folia nonnunquam obscurè serrata dicit, et ita depixit, et in Hedwigii icone, supra citatâ, capsulæ subrotundæ, nec turbinatæ, delineantur; fierine ergo potest ut meræ sint varietates?—diffidentissimè quæro, cùm P. subrotundum in loco natali nunquam legerim, et modò unum atque alterum exemplar viderim.— Dillenii t. 55. f. 6. sub hâc specie, ut supra, Menziesii auctoritati obtemperans, protuli.

† 13. P. Dicksoni, caule sub-simplice; foliis linearilanceolatis obtusis serratis erecto-patulis; capsulâ cylindraceâ erectâ; operculo conico. T. 10. f. 2.

sicois ni debient qued ille deficeret, Meste, invi-

Caules unguiculares, sæpiùs simplices, interdum ad basin bifurci; folia obscurè viridia, ferè linearia, latiuscula, obtusa, margine et carina serrata, canaliculata, conferta, erecto-patula, siccitate vix incurva, vel conniventia; pedicelli plerumque e surculis serioribus, rarò ex annotinis orti, folia vix supe-

rantes, dilutè rubri, erecti, solitarii; capsulæ cylindraceæ, breves, glauco-virescentes, læves, semper erectæ; operculum conicum; calyptra, ut in præcedentibus omnibus, duplex, interior membranacea, virescens, exigua, exterior conica, ferrugineo-fusca, e villis densè intertextis composita.—Hanc stirpem in sepibus arenosis propre Yarmouth primus detexit cl. Dicksonus, cujus nomine insignitur. Ex Hibernia, ubi prope Derry legit D. Brown, misit D. Templeton.-Magnitudine cum præcedente convenit, sed capsularum forma, et folia luculenter serrata ne pro ejus varietate censeatur prohibent. P. . aloidem propiùs referre mihi videtur, et, ni omnia quotquot vidi exemplaria eandem staturam eundemque habitum servarent, hanc esse stirpem casu aliquo mutatam, cum Schwaegrichenio, cui olim misi, crederem. Operculi quoque formâ a P. aloide discrepat, qua de re, Dicksono Swartzioque annuentibus, novam speciem in præsenti duco.

14. P. undulatum, caule simplice; folits lanceolatis serratis; capsulà cylindraceà cernuâ; operculo subulato; calyptrâ nudâ. St. cr. I. t. 16, 17. DILL. t. 46. f. 18. E. B. XVII. t. 1220.

Bryum undulatum. Hups.

- in sepibus.

Caules pollicares, et ultra, erecti, simplices; folia lætè viridia, inferiora remotiuscula, summa conferta, omnia lanceolata, acuta, nervo valido ob-

squro modice carinata, margine distincte serrata, et leniter updulata, pellucida, sub lente minute reticulata, siccitate complicata, crispa, contorta, nigricantia; pedicelli terminales, erecti, rubro-fusci; capsulæ longæ, cylindraceæ, læves, cernuæ, ut plurimum incurvæ, maturæ spadiceæ; operculum capsulæ ferè longitudine, e basi convexà subulatum, tenue, plerumque rectum; calyptra albescens, cylindracea, glabra, apice modò pilorum quasi rudimentis muricata. DILL. t. 46. f. 19, quam Hedwigius pro merâ huius stirpis varietate habuit, et quam, sub P. controversi nomine, descripsit Bridelius, mihi quidem exemplaria Dilleniana lustranti, species distincta est visa. - Polytricha in Brya, L. per P. undulatum transcunt; peristomium cum illis, cum his calyptram pilis destitutam habet communem. Quoad habitum, et foliorum formam, texturamque, ambiguum.

15. ORTHOTRICHUM.* SCHREB.Gen. Pl. (sub Weissia nomine) n. 1648. Hedw. St. cr. H. p. 96.

^{*} ORTHOTRICHA, si crescendi modus habitusque respiciantur, natura arctissime inter se connexa, et tam vere sui generis videntur, ut potius ejusdem stirpis varietates, quam distincte

Caps. oblongo-ovata. Perist. duplex: exterius dentibus sedecim, per paria approximatis, reflexilibus; interius totidem filiformibus; interdum deest. Calyptra conica, sulcata, pilis erectis sparsis plerumque hispida.

1. O. crispum, foliis linearibus acutis, siccitate crispis; pedicellis supernè incrassatis; capsulâ pyriformi; operculo conico-acuminato. St. cr. II. t. 35. DILL. t. 55. f. 11. E. B. XIV. t. 996.

Bryum striatum. S. L.

Polytrichum striatum. S. Hubs.

in arboribus.

species, primo intuitu censerentur. Musci tamen nulli, quoad characteres genericos, tam abnormiter ludunt, et tam agre definiuntur; peristomii enim interni dentes sunt perquam fugaces, et formæ incertæ, in quibusdam quoque speciebus vel plane desunt, vel saltem nondum sunt detecti; peristomiumque externum nuac oeto, nunc sedecim esse dentatum perhibetur. Hoc autem ex errore dictum credo, cum in singulis deutes principio per paria tam firme agglutinantur, ut difficulter disjungantur, et attentissime observanti octo tantum videantur. Calyptra quoque, quæ pilis erectis, sparsis, sub lente, Confervarum finstar, articulatis, in plurimis speciebus est hirta, non raro omnino calva occurrit. Hedwigius, qui genus Orthotrichum instituit, has stirpes primo Grimmiis, Dillenius Polytrichis conjunxerat; annon autem rectius Pterogoniis, vel Neckeris, quas habitu magis referunt, associarentur?

Caules densè cæspitosi, pulvini instar congesti, sub-pollicares, ramosi; folia arctè imbricata, lutescentia, basi ovata, mox linearia, longa, acuta, nervo valido carinata, madore patula, siccitate mirè contorta; pedicelli luteo-virides, laterales, terminalesque, bi-tri-lineares, foliis longiores, supernè incrassati, et in capsulam concolorem, erectam, madore lævem, pyriformem, siccitate sulcatam, subcylindraceam, sensim tumescentes; operculum conicum, brevitèr acuminatum, rectum; calyptra conica, laxa, et, ut in omnibus Orthotrichis, integra secedens, pilis aureis hirta; peristomii externi dentes sedecim, breves, interni totidem, filiformes, conniventes.—Foliis linearibus, siccitate crispis, hæc species a reliquis statim dignoscitur. Crescendi modus pulvinatus omnibus idem.

2. O. anomalum, foliis lanceolatis obtusiusculis, margine revolutis; peristomio interno nullo; calyptrâ pilosâ, basi crenulatâ. St. cr. II. t. 37. DILL. t. 55. f. 9.

O. saxatile. BRID.

Bryum striatum. 3. L.

tectorum. WITH.

Polytrichum striatum. f. Hubs.

- in saxis.

Caules pulvinati, sesquiunguiculares, plerumque divisi; folia nigro-viridia, densè imbricata, lanceo-

lata, obtusiuscula, nervo valido carinata, madore erecto-patula, siccitate cauli appressa, recta; pedicelli vix bilineares surculos superant, quâ notâ hæc species statim et certissimè a sequente dignoscitur; capsulæ maturæ ovatæ, virescentes, effœtæ cylindraceæ, fuscæ, sulcatæ; operculum e basi convexâ in rostrum breve, obtusum, rectum desinit; calyptra pilis sparsis albicantibus hirta, basi minutè crenulata, pro capsulæ ætate, nunc conica, nunc campanulata.—Variat calyptrâ-calvâ.

3. O. striatum, foliis lanceolatis acutis, margine revolutis; peristomio interno sedecim-dentato; calyptra pilosa integra. St. cr. II. t. 36. DILL. t. 55. f. 8.

Bryum striatum. a. L. Polytrichum striatum. Huds.

L. foliis siccitate crispis.

- in arboribus.

Præcedente duplo majus: surculi ramosi, pollicares, et ultra, pulvinati; folia pallidè viridia, laxius imbricata, reflexo-patula, acuta, nervo crasso carinata, siccitate cauli appressa, neutiquam crispata, summa interdum, nec semper, apice erosa; capsulæ oblongæ, dilutè fuscæ, siccitate sulcatæ, sub-sessiles, pedicellis lateralibus, terminalibusque, caulibus plerumque brevioribus; operculum, ut ia præcedente; calyptra conica, sulcata, basi integra,

nisi casa laceretur; peristomii externi dentes sedecim, oblongo-triangulares, fusci, interni totidem albicantes, articulatici Var B, quam ex Hibernia misit. D. Scott, foliis sicoitate crispis, contortisque, O. crisque prima visu simulat, sed hûc procul dubio est reforenda; sphærulas exiguas fuscas, insecti cujuadam forte ova; foliorum apici plerumque adhærent, unde propiori investigationi mox subjiciendam; fore spero. Varietatem pumilam, gracilem, calyptiâncalva, a D. Stokes accepi.

4. O. affine, foliis lanceolatis carinatis, margine revolutis; peristomio interno octo-dentato, calyptrâ pilosâ sub-integrâ.

- in arboribus.

Amicissimi Schraderi summe auctoritati obtemperans, hanc speciem a præcedente distinctam sisto; rectè necne dubitare fateor.—Crescendi modo, staturà, colore, foliorum situ formâque, capsulis, operculis, calyptrisque conveniunt; sed peristomii interni dentes modò octo, et folia summa, teste Bridelio, numquam apice erosa reperiuntur.

† 5. O. rivulare, foliis oblongis concavo-carinatis obtusis erecto-patulis sub-secundis; capsulâ sub-pyriformi sessili; calyptrâ calvâ. T. 8.

- in saxis, in rivulis.

Caules erecti, minus quam in reliquis cæspitosi, bipollicares, et ultra, ramosissimi, infernè nudi; folia nigro-viridia, densè imbricata, sub-secunda, oblonga, vel ovato-oblonga, obtusa, margine integerrima, nec, nisi apicem versus, revoluta, erecto-patula, nervo crasso concolore concavo-carinata, siccitate stricta, cauli appressa; pedicelli brevissimi, laterales, terminalesque; capsulæ oblongo-pyriformes, basi angustatæ, juniores virescentes, læves, maturæ fuscellæ, siccitate sulcatæ, foliis subcelatæ; operculum e basi convexà brevitèr umbonatum; calyptra campanulata, sulcata, virens, calva, margine lacera; peristomii externi dentes sedecim, sæpè, vel maturi, ita geminati ut octo modò videantur, reflexiles, interni totidem filiformes, inflexi, minimè, quantum vidi, articulati. Hanc speciem, a reliquis omnibus, staturâ majore, crescendi modo, colore, et foliis sub-secundis, toto cælo distantem, in rivulis prope Balbriggen detexit D. Scott, et prope Denyaghy D. Templeton: eodem more ab O. striato, quo Grimmia rivularis a G. apocarpá, differre videtur.

6. O. nudum, foliis lanceolatis carinatis, margine revolutis; peristomio interno nullo; calyptrâ calvâ. Dicks. t. 10. f. 13.

- in arboribus.

Caules pulvinati, vix trilineares, simplices vel divisi; folia saturatè viridia, lanceolata, carinata, I....13

margine revoluta; capsulæ sub-sessiles, terminales, ovato-oblongæ, striatæ, foliis sub-celatæ; calyptra conica; peristomii dentes colore aurantiaco, reflexiles.—Descriptionem, ad exemplar ab ipso Dicksono missum, cum Hibernicis collatum, elaboravi, sed icon supra laudata plantam aliquantùm majorem designare videtur. Staturâ minore calyptrâque calvâ demptis, vix ullum inter O. nudum et striatum discrimen reperio; peristomii enim interni dentes, qui in O. nudo semper deesse perhibentur, in singulis speciebus sunt ita fugaces, ut, ne illis nimium nitens in errorem inducatur, iterum atque iterum monendus est tyro.

O. pumilum, caule simplice; foliis lanceolatis carinatis acutis, margine revolutis; peristomio externo octo-dentato; calyptrâ calvâ. Musc. Suec. t. 4. f. 9.

- in arboribus.

Ejusdem cum O. nudo magnitudinis; sed differt caulibus simplicibus, vel ad basin modò divisis, habitu tenuiore, foliis acuminatis, peristomio interno. Color lætè viridis, pedicelli longitudinis incertæ, nunc brevissimi, ut capsulæ foliis tegantur, nunc surculos superantes; capsulæ oblongo-cylindraceæ, siccitate sulcatæ; operculum convexum, brevitèr umbonatum, luteo-viride; calyptra campanulata, tota glabra; peristomii externi dentes per paria connati, nunquam, quantum observavit

Swartzius, vel quantum ipse vidi, vel maturi, dissilientes, ut octo tantum in descriptione specificâ dixerim; peristomii interni, teste Swartzio, dentes octo, cum externis alternantes.—Primus hanc speciem in Sueciâ detexit cl. Swartzius, et exemplaria, ex ipsius Linnæi horto, benevolè mihi communicavit D. Mohrius: in Hiberniâ legerunt D. Brown et Scott.

8. O. diaphanum, caule sub-simplice; foliis lanceolatis acuminatis, margine revolutis, apice diaphanis ser-sulatis; calyptrâ sub-pilosâ. 'T. 9. f. 1.

- in arborum truncis.

Caules pulvinati, plerumque simplices, bi-trilineares; folia densè imbricata, lætè-viridia, lanceolata, acuminata, nervo crasso concolore concavocarinata, madore erecto-patula, siccitate appressa,
stricta, sub lente minutissimè reticulata, apice diaphana, serrulata, margine revoluta; pedicelli brevissimi, terminales, et, ut rectè observavit Schraderus, in capsulam neutiquam confluentes; capsulæ foliis sub-celatæ, ovatæ, læves, effœtæ oblongæ, siccitate striatæ, operculum convexum, obtusè
umbonatum; calyptra campanulata, sulcata, pilis
raris, sæpè glabra; peristomium ut in O. striato.—
Foliorum apice incano hæc species a præcedentibus
statìm dignoscitur. Dicranum pulvinatum primo
visu mirè simulat. O. diaphanum, Dicks. (IV.

100

p. 5.) quoad descriptionem ad hanc speciem, quoad iconem ad sequentem pertinere videtur.

- † 9. O. aristatum, caule sub-simplice; foliis oblongospatulatis retusis piliferis; calyptrâ calvâ. T. 9. f. 2. DICKS. t. 10. f. 12.
  - O. diaphanum. DICKS. (quoad iconem.)

- in arborum truncis.

Hanc stirpem a præcedente specie satis differre fateor mihi nondum constare. Abundantèr utramque in Suffolcià legi, habituque tam insignitèr discrepant, ut pro distinctis in præsenti sistere tutissimum judicavi. Color in O. aristato, vel madefacto, nigro-viridis, absque ullo nitore, in siccato, tristissimus; folia, ut plurimum, apice retusa, sæpè rotundata, sed hoc quodammodo incertum, verè pilifera, nervo extra apicem producto, nec, ut in præcedente, parenchymatis defectu diaphana, pili minus evidentèr sunt serrati, et margines vix, aut ne vix, sunt revoluti. Cæteris conveniunt, nisi quòd calyptra, quantum vidi, nunquam pilosa occurrit.—O. aristatum prope Eblanam detexit D. Stokes.

16. NECKERA. Schreb. Gen. Pl. n. 1658. Hedw. Fund. II. p. 93. t. 8. f. 47.—49.

Caps. oblonga. Perist. duplex: exterius dentibus sedecim, acutis, interius ciliis totidem, distinctis, cum dentibus exterioris alternantibus. Fl. laterales.

§ Foliis distichis.

1. N. crispa, caule ramoso complanto; foliis oblongis apiculatis enervibus undulatis; operculo rostrato incurvo. DILL. t. 36. f. 12. E. B. IX. t. 617. Hypnum crispum. L.

- in rupibus.

Caules erectiusculi, spithamæi et ultra, complanati, ramis vagis, bifariis, situ et longitudine variis, abnormitèr pinnati; folia lætè viridia, siccitate pulcherrimè splendentia, ceu vernice oblita, disticha, patentia, imbricata, concaviuscula, oblonga, mucrone exiguo acuta, transversè undulata; perichætialia oblongo-subulata, omnia eneryia; pedicelli perichætio longiores, unguiculares, dilutè rubri; capsulæ ovatæ, fuscæ, erectæ; operculi rostrum longum, tenue, incurvum.—A N. pennatå et undulata capsulæ pedunculatæ, ab H. undulato foliorum color, capsulæque erectæ distinguunt.

§§ Foliis undique imbricatis.

2. N. heteromalla, caule sub-simplice; foliis ovatis uninervibus patulis; capsulis cylindraceis sub-sessilibus secundis; operculo conico. St. cr. III. t. 15.

DILL. t. 32. f. 6. E. B. XVII. 1180.

Sphagnum arboreum. L.

Fontinalis secunda. With.

---in arborum truncis.

Radix repens; caules erecti, unguiculares, simplices, vel ramo uno alteroque prope basin, horizontali, brevissimo instructi; folia undique imbricata, saturatè viridia, approximata, ovata, acuta, concava, nervo crasso, concolore, prope apices evanescente instructa, madore horizontalitèr patula, siccitate cauli appressa; perichætialia oblonga, longè apiculata, pallida, sub-enervia, capsulas laterales, brevissimè pedicellatas, semper secundas superantes; operculum conico-acuminatum, rectum. Dill. t. 85. f. 18, quam plurimi Botanici ad hanc speciem referendam censuerunt, Pterogonii julacei, licet ipse abneget, fide sui herbarii varietatem crederem.

3. N. curtipendula, caule ramosissimo; foliis ovatis acuminatis uninervibus patulis; capsulâ ovatâ; operculo rostrato. Dill. t. 43. f. 69.

Hypnum curtipendulum, L.

- in rupibus,

Caules prostrati, spithamæi, vel dodrantales, abnormitèr divisi, interdum sub-pinnati; rams apice incrassati; folia conferta, amœnè viridia, summa luteola, madore patula, siccitate stricta, nitida, concaviuscula, ovata, in apicem acutissimum, tenerrimè sub lente serrulatum producta, nervo crasso, obscuro, juxta apices evanescente; perichætialia oblongo-subulata, convoluta, enervia; pedicelli laterales, vix unguiculares; capsulæ ovatæ, erectæ, pallidè fuscæ, effætæ sub-pendulæ; operculum, fide Bridelii, e basi conicâ rostratum, rostello sub-obliquo.

4. N. viticulosa, caule repente; ramis erectis simpliciusculis; foliis ovato-linearibus uninervibus subrecurvis; capsulâ cylindraceâ; operculo pyramidato. Sp. musc. t. 48. f. 4—8. DILL. t. 39. f. 43. E. B. IV. t. 265.

Hypnum viticulosum. L.

- in arboribus.

Caulis repens, ramosus; rami sesquipollicares, erecti, teretes, simplices, vel semel atque iterum vagè divisi; folia approximata, luteola, madore patula, apice recurva, rariùs sub-secunda, siccitate cauli appressa, absque nitore, basi ovata, lata, mox angustiora, linearia, obtusiuscula, concava, nervo albicante, subdiaphano; perichætialia parva, ovato-subulata, obsoletè uninervia, pedicelli subpollicares, crocei; capsulæ cylindraceæ, graciles, dilutè subfuscæ, erectæ; operculum tenue, rectum, acutum.

- 17. BUXBAUMIA. SCHREB. Gen. Pl. n. 1659. Hedw. Fund. II. p. 95. t. 9. f. 51, 52.
  - Caps. ovata, obliqua, basi hinc ventricosa.

    Perist. duplex; exterius dentibus sedecim brevibus, truncatis, interius membrana plicata.
- 1. B. aphylla, capsula pedicellata; foliis nullis. DILL. t. 68. f. 5. Fl. Dan. t. 44.

Pedicellus, basi in bulbillum nigrum sub-villosum tumidus, unguicularis, fusco-rubens, nitidus, erectus; capsula pallidè concolor, ovata,
gibba, Pisi sativi seminis ferè magnitudine.—Singulare in Muscologià phænomenon planta foliis,
vel minimis, nullo crescendi tenpore instructa.—
Unum modò hujus Buxbaumiæ exemplar Hibernicum, quod in herbario suo apud hortum Glasnevinensem servat D. Wade, seque in rupibus prope Killarney legisse perhibuit, adhuc vidi, quà de
re descriptionem ad Germanica elaboravi.

2. B. foliosa, capsulà sub-sessili, foliis lineari-subulatis erectis uninervibus cinctâ. Dill. t. 32. f. 13. E. B. V. t. 329. Fl. Dan. t. 249. f. 3. Phascum montanum. Huds.

- in rupibus.

105

Stirps selitaria, Viciæ sativæ seminis fere magnitudine; capsula oblongo-ovata, hînc gibba, e viridi albescens, caule vix sesquilineari fulta; operculum longe conicum; folia alba, diaphana, membranacea, nervo lato viridi cuspidata, tenerrima, interdum hìc illie sparsim denticulata, neutiquam, ut Swartzius dixit, quantum vidi, obtusa.—Cavendum est ne Tyrones botanici hane plantulam cum Phasco subulato, a quo staturâ duplò majore, colore albicante, peristomioque differt, commisceant.

FUNARIA. SCHREB. Gen. Pl. n. 1650. Hedw. Fund. II. p. 95. t. 10. f. 58—60. Koelreutera. H.

Caps. obconica. Perist. duplex; exterius dentibus sedecim, obliquis, cuneiformibus, apice cohærentibus; interius membrana, in sedecim cilia plana divisa.

F. hygrometrica. Dill. 52. f. 75. E. B. V. t. 342. Mnium hygrometricum. L.

in humidis.

I....14

Sub-acaulis; folia dilutè viridia, pauca, congesta, latè ovata, acuta, concava, conniventia, nervo obscuro percursa, sub lente mirè reticulata; pedicelli bipollicares, crocei, erecti, apices versus arcuati; capsulæ basi attenuatæ, pyriformes, obliquè pendulæ; calyptra albescens, ventricosa, quadrangula, capsulam juniorem tegens, adultioris apici horizontalitèr insidens; operculum minutum, plano-convexum, flavum, orâ amœnè coccineâ.——Una modò hujus generis species adhuc vulgatur, sed alteram, foliis angustis, strictissimis, capsulâque gracili notabilem, ex Hispaniolâ missam, possidet cl. Smithius; et tertiam, sub F. Muhlenbergii nomine a cl. R. A. Hedwigio mox describendam, in Americâ septentrionali detexit D. Muhlenberg.

19. BARTRAMIA. Schreb. Gen. Pl. n. 1654. Hedw. St. cr. II. p. 111.

^{*} Genus Bartramiam primus in Stirpibus Cryptogamicis instituit Hedwigius, sed, peristomii interni forma, florumque masculorum situ plus æquo nitens, quasdam species, Bartramiis evidentissime conjungendas, inter Mnia reliquit. Mox in Schraderi diario (IV. p. 181) Swartzius characterem genericum auspicatissime emendavit, ut Mnium marchicum, fontanum, et sphæricarpon etiam reciperet, genusque pulcherrimum, quod naturæ omnino conveniret, capsulisque sphærique pulcherrimum,

Caps. sphærica, siccitate sulcata: Perist. duplex; exterius dentibus sedecim cuneiformibus, interius membrana carinata, sedecim-partita, lacinulis bifidis.

Pedicellis caulem superantibus.

1. B. fontana, caule ramoso, ramis fasciculatis sub-simplicibus; foliis ovatis acuminatis, apice serrulatis; capsula obliqua. DILL. t. 44. f. 2. E. B. VI. 2. 390.

Mnium fontanum. L. H.

Bryum fontanum. E. B.

β. pumilum; caule abbreviato simpliciusculo; foliis lanceolatis. T. 10. f. 1.

- in paludibus.

Caules bipollicares, cæspitosi, infernè ferrugineou tomentosi, in ramos aliquot teretes, simpliciusculos, fasciculatos, plerumque basin versus divisi; folia lutescentia, laxiusculè imbricata, latè ovata, acuminata, nervo concolore, extra apicem procedente,

CIS A BRYO STATIM POSSET dignosci, efficeret. Flores in M. CRUDO et PSEUDO-TRIQUETRO hermaphroditos reperiri perhibet Swartzius, adjungitque, "peristomio interno ejusdem structuræ gaudent omnes BARTRAMIÆ, membrana nempe est plicato-carinata, plus minus profunde 16-partita, lacinulis bifidis, cruribus apices inflexos dentium perist. ext. recipientibus. In sola specie, quæ HALLERIANA dicitur, bæc membrana magis conica, et apice interdum inordinate finditur, sæpe tamen CRISPÆ, POMIFORMI, et OEDERIANÆ consimilem vidi."

brevitèr cuspidata, madore erecto-patula, siccitate cauli appressa, sub lente pulchrè reticulata, et minutissime, præsertim apices versus, serrata; pedicelli sub-bipollicares, erecti, laterales; capsulæ sphæricæ, juniores virescentes, læves, effectæ pallidè fuscæ, sulcatæ; operculum convexum, umbone brevi.—Var. \(\beta\). in Hiberni\(\hat{a}\) ab am. Scott lecta, habitu insignitèr ab \(\alpha\) recedit; unde pro distinct\(\hat{a}\) specie primò enumeraveram: differt caulibus densissimè cæspitosis, vix sesquiunguicularibus, plerumque simplicibus; foliis intensi\(\hat{u}\) viridibus, nec acuminatis, nec cuspidatis, mult\(\hat{o}\) luculenti\(\hat{u}\) serratis; pedicellis brevioribus; statur\(\hat{a}\) denique ubique graciliore.

2. B. pomiformis, caule simpliciusculo; foliis subulatis serratis patulis; capsula erecta; operculo plano.

DILL. t. 44. f. 1, E. B. XIV. t. 998.

Bryum pomiforme, L.

in siccis.

Caules cæspitosi, sub-unguiculares, plerumque simplices, interdum divisi; folia conferta, luteo-viridia, longa, undique patula, margine serrata, nervo valido concolore concaviuscula, siccitate sub-crispata; pedicelli pollicares, erecti, pallidè rubri, ortu terminales, mox axillares; capsulæ sphæricæ, dilutè virides, erectæ, effætæ striatæ, lutescentes, aliquantùm inclinatæ; operculum minatum, planum.—Foliotum longitudine multùm

Indit hæc species, et exemplaria quorum statura solito duplo major misit D. Templeton.—B. crispam, Swartzii, perquam refert, hujus autem caules bi-tri-pollicares, pedicelli breves, folia remotiuscula, mirè crispa. B. gracilis, Flörke, (Fl. Dan. t. 478) foliis latioribus lineari-lanceolatis ab utrâque dignoscitur.

§§ Pedicellis caule brevioribus.

3. B. Halleriana, caule sub-diviso; foliis subulatis serratis erecto-patulis; pedicellis lateralibus erectiusculis; operculo conico. St. cr. H. t. 40. E. B. XIV. t. 997.

Bryum laterale, Huds.

- in rupibus.

Caules cæspitosi, bi-tri-pollicares, plerumque divisi, fragiles, foliis dilute fulvo-viridibus, longis, subulatis, sub-secundis, remotiusculis, nervo valido carinatis, serratis, undique patulis, siccitate crispulis vestiti; pedicelli vix bilineares, laterales, erectiusculi, vel capsularum pondere aliquantulum arcuati; capsulæ juniores virides, sphæricæ, læves, effætæ oblongæ, fuscescentes, sulcatæ; operculum conicum, basi pulchrê rubrum.—Musci hujus varietatem, cui surculi ferè spithamæi, folia densè imbricata, in rupibus pro e Lough-Bray legi.

4. B. arcuata, caule ramoso; foliis lanceolatis serratis striatis recurvo-patulis; pedicellis lateralibus ar-

110

cuatis; capsulis pendulis. DILL. t. 39. f. 36. DICKS. t. 7. f. 3. E. B. XVIII. t. 1237.

Mnium arcuatum. DICKS.

Hypnum chrysocomum. Dicks.

- in alpinis.

Caules cæspitosi, palmares, erecti, vagè ramosi; folia lutescentia, nitida, tomento denso fusco ad basin obsita, sub-reflexa, lanceolata, acuminata, nervo validiusculo, concolore, striisque lateralibus prædita, modicè carinata, margine distinctè serrata, siccitate squarrosa, summa stellatim expansa; pedicelli sub-unguiculares, fusco-rufi, laterales, arcuati; capsulæ sphæricæ, pendulæ, juniores virescentes, læves, effœtæ fuscescentes, sulcatæ; operculum minutum, plano-conicum.—Species pulcherrima, montium Cambro-Britannicorum, et Hibernicorum, ubi, teste D. Templeton, abundè legitur, decus. Capsulæ rarissimè occurrunt, et foliis semper ita celantur ut nisi attentissimè observantem fallerent.

20. BRYUM.* Schreb. Gen. Pl. n. 1651, Hedw. Fund. II. p. 94.

^{*} Tot genera Hedwigiana sub Bayr nomine conjungendo tam audactèr egi, ut quæ me ad hoc impulerunt, causas brevitèr exponere operæ fore pretium spero. Florum masculorum, raro absque moles-

Mnium. Henw. Fund. II. p. 94. t. 5. f. 23. Smith, in E. B. p. 1238.

Webera. HEDW. Fund. II. p. 95.

Pohlia. Schreb. Gen. Pl. n. 1649. Hedw. St. cr. I. p. 96.

Meesia. Schreb. Gen. Pl. n. 1653. Hedw. Fund. II. p. 97. t. 9. f. 56, 57.

tia detegendorum, situm et formam, vel peristomii interni differentias minutas, quæ oculum, nisi fortitèr armatum, effugiunt, ad characteres genericos stabiliendos neutiquam satis duco: hæ notæ enim, e plantarum exiguarum partibus maxime exiguis desumptæ, non modo tyroni, sed et Botanico maximè perito, difficultates quotidie objiciunt. BRYUM, MNIUM, et WEBERAM idcirco modo disjunxit Hedwigius, quia flores masculi in primo dioci capituliformes, in altero dioici disciformes, in tertio monoici occurrant; MNIA, ob capsulas ætate et siccitate sulcatas, a Bryis, quorum capsulæ semper læves, segreganda censet am. Smithius: Pohliam, ob peristomium internum æqualitèr sedecimpartitum, et Meesiam, ob peristomii externi dentes breves obtusos, interni acutos, opere reticulato plerumque connexos, a Bavo, cujus peristomium internum in lacinias capillares cum latiusculis alternantes finditur, separavit Hedwigius. Schreberus quoque, et Swartzius Maz-SIAM POHLIAMQUE pro distinctis generibus habent; et has stirpes habitu a Brys distare non is sum qui inficias eam. An rectè igitur fecerim vehementer dubito, aliisque dijudicandum relinquo. Interim. plantas singulis generibus ab Hedwigio annumeratas sibi invicem proximas disposui, ut ii, qui vestigiis Hedwigianis instare mallent, id in hoc ptiam opusculo facere possint.

- rius dentibus; sedecim, latinsculis, interius membrana laciniata. Fl. ferminei terminales.
- 1. B. conoideum, caule diviso; folis oblongo-lanceolatis confertis erecto-patulis; capsula pyriformi erecta; operculo rostrato, rostro incurvo. Dicks. t. 11. f. 2. E. B. XVIII. t. 1239.

- in arboribus.

Caules vix sesquilineares, erecti, bifurci; folia, conferta, lætè viridia, integerrima, undique dense imbricata, nervo valido, nigricante percursa, sub-lente minutè punctata, siccitate appressa, et incurva; pedicelli terminales, unguiculares, straminei, semperque, monente D. Templeton, sub-declinati; capsulæ lutescentes, siccitate sulcatæ; operculum planum, centro in rostrum longum assurgens.—A. B. androgyna, cui uni affine, statura triplò minore, foliis confertis, capsulæ operculique forma differt. Peristomium internum primus observavit oculatissimus D. Templeton, iconemque et descriptionembenignè communicavit.

2. B. androgynum, caule sub-simplice; foliis oblongolanceolatis remotiusculis patentibus; capsulâ cylindraceâ erectâ; operculo conico. Dill. 1. 31. f. 11. E. B. XVIII. t. 1238.

Mnium androgynum. L.

- in umbrosis.

Caules cæspitosi, sub-pollicares, plerumque simplices; fólia lutescentia, pellucida, sub lente punctata, nervo obscuriore, modicè carinata, siccitate erectruscula; pedicelli ferè pollicares, erecti, straminei; capsulæ pallidæ, erectæ, vel tantillùm obliquatæ, siccitate striatæ; operculum capsulæ concolor, exactè conicum; slores dioici.—Cavendum est ne plantulæ hujus musci masculæ cum Tetraphi pellucida confundantur: foliis angustioribus, surculis longioribus, et tenuioribus differunt—Capsulæ in hâc stirpe rarissimè deteguntur, sed flores masculi globosi, pedunculati, nudi, non rarò occurrunt.

g. B. palustre, caule dichotomo; foliis lanceolatis acuminatis erecto-patulis; capsula oblonga obliqua; operculo conico. E. B. VI. t. 391. DILL. t. 31. f. 3.

Mnium palustre. L. H.

β. ramosum; floribus masculis pedunculatis. DILL. t. 31. f. 4.

Mnium ramosum. Fl. Ang. (ed. prima.)

- in palustribus.

I....15

Caules cæspitosi, bipollicares, et ultra, bifurci, vel dichotomi, tomento fusco infernè obsiti; folia undique densè imbricata, rariùs subsecunda, lutescentia, lanceolata, vel oblongo-lanceolata, lenitèr undulata, pellucida, nervo crassiusculo rufescente carinata; pedicelli erecti, bipollicares, rufo-fusci, e surculis annotinis orti: capsulæ pallidæ, siccitate sulcatæ; operculum exactè conicum; flores masculi terminales, sessiles, foliis rosæ instar expansis obsiti.—Var β , quæ habitu graciliore differt, floribusque masculis longè pedunculatis speciem ramosam induit, et quam pro distinctà stirpe habuerunt Dillenius et Hudsonus, in Hiberniæ paludosis legit D. Scott.

4. B. elongatum, caule simplice; foliis lineari-lanceolatis patulis; capsulâ sub-cylindraceâ, basi attenuatâ, inclinatâ; operculo conico. St. cr. I. t. 36.

Pohíia elongata. H.

- in saxis humidis.

Caules cæspitosi, bi tri-lineares, rarò divisi; folia lætè, sed saturatè viridia, densè imbricata, angusta, acuta, integerrima, margine tantillùm incrassata, et quasi sub-revoluta, nervo crasso concolore percursa, madore patula, siccitate appressa; pedicelli pollicares, erecti, rubentes, in capsulam dilutè flavam, cylindraceo-clavatam, duas ferè lineas longam, primò erectiusculam, mox inclinatam, et demum sub-horizontalem, sursum tumescentes; operculum conicum, rubellum, apice minutè mammillatum; peristomium internum æqualitèr sedecimpartitum.—Hanc speciem in herbario Dilleniano, cum B. nutante commixtam, detexit am. Smithius.

5. B. dealbatum, sub-acaule; foliis lanceolatis acutis sub-serratis patulis; capsulâ pyriformi incurvo-obliquâ; operculo convexo. Sp. Musc. t. 41. f. 6-9. DICKS. t. 5, f. 3. Musc. Suec. t. 5. f. 10.

Meesia dealbata. Swartz. H.

- in arenosis.

Caules brevissimi, vix lineares; folia albicantia, conferta, lanceolata, vel oblongo-lanceolata, brevitèr acuminata, apices versus obsoletè serrata, sub lente reticulata, nervo crassiusculo, prope apicem evanescențe, carinata; pedicelli sesquipollicares, erecti, rubentes; capsulæ juniores albidæ, mox fuscescentes, elongato-pyriformes, paullum arcuatæ; operculum brevissimum convexum; peristomii interni dentes reticulati, conniventes, externos obtusos longitudine multum superantes.—Foliorum colore et forma, staturâque minore, a B. trichode, cui perquam affine, differt.

6. B. triquetrum, caule simplice; foliis ovato-lanceolatis acuminatis patulis; capsulâ cylindraceo-pyri-

formi incurvo-obliqua, operculo conico. St. cr. I. t. 21, 22.

Meesia longiseta. H.

- in turfosis.

Caules cæspitosi, simplices, plerumque elongati, sesquipollicares, et ultra, foliis remotiusculis, tomento ferrugineo interposito, laxe vestiti, interdum vix trilineares, densè foliosi; folia lætè viridia, ovato-lanceolata, acuminata, integerrima, sub lente reticulata, nervo fusco percursa, modicè concava, madore patula, siccitate sub-flexuosa; pedicelli palmares, et ultra, flavo-rutilantes, debiles, flexuosè erecti; capsulæ juniores dilutè virescentes, adultæ fuscæ, læves, graciles, nunc sub-cylindraceæ, nunc angustè pyriformes, paullum arcuatæ; operculum, fide Hedwigii, longè conicum, et peristomii interni dentes longi, non connexi. Folia lætè viridia integerrima, et caules elongati hanc speciem a præcedente, foliorum forma a B. trichode affatim distinguunt : operculo conico ab utroque differt .--Ad lacûs cujusdam in Hibernia septentrionali margines nuperrimè est a D. Scott detecta.

† 7. B. obtusifolium, caule simpliciusculo; foliis ovatis obtusis concavis conniventibus; capsulâ obovatâ obliquâ; operculo umbonato.
T. 11. f. 1.

in glareosis.

Caules cæspitosi, vix bilineares, simplices, vel bifurci; folia saturatè et obscurè viridia, laxiusculè imbricata, ovata, brevia, integerrima, obtusiuscula, nervo crasso ferè concolore percursa, concava, sub lente minutè punctata, madore conniventia, siccitate incurva, cauli appressa; pedicelli, e ramis annotinis orti, erecti, rufescentes, sub-unguiculares; capsulæ obovatæ, rufo-fuscæ, inclinatæ, lævissimæ; operculum convexum, umbone exiguo, curvulo, acuto instructum; peristomii dentes pallidi, rubri, incurvi: calyptram non vidi.—Hanc speciem, a reliquis omnibus habitu et foliis toto cælo distantem, humi in glareosis prope Eblanam, A. D. 1802, perparcè legi: doleo quòd locus natalis e memorià exciderit.

§§ Capsulis pendulis.

8. B. nutans, caule simplice; foliis ovato-lanceolatis acuminatis serrulatis patulis; capsula oblonga; operculo convexo umbonato. St. cr. 1. t. 4. DILL. t. 50. f. 61.

Webera nutans. H.

Bryum sericeum. Hons.

- in montosis,

Caules cæspitosi, sub-unguiculares, basi denudati; folia lætè virentia, inferiora dissita, superiora conferta, latè lanceolata, concava, sub lente serrulata, nervo crassiusculo, pallidè rufescente instructa, madore conniventia, siccitate erecta, stricta; pedicelli bi-tri-pollicares, aurantii, nitentes, erecti, apice paullum arcuati; capsulæ juniores oblongæ, virides, maturæ luteo-fuscæ, turbinatæ, basi constrictæ; operculum convexum, umbone minuto.

—Musci hujus plantulas, surculis Dicrani flexuosi aterilibus ita commixtas ut idem uterque videretur, et nisi attentissimè observantem fallerent, misit D. Templeton, fierique potest ut simile quiddam cl. Dillenium, qui caules steriles elongatos, quandoque ramosos dicit, deceperit.

9. B. aureum, caule simplice; foliis setaceis flexuosorecurvis; capsulâ pyriformi; operculo convexo umbonato. St. cr. I. t. 3. DILL. t. 50. f. 60. E. B. VI. t. 389.

Webera pyriformis. H.

Mnium pyriforme. L.

Bryum pyriforme. Swartz.

- in montosis.

Caulès densè cæspitosi, bi-tri-lineares, infernè nudi; folia pulchrè flavo-viridia, laxè imbricata, longa, setacea, et ferè capillacea, cùm sicca, tùm madida flexuosè horizontalia, vel recurva, nervo lato concolore instructa; pedicelli terminales, sesquipollicares, debiles, flexuosè erecti, supernè arcuati, rubescentes; capsulæ pyriformes, medio constrictæ, pendulæ, juniores dilutè virides, ma-

turæ fuscæ; operculum convexum, obsolete umbonatum, ejusdem cum capsula coloris.—Species pulcherrima, præcedente ubique minor et tenuior; foliis setaceis, pallidè sed splendidè viridibus, capsulæque forma statim a reliquis dignoscenda.

B. carneum, caule sub-simplice, foliis lanceolatis remotiusculis erecto-patulis; capsulâ ovatâ; operculo convexo umbonato. St. cr. I. t. go. Dili. t. 50. f. 69. E. B. V. t. 360.

Bryum delicatulum. H.

* C. pulchellum; foliis approximatis; capsulis subglobosis. st. cr. III. t. 38. B.

Bryum pulcheilum. H.

- in humidis.

Caules vix sesquiunguiculares, ut plurimum simplices; folia plerumque albescenti, interdum saturatè viridia, pellucida, remotiuscula, lanceolata, aeuta, vel brevitèr acuminata, sub lente reticulata, nec rarò tenuissimè serrulata, nervo fuscescente percursa; pedicelli dilutè rubri, sub-unguiculares, erecti, apice arcuati; capsulæ pendulæ, juniores carneæ, maturæ atro-rufæ, nunc oblongo-ovatæ, nunc sub-globosæ; operculum convexum, umbone obtuso.—Var. \(\beta\). quam, exemplarium a Swartzio missorum, et iconis Hedwigianæ fide hùc protuli, vix nisi foliis approximatis, capsulis aliquantum magis subrotundis, pedicellisque longioribus dif-

ferre videtur, unde pro varietate modò habui; sed a tanti ponderis viris non nisi diffidentissimè est dissentiendum; et, si errârim, 'discere et audire et meliori credere volo.' In saltu Dargle dicto legit D. Stokes.—Varietatem B. carnei caulibus sesquipollicaribus olim mihi dedit vir amicissimus, H. Davies.

11. B. capillare, caule sub-ramoso; foliis obovatis obtusis concavis piliferis, siccitate involutis; capsula oblongo-cylindracea. Dill. t. 50. f. 67.

—— in sepibus.

Caules densè cæspitosi, bi-tri-lineares, plerumque divisi; folia lætissimè viridia, arctè imbricata, e basi angustà obovata, obtusa, integerrima, lata, sub lente reticulata, nervo fusco, in pilum album brevem exeunte concava, madore erecto-conniventia, siccitate tortuosa, et circa caulem spiralitèr involuta; pedicelli e surculis annotinis orti, pollicares, erecti, rutilantes, supernè arcuati; capsulæ pendulæ, graciles, ex oblongo cylindraceæ, flavofuscæ; operculum pulchrè sanguineum, convexoconicum, umbone minuto, obsoleto.

12. B. caspiticium, caule sub-ramoso; foliis ovato-acuminatis cuspidatis, siccitate strictiae capsulâ oblongo-ovatâ; operculo plano umbonato. DILL. t. 50. f. 66. A—E.

- in arcnosis.

Præcedenti simillimum, ut pro varietate facilè prætermittatur: differt caulibus vix linearibus, foliis obscuriùs viridibus, siccitate erectis, strictis, nec tortuosis, basi ovatis, apice attenuatis, et in cuspidem longum sensim desinentibus, capsula duplò breviore, oblongo-ovatâ, operculoque neutiquam convexo-conico, sed plano, umbone, in centro, brevi, acuto.-Pedicelli in hac specie nunc rubri, nunc splendide purpurei, interdum, ut et capsulæ, sanguinei; folia, circa caules breves densè imbricata, connivent, ut surculi juniores steriles bulbillos referant, et ne pro Phasco quodam immaturo legantur est cavendum.-Varietatem hujus musci, quæ foliis longis, lanceolato-subulatis, remotiusculis, speciem distinctam simulat, a cl. Swartzio et Templeton accepi.

13. B. bicolor, caule sub-ramoso; foliis ovato-lanceolatis acuminatis, siccitate strictis; capsulâ ovatâ; operculo convexo umbonato. T. 11. f. 2. DILL. t. 50. f. 66. F. G.

- in arenosis.

Caules brevissimi, vix lineares, plerumque bifidi, teretes; folia fusco-viridia, conferta, densissimè imbricata, ovato-lanceolata, acuminata, sub lente reticulata, nervo crasso concava, madore erecto-patula, siccitate stricta; pedicelli e surculis annotinis orti, unguiculares, erecti, rubri, nitidi, supernè arcuati; capsulæ ovatæ, vel sub-globosæ,

I....16

abbreviatæ, rufo-fuscæ, læves, pendulæ; operculum convexo-conicum, umbone exiguo, acuto.—Pedicellis brevibus, capsulisque sub-globosis, basi neutiquam attenuatis, hæc species a præcedente, quâcum conjunxerat Dillenius, præcipuè differt; gregatim sine lege crescere cl. Dicksonus perhibet, cæspitosam tamen semper reperi. Habitu inter B. cæspiticium et argenteum est quasi media. Ex Hibernia misit D. Scott.

14. B. argenteum, caule simplice terete; foliis ovatis concavis arctè imbricatis piliferis; capsulâ ovatâ. Dill. t. 50. f. 62.

- in muris.

Caules conferti, sub-bilineares, tenues, insignitèr teretes; folia arctissimè imbricata, latè ovata, obtusiuscula, albescentia, siccitate splendentia, veluti argentata, sub lente reticulata, nervo concolore, nunc valido, nunc ferè obsoleto, in pilum brevem desinente instructa; pedicelli, surculorum ad basin orti, erecti, unguiculares, rubri, supernè arcuati; capsulæ subfuscæ, nitidæ, pendulæ, breves, juniores oblongæ, maturæ ovatæ; operculum conicum, acutum, saturatè rubrum.—A speciebus Hibernicis omnibus, sequentem si excipias, colore ramisque teretibus primo visu dignoscitur. B. julaceum, Schrad. (DILL. t. 50. f. 63.) cui maximè affine, staturâ triplò minore, foliis muticis, et cap-

sularum forma differt. Varietatem, caulibus ferè unguicularibus, interdum bifurcis, legit D. Stokes.

15. B. Zierii, caule simpliciusculo terete; foliis ovatis concavis arctè imbricatis apiculatis: capsula clavata. Sp. Musc. t. 44. f. 1—4. DICKS. t. 4. f. 10. E. B. XV. t. 1021.

- in saxis.

A præcedente, quod habitu, magnitudine, crescendi modo, et colore multùm simulat, foliis apice nunquam piliferis, capsularumque formâ, longè diversâ, differt.—Caules plerumque simplices, interdum semel atque iterum divisi, insignitèr teretes; foliorum nervus fuscescens; folia sub lente reticulata, latè ovata; operculum conicum; capsulæ fusco-virides, elongatæ, bilineares, juniores cylindraceo-clavatæ, maturæ formam mutant, ipsæque ovatæ, apophysi longæ obconicæ insidere videntur.—Ab hâc specie B. julaceum, Schrad. foliis muticis obtusis, et staturâ altiore, magis gracili, affatim dignoscitur.

16. B. annotinum, caule simplice; foliis lanceolatis acuminatis erectis remotiusculis; capsulâ oblongâ; operculo umbonato. Sp. Musc. t. 43. DILL. t. 50. f. 68. Schrad. journ. IV. t. 3. C.

Mnium annotinum. L.

- in arenosis humidis.

a Caules unguiculares, erecti; folia laxè imbricata, pellucida, in surculis sterilibus lineari, in fructiferis ovato-lanceolata, brevitèr acuminata, pallidè viridia, nervo fusco validiusculo concavo-carinata, sub lente reticulata, et tenerrimè serrulata; pedicelli, surculorum ad basin orti, sesquipollicares, carnei, erecti, supernè lenitèr arcuati; capsulæ juniores oblongæ, mox oblongo-pyriformes, pendulæ, semper pallidæ, læves; operculum convexoconicum, obtusè umbonatum.-Foliorum color, statura major, et capsularum forma hanc stirpem a B. carneo, cui maximè inter species præcedentes affine, distinguunt.—B. annotini surculos bulbiféros, sub Trentepohliæ nomine, pro novo genere olim esse descriptos, Botanicis satis superque notum.

17. B. compactum, caule simpliciusculo; foliis linearilanceolatis acuminatis approximatis serratis erectis; capsulâ obovatâ; operculo convexo. Dicks. t. 11. f. 11.

- in paludibus.

Caules densè cæspitosi, erecti, vix unguiculares, basi denudati, fusci, simplices, vel prope radicem bifurci; folia angustè lanceolata, longè acuminata, approximata, erecta, stricta, arctissimè imbricata, luteo-viridia, nervo crasso concolore carinata, margine incrassata, sub-revoluta, et, præsertim apices

versus, luculentèr serrata, siccitate cauli appressa; pedicelli terminales, erecti, rutilantes, nitidi, supernè paullum arcuati; capsulæ ovatæ, breves, fuscæ, pendulæ, læves, effœtæ ore dilatato, turbinatæ; operculum, teste Smithio, convexum, umbonatum.—Hæc species, quam cl. Dicksonus primus descripsit, a B. bicolore, cui proxima, foliis lineari-lanceolatis serratis statim dignoscitur.

18. B. alpinum, caule ramoso; foliis lanceolatis acutis confertis erectis; capsulâ oblongâ; operculo convexo umbonato. Dill. t. 50. f. 64.

in montibus.

Caules cæspitosi, sesquipollicares, fragiles, teretes, variè divisi; rami fastigiati, stricti; folia confertissima, arctè imbricata, insignitèr atro-rubentia, nitida, lanceolata, vel oblongo-lanceolata, nervo nigricante percursa, et modicè carinata, tactu mollia, madore erecta, siccitate appressa, stricta; pedicelli, surculorum ad basin orti, sub-pollicares, et ultra, surculis longiores, purpurascentes, erecti, supernè arcuati; capsulæ pedicellis concolores, oblongæ, pendulæ, læves, effœtæ sub-turbinatæ; operculum capsulà aliquantùm pallidius, obtusè umbonatum; peristomii dentes lutei.—Caulibus elongatis, ramosis, crassioribus, habituque toto a præcedente recedit, et colore ubique atro-rubente primo visu a reliquis dignoscitur.

19. B. turbinatum, caule sub-simplice; foliis ovato-lanceolatis approximatis patulis; capsulâ pyriformi; operculo conico umbonato. St. cr. III. t. 8. DILL. t. 51. f. 74.

Mnium turbinatum. H.

- in palustribus.

Caules vix unguiculares, plerumque simplices; folia laxiusculè imbricata, obscurè fusco-rubentia, ovato-lanceolata, acuta, et brevitèr cuspidata, nervo crasso nigricante carinata, madore patula, siccitate complicata, et flexuosa, perichætialia lanceolata, acuminata; pedicelli, e surculis annotinis orti, sesquipollicares, rubentes, nitidi, erecti, supernè arcuati; capsulæ pendulæ, semper pyriformes, fusco-rutilantes, læves, ore in junioribus contracto, in effœtis patulo; operculum conicum, minutè umbonatum.—Species hæc inter B. alpinum et ventricosum ferè media; ab illo, caulibus brevioribus, foliis latioribus, neutiquam confertis, patulis, siccitate flexuosis, colore pallidiore, et capsulis pyriformibus, ab hoc, ut Dillenii verbis utar, "caulibus, surculis, et setis brevioribus, capsulis in extremitate crassioribus, et pyriformibus, foliis crebrioribus, brevioribus, profundè carinatis, in siccà complicatis, et capillaceis," differt.

20. B. ventricosum, caule sub-diviso; foliis ovato-lanceolatis acuminatis erecto-patulis; capsulâ oblongâ;

127

operculo convexo umbonato. St. cr. III. t. 7. DILL. t. 51. f. 72.

Mnium pseudo-triquetrum. H.

- in palustribus.

Caules cæspitosi, jam simplices, jam proliferi, et ramosi, longitudine ab unguiculari ad sesquipollicarem variant, infernè rubro-tomentosi, supernè foliosi; folia plerumque luteo, interdum purpurascenti-viridia, in surculis annotinis arctè, in serioribus laxiusculè imbricata, sub-diaphana, sub lente reticulata, ovata, vel ovato-lanceolata, brevitèracuminata, madore erecto-patula, siccitate erecta, lenitèr flexuosa, nervo nigricante, valido, ad apices aliquantillùm extante percursa, concavo-carinata; pedicelli, esurculis annotinis orti, ferè palmares, infernè purpurei, supernè crocei, nitidi; capsulæ pallidæ, læves, oblongæ, graciles, deorsùm angustatæ, pendulæ, effœtæ rariùs sub-turbinatæ; operculum minutissimè umbonatum.

21. B. bimum, caule diviso prolifero; foliis lanceolatis acutis erecto-patulis remotiusculis; capsulà oblongà; operculo conico. Dill. t. 51. f. 73.

- in paludibus.

Caules cæspitosi, bipollicares, et ultra, infernè simplices, supernè in surculos plurimos, filiformes,

elongatos divisi, qua nota præcipue a præcedente dignoscitur; folia remotiuscula, lutescentia, lineari-lanceolata, acuta, at nequaquam acuminata, nervo nigricante, ad apices aliquantillum extante percursa, carinata, madore erecto-patula, siccitate appressa, sub-tortilia; pedicelli et capsulæ cum B. ventricoso conveniunt, sed operculum in exemplaribus nostris conicum, acutum, nec, ut Dillenius descripsit, breve et obtusum.—Hanc stirpem esse cum præcedente conjungendam contendit Hedwigius, negant Dillenius et Swartzius; crescendi modo valdè discrepant, unde pro distinctis in præsenti habere tutissimum duxi, sed, cum B. bimum in loco natali nunquam legerim, nihil pro certo affirmare ausim.

22. B. hornum, caule simplice; foliis oblongo-lanceolatis serratis patulis; capsula oblongo-ovata; operculo conico obtuso. Dill. t. 51. f. 71.

Mnium hornum. L. H.

- in nemorosis.

Species pulcherrima, foliis luculentèr serratis statim dignoscenda.—Caules cæspitosi, erecti, ferè pollicares, basi tomento fusco obsiti, simplices; folia laxiusculè imbricata, dilutè viridia, oblongolanceolata, acuta, pellucida, sub lente, Jungermanmarum instar, reticulata, margine argutè et distinctè serrata, nervo crasso concolore modicè cari-

nata, madore patula, siccitate erectiuscula, sub-tortilia, nec rarò longitudinalitèr complicata; pedicelli terminales, bipollicares, rutilantes, erecti, apices versus elegantèr, colli olorini instar, arcuati; capsulæ oblongo-ovatæ, dilutè fuscæ, pendulæ, læves; operculum breve, conicum, obtusum; flores masculi discoidei, terminales, foliis rosaceè expansis cincti, valdè conspicui.

23. B. marginatum, caule simplice; foliis ovato-lanceolatis obsoletè serratis remotiusculis patulis; capsulà ovatà; operculo rostrato. Dicks. t. 5. f. 1. B. serratum. Schrad.

- in nemorosis alpinis.

Caules cæspitosi, sesquiunguiculares, erecti, simplices, infernè nudi, supernè foliosi, rufo-fusci; folia remotiuscula, saturatè viridia, infima ovato-lanceolata, acuta, superiora magis angusta, omnia margine incrassata, et obsoletè serrata, ut non rarò sub-integra videantur, nervo crasso nigricante percursa, carinata, sub lente reticulata, madore patula, siccitate lenitèr tortilia; pedicelli terminales, unguiculares, dilutè rubri, apice arcuati; capsulæ ovatæ, pendulæ, læves, pedicellis concolores; operculum conicum, rostro brevi, recurvo; flores masculi discoidei, terminales, foliis rosaceè expansis cincti.—Hanc stirpem in saltu, Dargle dicto, detexit am. Stokes. Schraderi synonymon exem-

I....17.

platium ab ipso missorum tide protuit; et flantulæ adhuc parum cognitæ kucem aliquam offundere magnopere sum gavisus. Millim stellare, H. (Sp. Muse. t. 45. f. 1—4) hue quoque citassem, ni opereulum convexum vetatet.—B. Mutfindtum inter B. hornum et etalulm stat quasi médium: ab hoc, follorum forma, textuta, situ, et colore, ab illo, statura ubique minore, follisque from nisi obsolete serratis, ab utroque, operculo rostrato differt. Foliotum margo incrassatus, unde numen specificum dukit Dieksorius, est in planta sieca maxime conspicuus.

24: B. crudum, caule simplice; foliis lanceolatis subdistichis patulis, summis serrulatis; capsulà oblonga; opereule convexes St. cr. Is to 37: Diee. El 51: f. 76:

Mnium trudum. L. H.

in rupibus.

Caules exsplitosi, utiguletilares, erecti, simplices, inferne mudi, superne foliosi; folia approximata, imbificata, ferè disticha, dilute viridia, nec raro albescentia, pellucida, mitida, inferiora ovato, summa lineari-lanceolata, margine minutissime et abnormiter serrulata, omnia acuta, nervo ejusdem fere coloris percursa, modice contavo-carinata, siccitate æque atque madore patula et stricta; pedicelli terminales, pollicares, erecti, superne leviter cur-

vati, ruhri; capsulæ pallidæ, ruhentes, oblongæ, lænes, horizontales, vix pendulæ; operculum conyexum; calyptra recuryata.—Foliorum color et nitor in hår specie perquam potabiles.

25. B. cuspidatum, caule simplice; foliis ovatis apiculatis segratis patulis; capsula ovata; operculo conico acuto, Sp. Musc. t. 45, f. 5-8, Dill. t. 53. f. 29.

Mnium cuspidatum. H.

Mnium serpyllifolium. B. L.

Planta polymorpha: caules capsuliferi erecti, simplices, sub-pollicares, infernè tomento fusco obsiti, supernè foliosi, foliis ovato-lanceolatis, apiculatis, margine serratis, decurrentibus, dilutè viridibus, pellucidis, sub lente reticulatis, nervo rubente percursis, infimis remotiusculis, summis rosze in modum expansis, vestiti; caules steriles plerumque decumbentes, bi-tri-pollicares, simplices, vel ad apices bifurci, rariùs erecti, proliferi, folia habent præcedentibus similia, sed latè ovata, disticha, remota, alterna: folia omnia madore patula, siccitate undulata, et leniter crispata, nervusque ad apices extans, cuspidem brevissimum effingit; pedicelli terminales, solitarii, sesquipollicares, dilutè crocei, erecti, apice aliquantillùm incurvati; capsulæ ovatæ, vel oblongoovatæ, pendulæ, luteæ, læves; operculum capsulis concolor, breve, conicum, acutum.—Folia euspidata, serrata, hanc stirpem a congeneribus distinguunt.—B. rostratum, Schrad. (Dill. t. 53. f. 80) foliis sub-integris, operculoque rostrato dignoscitur.

26. B. punctatum, caule simplice; foliis obovatis obtusis integerrimis patulis; capsulâ ovatâ; operculo cuspidato. DILL. t. 53. f. 81. E. B. XVII. t. 1183.

Mnium serpyllifolium. a. I.. Mnium punctatum. H.

in umbrosis.

Caules erecti, sub-pollicares, simplices, rarò ad apices proliferi, infernè fusco-tomentosi; folia in surculis sterilibus alterna, disticha, remota, in fertilibus approximata, summa rosæ in formam expansa, omnia obovata, vel subrotunda, dilutè fuscescentia, obtusata, pellucida, mirè vasculosa, ut punctata videantur, nervo fusco valido percursa, plano-concava, margine undulata, incrassata, integerrima, siccitate sub-tortilia; pedicelli sub-solitarii, terminales, pollicares, crocei, nitidi, apices versus incurvi; capsulæ obscurè fuscæ, ovatæ, pendulæ, læves; operculum conicum, rostro exiguo, subulato, incurvo.

27. B. roseum, caule simplice, prolifero; foliis spatulatis

apiculatis, apicem versus serratis; capsula oblonga; operculo convexo. Dill. t. 52. f. 77.

Mnium roseum. H.

Mnium serpyllifolium. y. L.

- in sylvis.

Caules simplices, erecti, bipollicares, in eâdem linea proliferi, infernè nudi; folia omnia caulium prope apices congesta, rosæ in formam expansa, lætè viridia, longè spatulata, multo majora quam in speciebus duabus antecedentibus, sub lente reticulata, margine incrassato, integerrimo, nisi juxta apices, ubi minutissimè et argutè sunt serrata, nervo fusco, valido, paullum superante, brevitèr cuspidata, madore patula, siccitate undulata; pedicelli visu rarissimi, unguiculares, punicei, terminales, sub-solitarii, erecti, supernè paullum incurvi; capsulæ obscurè lutescentes, oblongæ, pendulæ, læves: operculum, teste Dillenio, obtusum, rubens.-Caules infernè nudi, foliis magnis lætè viridibus ad apices coronati, hanc speciem satis a congeneribus distinguunt.

28. B. undulatum, caule prolifero ramoso; foliis oblongis undulatis serratis; capsula ovata; operculo convexo. Dill. t. 52. f. 76.

Mnium serpyllifolium. 8. L.

Meinen undulgtum. H., Bryum ligulatum. Swanz.

in sepibus.

Crescendi modo cum specie antepenultimâ convenit. Caules capsuliferi erecti, bipollicares, ad apices proliferi, steriles palmares, et ultra, decumbentes, sæpè ramosi; folia omnia longa, angusta, ligulata, dilutè viridia, nervo crasso fuscovicidi percursa, et modice cerinata, undulata, sub dente reticulata, margine exidenter argute serrata, siccitate crispula, in surculis sterilibus alterna, remote, distiche, in fructiferis infima remotiuscula, summa rosze in formam expansa; pedioelli serminales, aggregati, sub-pollicares, e orocco pumpurei, nitidi, erocti, apice paullum arcusti; capsulæ ovatæ, vel-oblonge-ovatæ, luteæ, pendulæ, læves; operculum breve, convexum, obsoletè et obtusè umbonatum.-Hanc speciem cum præcedentibus gribus, sub Mnii serpollifolii nomine, conjunxit Linnæus, distinctissimas tamen semper et ubique reperi.

21. HYPNUM.* Schreb. Gen. Pl. n. 1656. Hedw. Fund. II. p. 94.—Les-REA. Schreb. Gen. Pl. n. 1657. Hedw. Fund. II. p. 93. t. 10. f. 62— 65.

Caps. oblonga. Perist. duplex: exterius dentibus sedecim, latiusculis; interius membrana laciniata. Fl. seminei laterales.

- § Capsulis erectis.
- a) Surculis teretibus.
- 1. H. subtile, caule repente ramosissimo; ramis filiformibus; foliis lanceolatis acuminatis enervibus remotiusculis; operculo conico. St. cr. IV. t. g.

  Leskea subtilis. H.

- ad arborum radices.

* Leskeas, H. quibus peristomium internum in lacinias sedecim æquales partitum, cum Hypnis, quibus peristomium internum in lacinias totidem, capillaribus interjectis, finditur, Schreberus licet Swartaiusque abnuant, conjunxi; habitus enim crescendique modus omnibus idem, peristomiique interni diflerentiæ, nunquam nisi ægrèdetegendæ, nimis subtiles, ut ad genera stabilienda solæ sufficiant, mihi videntur.

Caules prostrati, repentes, cæspitosi, filiformes, densissimè implexi; rami erectiusculi, gracillimi, fili emporetici minoris crassitie, bi-tri-pollicares, sæpè divisi; folia laxè imbricata, lutescentia, angustissima, siccitate setacea, prorsùs enervia, patula; pedicelli unguiculares, et ultra, erecti, rubri; capsulæ cylindraceæ, erectæ, maturæ levissimè inclinatæ; operculum exactè conicum, breve.—
Hæc species H. serpenti est ita similis, ut, nisi capsulifera et in loco natali observata, vel sagacissimos fallat; capsulæ erectæ, et folia nervo omninò destituta discrimen certissimum præbent.

2. H. pulchellum, caule erecto; ramis sub-fasciculatis simplicibus; foliis lanceolatis acuminatis enervibus sub-secundis; operculo conico. DICKS. t. 5. f. 6. Sp. Musc. t. 55. f. 7—12.

Leskea pulchella. H.

- in umbrosis.

Caules unguiculares, furcati, vel in ramos aliquot simplices, teretes, fasciculatos, fastigiatos divisi; folia lutescentia, siccitate nitida, approximata, undique imbricata, erecta, vel paullum falcata, concava, acutissima, prorsus enervia; pedicelli, surculorum basin versus orti, sesquiunguiculares, flavi, capsulæ juniores oblongæ, erectæ; maturæ obovatæ, sub-obliquæ; operculum breve, conicum.—Folia in Dicksoni icone nervo instruuntur, quod a vero abhorret.

3. H. polyanthos, caule repente ramosissimo; ramis sparsis; foliis lanceolatis acuminatis enervibus imbricatis; operculo rostrato. St. cr. IV. t. 2. D1LL. t. 42. f. 62.

Leskea polyantha. H.

Hypnum fliforme. Huds.

β. gracile; caule tenuissimo sub-simplice teretiusculo.

— in truncis arborum.

Caules implexi, decumbentes, repentes, bi-tripollicares; rami sub-pinnatim sparsi, filiformes, teretes, erecti, breves, simplices, apice aliquantulùm curvi; folia lutescentia, erecto-patula, rariùs sub-secunda, lanceolata, vel oblongo-lanceolata, in apicem subulatum, ferè piliformem desinentia, concava, enervia, siccitate appressa, nitida; perichætialia longa, lanceolata; pedicelli e caule repente orti, unguiculares, rubentes, erecti; capsulæ oblongæ, vel oblongo-cylindraceæ, erectæ, fuscæ, læves; operculum in exemplaribus nostris Britannicis rostratum, acutum, in quibusdam e Germania acceptis brevius, ferè conicum.-Var. €, caulibus tenuissimis, filum crassitie vix superantibus, minus quam in a ramosis, teretiusculis, speciem distinctam mentitur, et H. cylindricum, Dicks. tantum refert, ut, nisi folia attentè observentur, eadem videatur,-Statura majore, cres-

I....18

cendi modo diversissimo, ramisque duplò crassioribus, hæc species statim a præcedente dignoscitur.—Variat foliis lætè et intensè viridibus.

4. H. sericeum, caule repente; ramis sub-fasciculatis erectis; foliis lanceolato-subulatis striatis imbricatis erectis; operculo conico. St. cr. IV. t. 17. DILL. t. 42. f. 59.

Leskea sericea. H.

- in muris et arboribus.

Caules decumbentes, implexi, palmares, et ultra, repentes, ramosissimi; rami vagi, teretes, sæpiùs fasciculati, nunc simplices, nunc ramulis brevibus sparsim pinnati, erecti, siccitate incurvi; folia conferta, arctè imbricata, e basi lanceolatà longè acuminata, luteola, serici instar splendentia, infima rubiginosa, striis tribus, mediâ longissimâ, notata, siccitate æquè ac madore erecta; perichætialia angusta, lineari-lanceolata, apice piliformia, enervia; pedicelli sub-unguiculares, erecti, purpurascentes, tuberculis minutis scabri; capsulæ ex ovato cylindracez, ore coarctatz, dilutè fuscz, erectz, lzeves; operculum longè conicum, acutum, apice sæpe aliquantulum curvum.-Ab H. lutescente, quocum, capsulis deficientibus, confundatur periculum est, ramis fasciculatis affatim dignoscitur.

5. H. dendroides, caule erecto nudo; ramis fasciculatis

terminalibus; foliis oblongis uninervibus erectiusculis; operculo rostrato. DILL. t. 40. f. 48. Leshea dendroides. H.

Neckera dendroides. Swartz. Brid.

- in pratis.

Caules sub-solitarii, erécti, fusci, rigidi, stricti, nudi, vel squamulis sparsis aridis instructi, bipollicares, infernè simplices, mox sæpe bifurci, apices versus ramis plurimis, sub-simplicibus, fasciculatis, teretibus, fastigiatis obsiti; folia lutescenti-viridia, approximata, undique imbricata, concava, oblonga, obtusiuscula, apices versus sub lente argutè serrata, nervo tenui concolore percursa, madore erecto-patula, siccitate appressa; perichætialia circa pedicellum convoluta, ovato-lanceolata, acuminata, enervia; pedicelli, visu rarissimi, ramorum ad basin orti, erecti, rubri, pollicares; capsulæ ellipticæ, graciles, basi constrictæ, erectæ, dilutè fuscæ; operculum amænè rubrum, rostro brevi, acuto, plerumque lenitèr incurvo; peristomii interni dentes ad basin ferè divisi; hìnc inter Hypna et Neckeras ambigua est hæc species .- Varietatem, caulibus ramisque repentibus, H. ruscifolium quodammodò referentem, ad fossarum margines in paludibus vidi.

6. H. curvatum, caule repente; ramis sub-fasciculatis; foliis oblongo-ovatis integerrimis mediotenus uni-

140

nervibus concavis; operculo rostrato. St. cr. IV. t. 8. Dill. t. 41. f. 50.

H. myosuroides. H.

H. myurum. BRID.

H. myosuroides. β. Huds.

- ad arborum radices.

Caules repentes, implexi, bipollicares, et ultra, basin versus sæpè nudi; rami erecti, iterum atque iterum fasciculato-divisi, rariùs sparsi, teretes, utrinque attenuati, incurvi; folia undique laxè imbricata, dilutè viridia, oblongo-lanceolata, vel elliptica, acutiuscula, integerrima, nervo tenuissimo, concolore mediotenùs notata, madore erecta, conniventia, siccitate appressa, semper insignitèr concava; perichætialia erecta, lanceolata, acuminata, breviuscula, enervia; pedicelli copiosi, sesquipollicares, aurantiaci; capsulæ ovatæ, erectæ, fuscæ, læves; operculum conicum, rostro capsulæ ferè longitudine, subulato, incurvo.---Hæc species inter H. dendroides et alopecurum est quasi media: ab hoc, capsulis semper erectis, ab illo, colore dilutè viridi, ab utroque, caule repente, ramisque incurvis, ut 'Elia taceam, primo intuitu differt .-- Folia obscurè serrulata dixit cl. Bridelius, integerrima tamen semper vidi.

7. H. myosuroides, caule repente; ramis sub-fasciculatis foliis lanceolatis acuminatis serrulatis mediotenùs uninervibus; operculo rostrato. DILL. t. 41. f. 51.

H. myosurum. Schrad.

- in saxis.

Præcedenti, quoad crescendi modum, caulem, ramosque, perquam simile, sed duplò minus: color saturatiùs viridis, interdum lutescens; folia angustiora, minus concava, lanceolata, nec elliptica, acuminata, sub lente manifestè serrata, nervo conspicuo fuscescente mediotenùs notata; perichætialia reflexo-patula, lata, ovata, enervia, complicato-carinata, apice longo, piliformi; capsulæ sub-cylindraceæ, juniores erectæ, maturæ inclinatæ, sub-cernuæ, fuscæ, læves; operculi rostrum, ut in H. curvato, incurvum.—Dillenii iconem supra allatam fide sui herbarii citavi, sed mira inter auctores de hâc stirpe et præcedente confusio, ut synonyma difficillimè extricentur: sunt tamen natura distinctissimæ, et vel primo intuitu longè dissimiles.—DILL. t. 41. f. 52. (H. murale, Dicks.) quam Hudsonus pro hujus speciei varietate in Florâ Anglicâ descripsit, toto cælo differt.

8. H. nigro-viride, caule procumbente sub-pinnato; foliis ovatis acuminatis concavis enervibus sub-secundis; operculo brevitèr rostrato. Dill. t. 41. f. 53. H. myosuroides, 3. Huds.

--- humi in sylvis.

Caules pollicares, et ultra; procumbentes, densè implexi, ramosissimi; rami conferti, vagè pinnati, erecti, breves, simplices; folia nigro-viridia, siccitate splendentia, densè imbricata, e basi ovatâ longè acuminata, ut pilifera ferè videantur, prorsus enervia, omnia sursum spectantia, unde rami infernè compressi, madore erecto-patula, siccitate erecta; perichætialia oblonga, acuminata, enervia; pedicelli sub-pollicares, rubentes; capsulæ oblongoovatæ, rufo-fuscæ, erectæ, maturitate levitèr inclinatæ; operculum, teste Dicksono, breviter rostratum .- H. mutabile, Brid. (III. t. 6. f. 1.) cum hâc specie, sicut ipse suspicatur, conjungendum putarem, ni folia nervo valido percursa vetarent. Dillenium hunc muscum H. myosuroidi proximum collocâsse, Hudsonumque pro varietate illius habuisse sanè miror; mihi enim H. cupressiformi magis affinis videtur, et ne cum ejus stirpis varietatibus commisceatur est cavendum.

9. H. medium, caule repente; ramis procumbentibus; foliis ovatis acutis concavis uninervibus erectis; operculo conico. DILL. t. 42. f. 65. E. B. XVIII. t. 1274. BRID. III. t. 1. f. 3. et t. 6. f. 3.

Leskea polycarpa. H.

—— in arborum truncis.

Caules unguiculares, varià implexi, decumbentes, repentes; rami abbreviati, graciles, filiformes, conferti, 'procumbentes, vel erectiusculi, iterum atque iterum vagè divisi; folia densè imbricata, ovata, vel ovato-lanceolata, nervo nigricante sub apicem evanescente instructa, madore saturatè sed lætè viridia, efecta, concava, incurva, siccitate obscura, appressa; perichætialia oblongo-lanceolata, albicantia, enervia; capsulæ cylindraceæ, graciles, erectæ, luteolæ, maturitate obliquæ; operculum, e speciminibus Smithianis, breve, conicum, obtusiusculum.—Habitu formâque hæc species cum sequente convenit, sed loco natali, ramis confertis, duplò tenuioribus, et foliorum figurâ, nervoque differt. Cum H. serpente, teste Dicksono, conjunxit Weberus, hujus autem folia sub-enervia, color dilutê viridis, capsulæ cernuæ.

10. H. inundatum, caule repente; ramis erectis; foliis ovatis concavis obsoletè uninervibus sub-secundis; operculo conico. St. cr. IV. t. 1. DILL. t. 37. f. 27. B.

Leskea, paludosa. H.

- in udis.

Caules sub-pollicares, procumbentes, repentes, implexi, ramosissimi; rami graciles, abnormitèr sparsi, erecti, teretes, sub-simplices; folia latè ovata, obtusiuscula, obscurè viridia, lurida, undique imbricata, remotiuscula, erecto-patula, concava, in ramis junioribus sub-secunda, nervo te-

nuissimo, concolore, vix conspiciendo percursa; perichætialia lineari-lanceolata, albicantia, striis plurimis profundè exarata; pedicelli e caule decumbente orti, sub-pollicares, erecti, flavescentes; capsulæ cylindraceæ, graciles, erectæ, fuscæ, maturitate obliquæ; operculum breve, conicum, rubrum. Ab H. palustri, L, a quo primus disjunxisse videtur cl. Hedwigius, foliis dissitis, neutiquam falcatis, capsulâ erectâ, gracili, peristomii interni structurâ, operculique formâ differt.—Dillenii synonymon accuratissimi Smithii fide protuli.

- b) surculis planis; foliis bifariam positis.
- 11. H. complanatum, caule repente pinnato; foliis ovato-oblongis apiculatis complicatis enervibus; operculo rostrato obliquo. DILL. t. 34. f. 7. BRID. III. t. 1. f. 2.

Leskea complanata. H.

— in truncis arborum.

Caules palmares, spithamæi, et ultra, procumbentes, arborum cortici arctè adhærentes, plani, pinnatim ramosi; rami oppositi, alternique, plani, plerumque iterum pinnati, apice attenuati, et in fila, foliis minutis, capillaribus, vix, nisi lente, conspiciendis, obsita, abeuntes; folia disticha, patula, approximata, imbricata, pallidè sed lætè viridia, tenuia, integerrima, apice rotundato obtusa,

mucrone minutissimo, enervia, siccitate nitida; perichætialia angusta, linearia, apice piliformi, erecta, appressa, nervo destituta; pedicelli vix trilineares, erecti, crocei; capsulæ ellipticæ, fuscæ, læves; operculum e basi conicâ, rostratum, incurvum, acutum.—Varietatem hujus musci terrestrem, apud Howth lectam, colore intensiùs viridi, caule erecto, vix sesquiunguiculari, vagè diviso, ramisque omnibus apice obtusis, misit D. Scott.

12. H. trichomanoides, caule procumbente pinnatoramoso; foliis acinaciformibus obtusis complicatis enervibus; operculo rostrato obliquo. Diel. t. 34. f. 8.

Leskea trichomanoides. H.

H. complanatum. A. Huds.

- in truncis arborum.

A præcedente, quocum plurimi auctores conjunxerunt, et cui habitu, crescendi modo, et colore simillimum, plurimis notis differt; caules duplò breviores, rami minus regularitèr pinnati, apice obtusi, nunquam fibrillosi; folia arctiùs imbricata, supernè convexa, infernè concava, sub-recurva, et, ut Swartzii verbis utar, "oblongo-sub-lunulata," sub lente, quod nemo adhuc observâsse videtur, tenerrimè serrulata; perichætialia brevia, ovato-oblonga, basi lata, concavo-complicata, apice reflexa, enervia; capsulæ tenuiores, sub-cylindraceæ; pe-

I....19

146

dicelli ferè unguirulares; operculum longiùs acuminatum.

& Capsulis cernuis.

- a) Surculis planis; foliis bifariam positis.
- 13. H. denticulatum, caule sub-simplice; foliis ovatis apiculatis enervibus integerrimis approximatis; capsula oblonga; operculo conico. St. cr. IV. t. 31. DILL. t. 34. f. 5. E. B. XVIII. t. 1260.

- humi, in umbrosis.

E. sylvaticum; foliis ovato-lanceolatis remotiusculis; operculo rostrato. T. 12. f. 1. DILL. t. 34. f. 6. BRID. t. 1. f. 5.

H. sylvaticum. L.

- in sylvis.

y. obtusifolium, foliis arctè imbricatis obtusis, mediotenus obsoletè uninervibus. T. 12, f. 2.

--- in rupibus.

Forma et magnitudine mire ludit hie muscus: taules procumbentes, depressi, plerum que vix semiunguiculares, simplices, interdum ferè pollicares, bis, ter divisi; folia concava, pallide viridia, siccitate nitida, ovata, aut ovato-lanceolata, obtusiuscula, brevitèr apiculata, disticha, horizontalitèr patula, densè, et duplici ferè ordine imbricata, enervia, sub lente reticulata; perichætialia ovato-

lanecoleta, acumineta; podicelli sesquipollicares, erecti, rubri, surculorum prope basin orti; capsulæ erectiusculæ, vel cernuæ, nec rarò falcatoincurvæ, oblongæ, graciles, fuseæ; opereulum conicum, apice acuto, plerumque depresso, longitudine perquam vario. - & caules habet erectos, vel prostratos, saspiùs polliceres, simplices, sed non rarò elongatos, sub-pelmares, dichotomos; operculi apex plerumque in rostrum producitur, hoc autem incertum, in exemplaribus enim a Swartzio missis ad amussim conicus reperitur; foliorum color non minus e luteolo ad saturatè viridem variabilis; nec eorum dispositio simplex remotiuscula, aut forma ovato-lanceolata immutabilis; semper tamen, quantum adhuc vidi, multò luculentiùs quam in a sub lente reticulata apparent .- Hisce omnibus perpensis, exemplaribusque, cim in Herbario Dilleniano, tùm a Swartzio. Hedwigio, Dicksonoque missis, cautè observatis, H. sylvaticum pro varietate tantum in præsenti habere tutissimum judicavi, icone simul adjectă, ut si Botanici sagaciores alitèr putent, per me liceat: -Huc quoque, fide sui herbarii, Dill. t. 24. f. 9 (H. ornithopodioides, L.) certissimè referenda, exemplaria licet, capsulis omnino carentia, figuræ vix respondeant .-- y, ob foliorum formam, nervumque sub lente ad basin conspiciendum, specie forsan revera discrepat; capsulæ quoque magis quam in α et β graciles, et incurvæ; operculum longum, caules erectiusculi, sub-simplices, foliorum color lutescens. Hanc varietatem in summo montis *Bulbein* jugo ab oculatissimo D. Brown lectam, benignè communicavit D. Templeton.

14. H. serrulatum, caule ramoso; foliis ovato-lanceolatis acuminatis serratis mediotenùs uninervibus confertis patulis; operculo rostrato. Sp. Musc. t. 60. E. B. XVIII. t. 1262. DICKS. t. 11. f. 14.

H. confertum. Dicks.

H. clavellatum, Huns.

--- humi, in sylvis.

Præcedenti, primo visu, simillimum; sed foliis minoribus, angustioribus, minus regularitèr distichis, serratis, nervo crasso ad medium percurrente instructis, operculoque longo rostrato differt.— Caules ferè pollicares, ramis brevibus pinnati; folia conferta, saturatè viridia, sub lente obsoletè reticulata, modicè concava; perichætialia ovata, apice longo piliformi, reflexo, enervia; pedicelli plerumque radicales, unguiculares, maturitate rufescentes; capsulæ e viridi fuscæ, cernuæ; operculi rostrum longum, rectum, incurvumque.—Dicksoni synonymon supra allatum fide exemplarium ab ipso nuperrimè missorum protuli.—Ab hâc specie H. crenulatum (E. B. XVIII. t. 1261.) nova species a D. Winch paullo ante detecta, staturâ duplò ma-

jore, foliorum nervo ad apices ferè percurrente, operculoque conico differt.

- 15. H. late-virens, caule pinnato; foliis oblongo-spatulatis acutis serratis uninervibus; operculo planius-culo. T. 13. Fl. Carn. II. t. 62?
  - H. rotundifolium. DICKS.

- in arboribus.

Caules sub-palmares, simpliciusculi, foliis plerumque denudati; rami distichi, sparsi, plani, simplices; folia amœnè viridia, vix concava, disticha, laxè imbricata, oblongo-spatulata, acuta, margine serrata, nervo concolore ad apices evanescente instructa; perichætialia brevia, latè ovata, acuta, circa pedicellum convoluta; pedicelli vix unguiculares, pallidè crocei, erecti; capsulæ oblongæ, graciles, incurvæ; operculum brevissimum, nutè apiculatum.—Scopolii iconem supra laudatam, Dicksoni auctoritate fretus, citavi, sed cùm operculum longè rostratum depinxerit, hùc esse referendam persuadere mihi nequeo; quâ de re, consentiente am. Smithio, novo nomine hæc planta insignitur.- Exemplaria Dicksoni, cujus descriptio nimis brevis dubitationum ansas dedit, cum nostris a cel. Scott ex Hibernia missis contuli. H. fasciculatum, Swartzii, H. rotundifolio nimis affine videretur, nisi folia decussata, ramique fasciculati distinguerent. H. rotundifolium, Fl. Bedf. specie ab

hoc longè discrepat, et est forsan H. ruscifolii varietas.

16. H. Teesdalii, caule ramosissimo; foliis lineari-lanceolatis remotiusculis integerrimis uninervibus horizontalitèr patulis; opereulo rostrato incurvo. E. B. III. t. 202.

H. intricatum E. B. (excl. syn. Schreberi.)

- in arboribus.

Caules decumbentes, repentes, densissimè implexi, filiformes, ramosissimi; rami erectiusculi, breves, sub-simplices; folia laxè imbricata, disticha, horizontalitèr patula, plerumque alterna, saturatè viridia, lanceolata, vel lineari-lanceolata, acuta, integerrima, nervo fusco percursa, concaviuscula; perichætialia ovata, acuminata, perquam brevia, nervo omnino carentia; pedicelli unguiculares, rufescentes, erecti, tuberculis minutis scabri; capsulæ cornuæ, ex ovato urceolatæ, fuscæ, læves; operculum luteum, e basi convexá brevitèr rostratum, rostro capsula duplò breviore, aliquantulum curvo, acuto. - Com hac species ab H. intricate, Schreb. (quod H. Teesdalii, Diess.) longè discrepet, et a nemine, quantum scio, adhuc sit descripta, amicissimi Smithii, a quo H. Teesdalii est nunsupata, nomen ascivi. H. tenello, Dicks. proximè accodit, sed foliis distichis, uninervibus, latioribus, siccitate nequaquam splendentibus, dignoscitur.

† 17. H. Swartzii, caule ramosissimo; foliis remotis ovatis serrulatis uninervibus horizontalitèr patulis; operculo rostrato incurvo. T. 14. f. 1.

H. atro-virens. Swartz.

B. minus; caule tenuissimo filiformi. T. 14. f. 2.

in arboribus.

Caules palmares, et ultra, procumbentes, ramosissimi; rami pinnatim sparsi, erectiusculi, breves, sub-simplices; folia ovata, acuta, atro-virentia, rariùs lutescentia, sub lente minutissimè serrulata, nervo crassiusculo, concolore, apices versus evanescente instructa, planiuscula, bifariàm imbricata, remota, semper, vel sicca, horizontalitèr patentia; perichatialia e basi ovata, complicato-carinatâ, longè acuminata, reflexa, albicantia, enervia; pedicelli e caulibus decumbentibus orti, vix unguiculares, tuberculis exiguis scabri, erecti, rufofusci, nitidi; capsulæ ovatæ, cernuæ, fuscescentes, læves; operculum luteum, e basi convexâ rostratum, rostro incurvo, subulato; nec calyptram nec peristomium vidi.—Hanc speciem pulcherrimam Holmiæ in horto suo primus detexisse videtur cl. Swartzius, qui pro H. atro-virente, DICKS. in Muscis Sueciæ descripsit, et cujus nomine, ob plurima de re herbaria optimè merita, plurimaque in me benevolentiæ pignora, insignivi. In Hibernia prope Eblanam legit D. Stokes. Differt ab H. atro-virente, foliis bifariam distributis, remotis, serrulatis, horizontalibus, nervo instructis, et a specie præcedente, foliis ovatis, serratis.—Var β , quam in Hibernia septentrionali legit D. Scott, caulibus duplò gracilioribus, ferè capillaribus, foliisque sub lente evidentius reticulatis dignoscitur.

18. H. riparium, caule ramoso; foliis ovatis acuminatis integerrimis uninervibus remotiusculis; operculo convexo-conico. St. cr. IV. t. 3.

in fluviorum ripis.

Caules decumbentes, repentes, interdum fluitantes, palmares, et ultra, irregularitèr pinnatim ramosi; rami quo que decumbentes, plerumque simplices; folia laxè imbricata, disticha, patula, saturatè viridia, e basi latè ovatà acuminata, nervo crassiusculo, prope apices evanescente instructa, concava; perichætialia brevia, lanceolata, enervia, erectiuscula, apicibus modo reflexo-patulis; pedicelli e caulibus orti, erecti, rubentes, vix pollicares; capsulæ cernuæ, oblongæ, maturæ atro-rufæ; operculum, ex Hedwigii icone, convexo-conicum, acutum.—Iconas in DILL. t. 40. f. 44. B. C. D. notatas, ad hanc stirpem esse referendas censet cl. Smithius; mihi tamen exemplarla Dilleniana perlustranti omnes ad H. ruscifolium pertinere sunt visæ, quare sub illå specie citantur; verosimillimum autem est me in errore versari.

19. H. ruscifolium, caule ramoso; foliis ovatis acutis uninervibus sub-distichis serrulatis; operculo rostrato recurvo. St. cr. IV. t. 4. DILL. t. 38. f. 41. t. 40. f. 44.

H. riparioides. H.

- rusciforme. BRID.
- rutabulum. S. Huds.

β. prolixum; caule elongato teretiusculo; pedicellis abbreviatis. Dill. t. 38. f. 32. t. 85. f. 20.

H. prolixum. Dicks.

—— in saxis in fluviis.

Ab H. ripario, cui perquam affine, foliis sub lente tenerrimè serrulatis, et operculi rostro elongato, lenitèr recurvo differt. Color, habitusque idem, sed species hæc summoperè polymorpha, et surculis, nunc fasciculatis, ferè spithamæis, subsimplicibus, teretiusculis, nunc abbreviatis, vagê ramosis, nunc sparsim pinnatis, pro loco natali, variat.—Caules basin versus plerumque denudati; folia laxiusculè imbricata, vix disticha, concava, latè ovata, acuta, nervo obscuro, juxta apices evanescente instructa, siccitate nitida; perichætialia oblongo-lanceolata, longè acuminata, enervia, apice reflexa; pedicelli surculorum prope basin orti, breves, erecti, apice interdum arcuati, rubescentes; capsulæ cernuæ, vel pendulæ, oblongoovatæ, fuscæ; operculum pallidum, rostro capsu-

I..., 20

là duplò breviore.—Var B, quæ in aqua fluitat, ramis sub-spithamæis, ferè teretibus, simpliciusculis, foliisque undique imbricatis differt. Exemplar, quod ad hanc, ut videtur, speciem referri debet, cui folia luteo-viridia, integerrima, a D. Scott accepi. Capsulæ nullæ aderant, unde nihil de illo certi proferre ausim. Mira inter auctores de H. ripario et ruscifolio confusio, ut synonyma difficillimè extricentur. Omnes ferè tres ex his species construxerunt, et Bridelius quatuor, sed, annon hæ duæ in se invicèm transeant, potius suspicandum mihi videtur. Operculi longitudo certè non -semper eadem, et folia, quibus incisuræ tam obsoletæ fuerunt, ut vix vel lente acerrima discerni possent, vidi,-Utinam sanè rei botanicæ peritiores hæc dubia solverent,

20. H. undulatum, caule procumbente ramoso; foliis lanceolatis undulatis enervibus; capsula cylindracea sulcata; operculo rostrato. Dill. t. 36. f. 11. E. B. XVII. t. 1181.

- in umbrosis.

Species pulcherrima, Hypnorum reliquorum valdè dissimilis, et in muscorum dispositione naturali Neckeræ crispæ potius associanda.—Caules procumbentes, repentes, palmares, et ultra, lati, plani, ramis vagis, elongatis, planis, remotis sub-pinnati; folia albescentia, nitida, densè imbricata, disticha,

compressa, concava, rugis plurimis transverse, præsertim siccitate, undulata, prorsus enervia; perichætialia ovato-lanceolata, acuminata, albida, patula, basi complicato-carinata; pedicelli bipollicares, dilutè purpurascentes, supernè aliquantum curvatæ; capsulæ cylindraceæ, vel oblongo-cylindraceæ, sæpe lenitèr arcuatæ, nutantes, fuscæ, siccitate sulcatæ; operculum capsula plus duplo brevius, e basi conica in rostrum gracile, acutum, rectiusculum producitur.—Capsula sulcata hæc species a reliquis Hypnis Britannicis, secundum cl. Smithii observationes, differt: statura magna, foliisque albidis semper dignoscitur.

21. H. lucens, caule erectiusculo sub-ramoso; foliis obovatis reticulatis enervibus horizontalibus; capsulâ ovatâ; operculo rostrato. Dill. t. 34. f. 10.

- in umbrosis udis.

Caules nune sesquipollicares, nunc ferè palmares, plerumque erecti, plani, tres lineas lati, perquam fragiles, simplices, vel ramo uno alteroque brevi simplice vagè pinnati; folia laxè imbricata, dilutè viridia, nitentia, plana, disticha, horizontaliter patula, obovata, vel oblongo-ovata, obtusiuscula, nervo destituta, diaphana, sub lente pulcherrimè reticulata; perichætialia valdè exigua, albicantia, ovata, et, sicut caulina, reticulata; pedicelli polli-

cares, atro-rufi, superne arcuati; capsulæ ovatæ, abbreviatæ, pendulæ, læves, atro-purpureæ; operculi rostrum rectiusculum, acuminatum.—Cavendum est ne steriles kujus plantæ surculi, ob folia mirè vasculosa, Jungermanniis annumerentur.

- b) surculis planis; foliis undique imbricatis.
- 22. H. splendens, caule bipinnato; foliis ovatis concavis apiculatis enervibus appressis; capsulâ ovatâ; operculo curvirostro. Sp. Musc. t. 67. f, 6—9. Dill. t. 35. f. 13.

H. parietinum. Hups.

H. proliferum. BRID.

- in sylvis et ericetis.

Caules decumbentes, palmares, et ultra, incrementis annuis proliferi, rigiduli, basin versus nudi, simplices, supernè ramis plurimis arcuatis pinnati; rami plani, graciles, sæpe filiformes, iterum pinnati, foliis arctè imbricatis, appressis, ovatis, vel ovatolanceolatis, apiculatis, et quasi brevissimè piliferis, concavis, nervo striisque omninò carentibus, lutescentibus, siccitate splendentibus obsiti; folia caulina apice piliformi longiore quam ramea gaudent, et striis duabus brevissimis obscuris ad basin notantur; perichætialia crecta, angusta, lineari lanceolata, apice longè subulata, enervia, albicantia, basi modò amænè crocea; pedicelli, visu rari, e surculis junioribus orti, plerumque solitarii, sesquipollicares,

purpurei, nitidi; capsulæ ovatæ, sub-arcuatæ, cernuæ, fuscæ; operculum capsulæ concolor e basi conicâ in rostrum acutum recurvum producitur. Ab H. prolifero, quod unum specierum Britannicarum refert, foliorum colore et nitore statim dignoscitur.

23. H. proliferum, caule tripinnato; foliis cordato-ovatis acutis uninervibus appressis; capsulâ oblongâ; operculo curvirostro. Sp. Musc. t. 67. f. 1—5. Dill. t. 35. f. 14. Fl. Lond. fasc. I.

H. tamariscinum. H.

H. parietinum. BRID.

- in sylvis umbrosis.

Caules decumbentes, rigiduli, sub-spithamæi, infernè, et maxima ex parte, nudi, proliferi, ramis planis, horizontalibus, inferioribus approximatis, longioribus, summis remotiusculis, abbreviatis, omnibus iterum atque iterum divisis pinnati; folia intensè viridia, opaca, rarius lutescentia, in ramis laxè imbricata, planiuscula, appressa, basi lata, e cordato triquetra, acuta, integerrima, nervo ferè concolore percursa; caulina his similia, sed majora, apice acuminata, et basi striis duabus brevissimis notata; perichætialia e basi lanceolata longè piliformia, slbicantia, nervo lato, paullum obscuriore percursa; pedicelli aggregati, sesquipollicares, purpurei, nitidi; capsulæ oblongæ, arcuatæ, fuscæ,

læves, cernuæ; operculum ut in *H. splendente.*— Fucum cartilagineum ramorum situ formâque valdè refert hæc species.—Staturâ minore, operculoque conico, differre videtur **H. recognitum*, Hedw. muscis Britannicis a cel. Smithio nuper ascriptum, sed, pace Hedwigii, dubitare licet ut specie verè discrepet.

*24. H. umbratum, caule bipinnatim-ramoso; foliis cordato-ovatis acutis serrulatis enervibus patulis; operculo conico apiculato. Sp. Musc. t. 67. f. 10—13.

in sylvis.

Caules procumbentes, palmares, et ultra, sub-dichotomi, apice attenuati, ramis simpliciusculis, nunc confertis, nunc remotis, iterum pinnatis, incompositè pinnati; folia approximata, luteola, vel dilutè viridia, nitida, enervia, sed sæpe plicata ut strias simulent, concava, horizontalitèr patula, margine crebrè et tenuissimè serrulata, e cordato ovata, acuta, interdum sub-acuminata, tortilia; perichætialia erecta, oblongo-lanceolata, apice brevitèr acuminato, denticulato, extante, albicanti-viridia, enervia, complicato-concava; pedicelli pollicares, et

le to best lancoolera longe pili-

^{*} Folia in hac stirpe perichætialia enervia depixit Hedwigius, zervo tamen lato, ut in H. FROLTFERO, certe percurruntur.

ultra, purpurascentes, plerumque solitarii, læves; capsulæ ovatæ, breves, incurvæ, sub-nutantes; operculum rufo-fuscum, breve, conicum, et in exemplaribus nostris semper minutè apiculatum.— Ramis minus ordinatim dispositis, foliis serratis, perichætialium formà, et operculo conico hæc species a duabus præcedentibus differt: surculis plus duplo crassioribus ab H. prælongo affatim dignoscitur.—Ex Hibernià misit D. Scott.

† 25. H. Stokesii, caule bipinnatim-ramoso; foliis cordatis acuminatis serrulatis uninervibus erecto-patulis; pedicellis tuberculosis; capsulâ ovatâ. T. 15. f. 2.

- in rupibus.

Amicissimi Smithii auctoritate nisus hanc stirpem ab H. umbrato et prælongo, inter quæ ferè media mihi videtur, distinctam sisto: rectè necne dijudicent alii.—Caules procumbentes, repentes, absque ordine divisi, sub-palmares, ramis sub-simplicibus, planiusculis vagè pinnati; folia amœnè, sed dilutè viridia, mitida, remotiuscula, cordata, brevitèr acuminata, nervo concolore percursa, margine crebrè et tenuissimè serrulata, madore patula, siccitate erectiuscula; perichætialia albicantia, enervia, basi oblongo-lanceolata, complicato-concava, erecta, appressa, apice subulata, reflexa; pedicelli solitarii, purpurascentes, tuberculis exiguis scabri; capsulæ

evatæ, pendulæ, luteo-fuscæ, læves: doleo quod operculum videre nondum mihi contigerit.—Hunc muscum H. umbrati formå et foliis, sed H. prælongi perichætio pedicellisque gaudere e descriptione liquebit: illius esse varietatem fateor me suspicari. In rupibus prope lacum, Lough-Bray dictum, detexit D. Stokes, cujus nomine insignitur.

26. H. prælongum, caule pinnato; foliis ovato-lanceolatis acuminatis serratis uninervibus horizontalibus; capsulâ ovatâ; operculo rostrato. St. cr. IV. t. 29. DILL. t. 35. f. 15. A, C.

- humi, et in arborum truncis.

E. abbreviatum; caule erecto vix pollicari, vagè ramoso; foliis confertis. Dill. t. 35. f. 15. B.

- humi, in palustribus.

Caules graciles, procumbentes, repentes, a palmari ad dodrantalem longitudinem variant, compressi, simplices, vel vagè divisi, ramis planiusculis, brevibus, remotis, plerumque simplicibus pinnati; folia lutescentia, seu amœnè dilutè viridia, ovato-lanceolata, acuta, semper, vel sicca, horizontalitèr patula, margine, sub lente mediocri, pulcherrimè et luculentèr serrata, incisuris remotis, nervo concolore percursa, planiuscula; perichætialia albicantia, enervia, e basi latâ, oblongo-ovatâ, complicato-concavâ, appressâ, in apicem longum,

piliformem, sparsim denticulatum producta; pedicelli solitarii, pollicares, purpurei; capsulæ arcuatæ, juniores oblongæ, mox ovatæ, fuscæ, læves, cernuæ; operculi rostrum capsulæ ferè longitudine, incurvum, subulatum, lutescens.—\(\beta \), in palustribus humi nascens, caule abbreviato, erecto, multum et vage ramoso, et colore saturate viridi, faciem valdè diversam præbet.-Pedicellum huic stirpi scabrum tribuerunt Hedwigius et Swartzius; sed hoc quodammodò incertum, scabrum enim lævemque in eadem planta vidi.-Nulla ferè species colore, formâ, et habitu variata magis. H. fallax, BRID. H. prælongo est ita simile ut vix nisi lentis ope dignoscatur; foliis caulinis integerrimis. siccitate erectis, sub-tortilibus, perichætialibus lanceolatis, uninervibus differt.

* 27. H. protensum, caule pinnato; foliis lanceolatosubulatis enervibus, apice reflexo-patulis; capsulâ sub-cylindraceâ; operculo acutè conico. Brid. III. t. 2. f. 3.

- in rupibus madidis.

Caules procumbentes, spithamæi, et ultra, debiles, simplices, vel semel atque iterum bifurci, basin versus ferrugineo-tomentosi, supernè ramis brevibus, simplicibus, planiusculis, horizontalibus pinnati; folia arctè imbricata, luteola, carinata, basi lanceolata, appressa, apice piliformia, reflexo-patu-

I...21

la, margine integerrima, nervos striisque prorsuscarentia; perichætialia parva, erecta; concava, lanceolata, brevitèr asuminata, enervia; pedicelli sesquipolficaves, erecti, laves, purpurascentes, solitarii; capsulte elongatas, inclinatas, basi angustatas, oblongo-cylindraceæ; operculum, quod ipse non vidi, est, teste Bridelio, purpusoum, conicum, acutum.---Unum modò hujus stirpis pulcherrimæ exemplar ex Hibernia nuperrime misit D. Scott, qued ad H. protensi descriptionem iconemque supra citatam tam ad amussim quadrabat, ut fieri nequiit quin, liéet plantam Bridelianam nunquam widerim, idem esse censerem .- Capsulæ longitudo in hac specie notabilis.-Habitu crescendique modo H. pralongum refert; sed foliis caulinis et perichætialibus, vel fructu deficiente, statim dignoscitur.

28. H. abietinum, caule pinnato compresso; foliis cordatis acuminatis tri-striatis appressis; operculo conico. St. cr. IV. t. 92. DILL. t. 95. f. 17.

— in siccis.

Caules bipollicares, decumbentes, repentes, plerumque indivisi, ramis brevibus, simplicibus, ut

In quibusdam foliis lente acerrima observatis nervam perquamobsoletum detegere credidi.

pfurimum remotiusculis, fragilibus, lineari-subulatis, compressis pinnati; folia fulvo-viridia, absque nitore, e basi latâ, cordatâ breviter acuminata, dense imbricata, appressa, margine integerrima, striis tribus, mediâ apicem vorsus evenessente, exterioribus brevioribus, exarata, concava; perichætialia erecta, stricta, albicantia, oblongo-lancoolata, obsolete uninervia; pedicelli pollicares, purpurei, læves; capsulæ oblongæ, incurvæ, cernuæ, fuseæ; operculum, teste Hedwigio, exacte conicum, rubellum,—Exemplaria fructifera, nondum extra Sueciam reperta, optimi Swartzii benevolentiæ debeo.

- a) surculis teretibus; foliis undique imbricatis.
- 29. H. alspecurum, caule erecto, infernè nudo; ramis sub-fasciculatis; foliis ovatis serratis uninervibus; operculo rostrato. Dill. t. 44. f. 49. E. B. XVII. t. 1482.

H. arbuscula. BRID.

- in sylvis.

.B. protensum; ramis gracilibus nudiusculis filiformibus sub-fibrosis.

- in saxis in rivulis.

Radix repens; caules palmares, vel spithamæi, erecti, infernè spadicei, nudi, simplices, supernè fasciculato-ramosi; rami teretes, simpliciusculi, vel vagè pinnati, erecti, paullum incurvi; folia ob-

scurè viridia, rariùs pallida, nitoris expertia, ovata, vel oblongo-ovata, acuta, concava, erecto-patula, margine, præsertim apices versus, argutè serrata, nervo crasso, concolore, prope extremitates evanescente instructa; perichætialia albicantia, nervo tenui obsoletissimo percursa, complicato-concava, basi latè ovata, erecta, appressa, apice acuminata, reflexa; pedicelli in ramis summis orti, unguiculares, atro-rufi, læves; capsulæ oblongo-ovatæ, rufo-fuscæ, sub-pendulæ; operculum capsulæ concolor, e basi conicâ longè rostratum, rostro rectiusculo acuminato.—Var B, supra lapides in torrentibus prope Lough-Bray reperta, surculis ferè bipedalibus, in ramos plures, ferè denudatos, sæpiùs fibrosos, a basi usque divisis, habituque gracili, specie primo visu diversissima videtur.—Ab H. dendroide et curvato, quibus maximè affinis hæc planta, staturâ majore, foliis serratis, colore, in siccâ, neutiquam splendente, capsulisque cernuis differt.

30. H. stramineum, caule simpliciusculo filiformi erecto; foliis oblongo-lanceolatis concavis enervibus appressis; operculo convexo umbonato. Dicks. t. 1. f. 9.

in aquosis gramineis.

Caules palmares, et ultra, erecti, teretes, lineares, graciles, siccitate fragiles, simplices, vel ramo uno alterove brevi instructi; folia coloris straminei,

laxè imbricata, erecta, concava, conniventia, appressa, enervia, sed sapè plicata ut nervos simulent, oblongo-lanceolata, obtusiuscula, tenera, siccitate nitida; perichætialia caulinis similia, sed longiora, pedicellis arctè appressa, erecta, stricta, albicantia, tenerrima; pedicelli caulem prope medium orti, pollicares, et ultra, erecti, rubri; capsulæ ovatæ, incurvæ, cernuæ, fusco-rufæ; operculum convexum, brevitèr umbonatum.—Caule erecto, sub-simplice, a reliquis Hypnis Britannicis satis recedit.

*31. H. adnatum, caule repente; ramis sub-simplicibus; foliis ovatis acuminatis concavis enervibus imbricatis; operculo conico. Sp. Musc. t. 64. f. 5—10.

- humi, in argillaceis.

Caules procumbentes, repentes, vix unguiculares; rami breves, teretes, sub-simplices, erectiusculi; folia lætè viridia, ovata, brevitèr acuminata, integerrima, nervo prorsùs carentia, laxè imbricata, concava, madore erecta, siccitate appressa; perichætialia erecta, stricta, appressa, lineari-lanccolata, obsoletè striata, albicantia; pedicelli unguiculares, et ultra, rubentes, læves; capsulæ oblongoovatæ, rufo-fuscæ, cernuæ; operculum conicum, capsulâ plus duplo brevius, nec rarò aliquantulùm incurvum.—Ab H. abbreviato, cui proxima hæc speeies, foliis acuminatis, operculoque brevi differt.— Muscum hunc in pago, Rathmines dicto, primus in Europâ detexit D. Stokes. Exemplaria Hibernica nostra Americanis, a cl. R. A. Hedwigio missis, paullò majora.

32. H. murale, caule repente; foliis ovatis integerrimis apiculatis mediotenas uninervibus concavis conniventibus; operculo curvirostro. St. cr. IV. t. 32. DILL. t. 41. f. 52. E. B. XV. t. 1038.

H. myosuroides. y. Huds.

H. confertum. E. B.

in muris.

Caules procumbentes, repentes, densè implexi, sub-pollicares, ramosi; rami frequentes, breviusculi, erecti, simplices, rarò bifurci, eximiè teretes; folia saturatè viridia, opaca, approximata, erecta, concava, conniventia, ovata, brevitèr apiculata, integerrima, nervo tenui fusco mediotenàs percursa; perichætizlia dilutê viridia, exigua, erecta, appressa, stricta, lanceolata, acuminata, enervia; pedicelli sub-unguiculares, purpurascentes, erecti, læves; capsulæ ovatæ, abbreviatæ, spadiceæ, łæves, nunc inclinatæ, nunc cernuæ; operculum capsulæ concolor, e basi convexà in rostrum longum, subulatum, incurvum productum.-Rami insigniter teretes, folia concava, et capsularum frequentium opercula longè rostrata hanc speciem satis a congeneribus Hibernicis distinguunt: ab

H. clavellato, L. (DILL. t. 85. f. 17.) cui maxime affinis videtur, ramis longioribus, et foliorum formâr satis differre censerem; sed de plantâ, quam nondum vidi, non est quod pro certo dicam.—H. clavellatum, Huds. (H. confertum, Dicks.) ad H. serrulatum pertinet; et foliis serrulatis, distichis, patulis, statim potest dignosci.

33. H. velutinum, caule repente; foliis ovatis acuminatis mediotenus uninervibus erectis; capsulâ ovatâ abbreviatâ; operculo conico. St. cr. IV. t. 27. DILL. t. 42. f. 63.

- in sepibus.

Caules pollicares, et ultra, densissimè implexi, pulvinati, decumbentes, repentes; rami conferti, erecti, teretiusculi, breves, sub-simplices; folia confertiuscula, erecto-patula, luteola, vel lætè viridia, ovato-lanceolata, longè acuminata, margine, sub lente, serrulata, siccitate splendentia, nervo fusco prope apices evanescente instructa, modicè concava; perichætialia parva, erecta, stricta, albicantia, enervia, e basi latâ, ovatâ, in apicem piliformem desinentia; pedicelli tuberculis exiguis sparsis scabriusculi, erecti, unguiculares, atrofusci; capsulæ ovatæ, spadiceæ, cernuæ; operculum exactè conicum, rufo-fuscum.

84. H. intricatum, caule repente; foliis lanceolato-

subulatis mediotenus uninervibus erecțis; capsulă ovată; operculo conico. St. cr. IV. t. 28. DICKS. t. 11. f. 13.

H. Teesdalii. DICKS.

- in sylvis.

Folia laxiùs quam in præcedente disposita, angustiora, longiùs acuminata, coloris saturatè viridis, siccitate vix splendentia; habitus tenerior; annulus, fide Hedwigii, fimbrià composità, nec simplici; folia perichætialia angusta, oblongo-lanceolata, erecta, albicantia. In cæteris inter se conveniunt, et accuratissimà, ne commisceantur, observatione est opus.

- 55. H. serpens, caule repente; foliis ovatis acuminatis, basi uninervibus; capsulâ cylindraceâ; operculo convexo-conico umbonato. St. cr. IV. t. 18. Dill. t. 42. f. 64. E. B. XV. t. 1037.
  - * 8. spinulosum; staturâ minore; pedicellis abbreviatis. Sp. Musc. t. 69. f. 5—10.

H. spinulosum. H.

- humi, et in arboribus.

Caules prostrati, repentes, densissimè implexi, ramosi; rami perquam breves, vix trilineares, erecti, tenuissimi, siccitate sub-capillares; folia laxiusculè imbricata, lattè viridia, minutissima, ut oculum inermem fere fugiant, ovata, longò acuminata, erec-

to-patula, modicè concava, nervo tenui concolore. a Bridelio primum observato, instructa; perichætialia exigua, albicantia, concava, conniventia, oblonga, apice piliformia, enervia; pedicelli pollicares, et ultra, dilutè rubentes, frequentes, erecti, læves; capsulæ incurvæ, cernuæ, sub-cylindraceæ, virentes, graciles, effœtæ ferè pyriformes; operculum convexo-conicum, luteolum, umbone exiguo; calvptra junior alba, conica, capsulam obtegens, valdè conspicua, hujusque musci notam satis obviam præbens.—β, ob staturam ubique minorem, pedicellos vix quadrilineares, foliorumque nervum magis quam in a conspicuum, specie differre Hedwigius credidit, collatis autem exemplaribus a D. R. A. Hedwigio missis cum iis quæ prope Eblanam legit D. Stokes, varietates tantum mihi videntur; folia perichætialia in utroque obsoletè uninervia.-Planta maximè polymorpha; sed an omnes, quas Bridelius sub hâc specie varietates enumeravit, hûc verè pertineant, dubitat cl. Schraderus.

36. H. atro-virens, caule procumbente ramosissimo; foliis ovatis concavis uninervibus erectis; capsulâ obovatâ; operculo rostrato. Dill. t. 43. f. 67.

- in arboribus.

Caules cæspitosi, pollicares, et ultra, densissimè implexi; rami sparsi, teretes, filiformes, rigi-

I....22

diusculi, fragiles, vix fili minoris crassitie; folia laxè imbricata, atro-virentia, lurida, ovata, acuta, nervo ferè concolore percursa, integerrima, concava, madore erecta, conniventia, siccitate appressa; perichætialia magna, lutescentia, oblongo-lanceolata, acuta, erecta, stricta, nervo nigricante ad basin instructa; pedicelli unguiculares, purpurascentes, læves; capsulæ obovatæ, cernuæ; operculum, teste Dillenio, breve, cuspidatum.— Species a cæteris habitu distinctissima, foliorum colore, ramísque gracilibus rigidiusculis semper dignoscenda.—Exemplaria nostra Hibernica, a D. Scott missa, fructu carent, foliorumque nervo magis quam in Dillenianis obsoleto percurruntur.

37. H. tenellum, caule repente ramosissimo; foliis subulatis uninervibus hic illic fasciculatis erectis; operculo rostrato. Dicks. t. 11. f. 12.

- in saxis et arboribus.

Caules procumbentes, repentes, densissimè implexi; rami breves, erecti, sparsi, plerumque simplices; folia lætè viridia, splendentia, e basi aliquantillùm dilatatà concaviusculà, longè subulata, integerrima, laxè imbricata, hic illic fasciculata, erecta, nervo crasso obscuro percursa, oculo inermi setacea; perichætialia exigua, erec-

ta, stricta, lanceolata, acuminata, enervia; pedicelli trilineares, et ultra, ramos superantes, atropurpurei, læves; capsulæ abbreviatæ, juniores oblongæ, inclinatæ, maturæ ovatæ, sub-pendulæ, spadiceæ; operculum fuscum, capsulæ ferè longitudine, e basi convexâ rostratum, aliquantulum incurvum.—Hæc species ab H. serpente, cui primo intuitu similis, foliis duplò longioribus, et operculo differt.—Folia enervia dixit Dicksonus, sed in exemplaribus, cùm ab ipso missis, tùm a Dillwinio et Templetono communicatis, nervo valido omnia percurruntur.

38. H. albicans, caule ascendente; foliis ovatis acuminatis tri-striatis appressis; capsulâ ovatâ; operculo conico apiculato. St. cr. IV. t. 5. DILL. t. 42. f. 63.

in arenosis.

Caules ascendentes, sub-bipollicares, plerumque simpliciusculi, et modo ramo uno alteroque brevi erectiusculo instructi, interdum vagè divisi, insignitèr teretes; folia albescenti-viridia, nitida, densè imbricata, erecta, appressa, ovata, longè acuminata, apicem versus sæpiùs contorta, striis tribus obscuris mediotenus notata, concavo-carinata; perichætialia angusta, erecta, enervia, oblonga, apice longo, piliformi, extante; pedicelli surculorum prope basin orti, unguiculares, atro-

rufi, læves; capsulæ breves, ovatæ, vix incurvæ, spadiceæ, cernuæ; operculum rubens, conicum, mucrone brevi nigricante.

39. H. plumosum, caule repente vagè ramoso; foliis ovato-lanceolatis acuminatis mediotenus uninervibus erectis; operculo conico. T. 15. f. 1. DILL. t. 35. f. 16.

H. pseudo-plumosum. BRID.

H. sericeum. B. Huds.

Leskea plumosa. SWARTZ?

- in saxis.

Caules palmares, prostrati, repentes, implexi, tomento denso ferrugineo inferne obsiti; rami breves, vagi, conferti, erectiusculi, sub-simplices, acuti; folia arctè imbricata, inferiora e nigro ferruginea, summa rufescenti-lutea, ut planta bicolor evadat, siccitate splendentia, omnia ovato-lanceolata, acuminata, integerrima, nervo concolore, infra medium evanescente instructa, concava, erecta; perichætialia albicantia, enervia, e basi latiuscula, elliptica, appressa, subulata, reflexa; pedicelli ramis breviores, vix quadrilineares, rubentes, læves; capsulæ ovatæ, erectiusculæ, vel cernuæ, atro-rubentes; operculum conicum, acutum.—Exemplaribus nostris cum Dillenianis, et

eum H. pseudo-plumoso,† e Silesiä, a Schradero, misso, collatis, synonyma hæc fidenter protuli. Ab H. sericeo, quod maxime refert hæc species, capsula cernua, foliisque neutiquam striatis differt. H. plumosum, Hedw. longè ab hâc nostra recedit, et H. lutescenti est magis affine.

* 40. H implexum, caule repente vagè ramoso; foliis lanceolatis acuminatis serrulatis uninervibus erectis; operculo conico. T. 16.

- in saxis.

Caules palmares, et ultra, prostrati, repentes, diffusi, implexi; rami vagi, conferti, erecti, breviusculi, sub-simplices, rarius elongati, vagè divisi; folia lutescenti-viridia, lætè tamen, serici instar splendentia, arctè imbricata, lanceolata, concava, acuminata, nervo crasso, ad apicem percurrente instructa, margine, præsertim apice versus, sub acri lente tenerrimè serrulata; perichætialia albicantia, enervia, e basi latâ, in apicem longum, piliformem, reflexum desinentia; pedicelli ramos superantes, sæpe sesquiunguiculares, fusco-rufi, læves; capsu-

[†] Aliam sub H. PSEUDO-PLUMOSI nomine stirpem, quæ H. MURA-LE habitu refert, et foliis latè ovatis, sub-secundis, paullum arcuatis, lætè viridibus, siccitate vix nitidis, perichætialibus caulinis sub-similibus, ab H. PLEMOSO recedit, nuper misit D. Mohr. Utramque e descriptione præ se habuisse videtur Bridelius.

læ pedicellis concolores, oblongæ, breves, erectiusculæ, vel inclinatæ, interdum tantillum arcuatæ; operculum capsula pallidius, conicum.—Species præcedente plus duplo gracilior; color ruboris expers; folia forma nervoque absimilia.—Exemplaria a Swartzio missa cum nostris, prope Eblanam a D. Scott et Stokes lectis, omninò conveniunt.—Nomen huic stirpi a Swartzio in Act. Holm. impositum, Bridelius licet speciei dissimilis mihique adhuc ignotæ idem indiderit, servavi.

41. H. lutescens, caule procumbente ramosissimo; foliis ovato-lanceolatis acuminatis tri-striatis erectis; operculo conico acuminato. St. cr. IV. t. 16. DILL. t. 42. f. 60.

H. sericeum. y. Huds.

- humi, in siccis.

Caules palmares, spithamæi, et ultra, prostrati, diffusi, laxè implexi; rami vagi, elongati, teretes, apice obtusiusculi, ascendentes, sæpiùs divisi; folia lutescentia, nitida, conferta, arctè imbricata, lanceolata, vel ovato-lanceolata, longè acuminata, integerrima, concava, striis tribus obscuris, medià ad apicem ferè pertingente, exterioribus brevioribus, exarata, madore erecto-patula, siccitate appressa; perichætialia oblonga, acuminata, enervia, erecta, stricta; pedicelli e ramis junioribus copiosè orti, pollicares, rubri, tuberculis minutis scabrius-

culi; capsulæ viridi-fuscæ, graciles, oblongæ, subincurvatæ, cernuæ; operculum croceum, basi
rutilans, conicum, brevissimè rostratum.—Planta
auctoribus parùm nota; cum H. polyantho a
Neckero, cum curvato a Weisio, cum sericeo ab
Hudsono conjuncta; ab his omnibus capsulæ cernuæ, et ab H. nitente, cui magis affinis,* rami
neutiquam cuspidati, pedicelli scabri, color pallidè
luteus, nec fulvus, et quasi auratus, distinguunt.—
Bridelius, herbarii Vaillantiani fide, iconem in
Bot. Par. t. 27. f. 1. (quæ H. cassubicum, Scopet Dicks.) huc refert.

42. H. purum, caule pinnato; foliis ovato-ellipticis concavis apiculatis, mediotenus uninervibus; operculo conico apiculato. Fl. Lond. fasc. III. Sp. Musc. t. 66. f. 3—6. Dill. t. 40. f. 45.

- in nemorosis.

Caules ascendentes, vel erecti, palmares, sub-divisi, ramis horizontalibus, brevibus, simplicibus, remotiusculis, eximiè teretibus, apice obtusis, sub-

^{*} Species, quam H. LUTESCENS omnium maxime refert, est H. PLUMOSUM. Hedw. (H. SALEBROSUM, Hoffm.) et ab hoc, vix nisi foliis caulinis laxius dispositis, perichætialibus brevioribus, pedicellis lævibus, ramisque abbreviatis, differre videtur; unde si posthac conjungantur non is sum qui stupeam.

resurvis' pinnati; folia coloris straminei, siccitate perquam nitida, densè imbricata, et squamatim appressa, insigniter concava, pellucida, ex elliptico ovata, obtusiuscula, mucrone brevissimo, acuto, oblique terminata, nervo fuscescente, tenerrimo, interdum ferè obsoleto, mediotenus notata; perichætialia albicantia, angusta, lineari-lanceolata, acuta, erecta, stricta, enervia; pedicelli bipollieares, rubri, læves; capsulæ oblongo-ovatæ, spadicez, cernuz, vix incurvz; operculum breve, conicum; rufescens, mucrone exiguo, sæpe incurvo .- H. illecebrum, (DILL. t. 40. f. 46.) planta, quâ nulla magis dubiis vexata, vix nisi ramis brevioribus, crassioribus, apice rotundatis, foliisque latioribus ab H. puro differre videtur : stirpes autem inter se perquam absimiles in herbariis illustrissimis hoe nomine insignitæ occurrunt.

43. H. Schreberi, caule pinnato sub-compresso; foliis oblongo-ovatis muticis concavis enervibus remotiusculis; operculo conico. Dill. t, 40. f. 47.

H. compressum. Schreb.

H. muticum. SWARTZ.

H. purum. &. Huds.

in umbrosis.

Colore, habitu, formă, crescendi modo, et fructu cum præcedente convenit; sed ramis compressis, apice acutiusculis, foliis laxè imbricatis, oblongo-ovatis, neutiquam apiculatis, prorsùs enervibus, staturâque multò graciliore, differt. Folia perichætialia angusta, albicantia, enervia, erecta, appressa, lanceolata, acuminata; capsulæ visu rarissimæ.—Pro speciei sequentis varietate habuerunt Weissius et alii; ab hâc autem, colore stramineo, siccitate magis splendente, foliis obtusiusculis appressis, extremis nunquam convolutis, dignoscitur.

44. H. cuspidatum, caule pinnato cuspidato; foliis oblongo-lanceolatis enervibus patulis, summis convolutis; operculo conico acuto. Dill. t. 39. f. 34.

- in pascuis udis.

&. bicolor; ramis confertis sub-fasciculatis.

- in aquis stagnantibus.

Caules erecti, pro loci natalis humore, nunc spithamæi, nunc vix sesquipollicares, divisi, ramis brevibus, simplicibus, sub-compressis, horizontalibus, acutis, approximatis pinnati; folia dilutè viridia, vel lutescentia, siccitate splendentia, laxè imbricata, modicè concava, semper patentiuscula, oblongo-lanceolata, acuta, nervi prorsùs expertia, extrema convoluta, ut ramorum apices teretes sint et subulati; perichætialia longissima, ejusdem ferè cum caulinis formæ, sed longiùs acuminata, erects,

I 22

stricta, albicantia, striata; pedicelli bi-tri-pollicares, rubentes, læves; capsulæ oblongæ, aut ovatæ, incurvæ, cernuæ, fulvæ; operculum longè conicum, apice non rarð curvulum.—Crescendi modus in β tam dissimilis ut facilè pro diversâ specie haberi possit; in densis cæspitibus nascitur; folia inferiora nigricantia, summa lutescunt.

*45. H. piliferum, caule ramosissimo; foliis ovatis concavis obtusiusculis, apice piliformi, mediotenus uninervibus; operculo rostrato. St. cr. IV. t. 14.

- in nemorosis.

Caules procumbentes, spithamæi, et ultra, ramosissimi; rami erectiusculi, teretes, vagi, interdum absque ordine pinnatim dispositi, et sæpiùs iterum divisi; folia dilutè-lutescentia, nitida, laxè imbricata, ovata, integerrima, in cuspidem piliformem apice producta, nervo obscuro mediotenus notata, insignitèr concava, madore erecto-patula, siccitate cauli appressa; perichætishia enervia, angusta, linearilanceolata, erecta, apice longo piliformi, aliquantulum extante; pedicelli pollicares, fusco-rufi, tuberculis minutis scabriusculi; capsulæ spadiceæ, abbreviatæ, ovatæ, arcuatæ, annulatæ; operculum capsula pallidius, e basi conica in rostrum longum, acutum, rectiusculum producitur.—Hanc speciem revera distinctissimam, et foliis piliferis, siccitate

appressis, operculoque rostrato dignoscendam, primus ab H. rutabulo disjunxit illust. de Schreber.

- 46. H. rutabulum, caule ramosissimo; foliis ovato-deltoideis acuminatis mediotenus uninervibus serrulatis patulis; operculo conico acuto. St. cr. 1V. t. 12. DILL. t. 38. f. 29.
  - . distichum; caule planiusculo; foliis distichis; pedicellis lævibus.
  - y. virens; foliis infimis nigricantibus, summis lætè luteo-viridibus; pedicellis lævibus.

- humi, et in arboribus.

Caules procumbentes, interdum repentes, palmares, et ultra; rami nunc vagi, nunc sub-pinnatim dispositi, ascendentes, acuti, plerumque teretiusculi, atque iterum divisi; folia albescenti-viridia, interdum dilutè viridia, vel luteola, latè ovata, vel deltoidea, margine sub lente acerrimâ minutissimè serrulata, apice acuminata, nervo infra medium evanescente instructa, modicè concava, laxè imbricata, patula, interdum sub-horizontalia, rarò siccitate appressa; perichætialia enervia, linearilanceolata, apice longo, piliformi, reflexo; pedicelli frequentes, vix pollicares, rubentes, tuberculis minutis scabri; capsulæ dilutè fuscæ, ovatæ, cernuæ, omnes plerumque eodem spectantes; operculum capsula pallidius, breve, conicum, apice acutum et nigrum.—Var. B, caule compresso, ferè

plano, foliis bifariàm dispositis, longiùs quam in a acuminatis, integerrimis, pedicellisque lavibus, specie distincta videtur; facies tamen in var. y, quam sub H. virentis nomine a Swartzio olim accepi, magis primo visu diversa; color huic infernè nigricans, supernè lætè virens, nitens, folia laxè et sub-bifariam disponuntur, angustiora quam in a et \(\beta\), integerrima, pedicelli læves, capsulæ graciles: media ferè inter H. rutabulum et riparium videtur. Has varietates ex Hiberniâ misit D. Scott.—Hypnorum omnium ferè frequentissimum est H. rutabulum, et maximè variabile; ubique occurrit, capsulas ubique profert, formâ, colore, et magnitudine tam mirè ludit, ut sæpe sagacissimos, quotidie tyrones vexet.

d) foliis squarrosis.

47. H. striatum, caule ramosissimo; foliis ovato-deltoideis acutis mediotenus striatis sub-integris; operculo rostrato. St. cr. IV. t. 13. DILL. t. 38. f. 30.

H. longirostrum. BRID.

H. rutabulum. y. Huds.

β. serratum; ramis elongatis gracilibus; foliis serratis.

- in arberibus.

^{*} Folia siccitate sæpe striata videntur, et margine sunt interdum integerrima.

Rami caulesque ut in præcedente; folia albescenti-viridia, bi-tri-striata, ovato-cordata, acuta, margine, sub lente acerrimâ, vix, aut ne vix, serrulata, remotiuscula, horizontalitèr patentia, planiuscula, siccitate paullum nitida; perichætialia enervia, ovato-lanceolata, carinato-concava, reflexa, apice acuta, vel acuminata, at neutiquam piliformia; pedicelli sesquipollicares, et ultra, rubri, læves; capsulæ oblongo-ovatæ, rufo-fuscæ, arcuatæ, annulatæ; operculum e basi conicâ in rostrum longum, subulatum, recurvum producitur.— β , perpulchram varietatem, H. prælongo immixtam Killesandræ legit D. Stokes; ob ramos graciles, in longum protensos, foliaque, vel lente mediocri, evidentèr serrata, qui vegetabilia hybridè generari credunt, hybridam dicerent.—H. striatum ab H. rutabulo, operculo rostrato, pedicello lævi, capsulâque annulatâ, a pilifero, foliis vel siccitate squarrosis, nequaquam piliferis, ab utroque, colore semper albicante foliisque striatis, dignoscitur.

*48. H. Thuringicum, ramis sub-fasciculatis; foliis ovatolanceolatis acuminatis serrulatis, mediotenus uninervibus; capsula oblongo-ovata; operculo rostrato. Brid. III. t. 3. f. 2.

- in nemorosis.

Caules repentes, ascendentes, sesquiunguiculares, in ramos plurimos, breves, sub-fasciculatos,

erectos, plerumque simplices divisi; folia approximata, horizontalitèr patula, obscurè viridia, nitida, ex ovato lanceolata, concava, brevitêr acuminata, juxta apices sub lente minutè serrata, nervo fusco, circa medium evanescente instructa; perichætialia albicantia, enervia, oblongo-ovata, complicato-carinata, appressa, apice piliformi, reflexo-patulo; pedicelli vix unguiculares, frequentes, rubri, læves; capsulæ luteo-fuscæ, tantillùm arcuatæ, angustè ovatæ, nutantes; operculum capsulæ concolor, ejusdemque ferè longitudinis, e basi conicâ subulatum, rubens,-Exemplaria nostra, a D. Scott ex Hibernia nuperrimè missa, ad ea quæ sub H. Thuringici nomine D. Mohr olim communicavit ad amussim quadrant: descriptioni quoque Bridelianæ, staturâ minore demptâ, satis aptè respondent, vix tamen iconi, quæ plantam duplò majorem, et habitu alieno gaudentem designare videtur.-H. pracoci et abbreviato, Hedw. proxima est hæc species; ab hoc, foliis acuminatis, nervo instructis, ab illo, foliis neutiquam cordatis, ab utroque, ramis nequaquam teretibus, differt.

49. H. fluitans, caule vagè pinnato; foliis oblongo-lanceolatis acuminatis remotiusculis, mediotenus uninervibus; operculo convexo umbonato. St. cr. IV. t. 36. Dill. t. 38. f. 33.

- in aquis stagnantibus.

Caules dodrantales, interdum vel pedales, fluitantes, graciles, indivisi, ramis sparsis, horizontalibus, apice deflexis, abbreviatis, simplicibus, plerumque remotis pinnati; folia pallidè viridia, subtrifariam posita, dissita, lanceolata, vel oblongo-lanceolata, apice longo, subulato, flexuoso, horizontalitèr patula, interdum reflexiuscula, vel sub-secunda, summa erecta, omnia nervo tenui, fusco, ultra medium evanescente instructa, concava; perichætialia circa pedicelli basin convoluta, et arctè appressa, latè ovata, enervia, apice brevi, piliformi; pedicelli visu rarissimi, palmares, et ultra, tenues, crocei, nitidi, læves; capsulæ oblongæ, cernuæ, fusco-virides; operculum convexo-conicum, breviter umbonatum, rufescens.-H. cordifolium, Hedw. quod Floræ Britannicæ nuper ascivit D. Winch, species huic perquam affinis, foliis cordatis, obtusis, basi albescentibus, differt.

50. H. stellatum, caule erecto sub-simplice; foliis deltoideo-lanceolatis acuminatis enervibus, summis erectis; operculo conico. DILL. t. 39. f. 35. Brid. 111. t. 6. f. 2. DICKS. t. 1. f. 7.

- in palustribus turfosis.

Caules erecti, sub-bipollicares, nunc simplices, nunc divisi, plerumque ramo uno alteroque brevi, simplice, horizontali prope apicem vagè pinnati; folia inferiora ferruginea, superiora aureo-lutescentia, siccitate nitida, omnia, e basi latâ, triquetrâ, vaginante, lanceolata, longè acuminata, integerrima, enervia,* planiuscula, semper horizontalitèr patula, summa tamen erecta et appressa, ut
ramorum apices acutiusculi videantur; perichætialia albicantia, oblongo-subulata, erecta, stricta,
tenuitèr striata; pedicelli sesquipollicares, purpurei, erecti, læves; capsulæ pedicellis concolores,
oblongæ, arcuatæ, erecto-cernuæ; operculum rubens, conicum, acutum, breve, apice interdum tantillùm curvo—H. cuspidato habitu aliquantùm simile, sed crescendi modo, foliis, et colore, primâ
facie dignoscendum.

51. H. squarrosum, caule vagè pinnato; foliis cordatoovatis acuminatis, enervibus carinatis recurvis; operculo conico. Dill. t. 39. f. 38.

β. minus; caule gracili; operculo sub-cuspidato.
Dill. t. 39. f. 39.

—— in sylvis.

Caules ascendentes, sub-palmares, sæpiùs divisi, ramis simplicibus sparsis, brevibus, recurvia, apice attenuatis, vagè pinnati; folia lutescentia, sub-quinquefariam densè imbricata, e basi latâ vagi-

^{*} Folia uninervia dicit Bradelius, in exemplaribus autem nostrisnervo omnino carent.

nante cordato-ovata, longè acuminata, integerrima, reflexa, complicato-carinata, prorsùs enervia; perichætialia albicantia, enervia, caulinis formâ similia, sed aliquantùm angustiora, erecta, circa pedicellorum basin convoluta, apice modò extante; pedicelli pollicares, et ultra, purpurei, læves; capsulæ pedicellis concolores, breves, ovatæ, turgidæ, sub-nutantes; operculum conicum, plus minus acutum. β formâ tantummodò minore, operculoque paullùm producto differt.

52. H. loreum, caule vagè pinnato; foliis ovato-subulatis striatis reflexis sub-secundis; operculo convexo umbonato. Dill. t. 39. f. 40.

- in montosis.

Caules procumbentes, dodrantales, et ultra, plerumque divisi, ramis erectiusculis, simplicibus, apice attenuatis et recurvis, vix pollicaribus, sparsis, vagè pinnati; folia pallidè viridia, seu lutescentia, laxè imbricata, sub-secunda, aliquantum falcata, reflexa, ovata, integerrima,* in apicem longum, subulatum, carinato-concavum, acutissimum,

I....24

^{*} Poliorum apices sub lette bona serrulatos dixit Bridelius, sed in exemplaribus nostris integerrimi videntur. Idem auctor optime observavit, "foliorum, si caute avellantur, basis semicircularis croceo colore tincta appäret, quod omnibus muscis purpureo trunco præditis commune est."

curvulum desinentia, striis tribus quatuorve brevibus, obscuris basi notata; perichætialia albicantia, basi amœnè crocea, enervia, ovata, erecta, apice longo piliformi extante; pedicelli sesquipollicares, purpurei, læves; capsulæ ovato-globosæ, breves, turgidæ, spadiceæ; operculum capsulæ concolor, convexum, umbone minutissimo, acuto.—Inter H. triquetrum et squarrosum species ferè media; ab hoc, staturâ duplò majore, foliis striatis, ab illo, caule graciliore, procumbente, ramis acutis, ab utroque, operculo convexo umbonato, foliisque lenitèr falcatis sub-secundis, differt.

53. H. triquetrum, caule vagè pinnato; foliis triquetris acuminatis serrulatis striatis recurvis; operculo conico obtusiusculo. DILL. t. 28. f. 28.

—— in sylvis.

Caules erecti, pennæ anserinæ ferè crassitie, subdivisi, ramis simplicibus, rarò bifurcis, sparsis, reflexis, apice plerumque incrassatis, sed interdum attenuatis, ut cuspidati et ferè filiformes evadant, pinnati; folia triquetra, brevitèr acuminata, plana, lætè, seu albescenti-viridia, margine, sub lente, argutè serrulata, striis plurimis rufo-fuscis per totam longitudinem absque ordine notata, laxè imbricata, semper horizontalia, vel recurva; perichætialia albicantia, enervia, oblonga, erectiuscula, apice subulato extante, concavo-carinata; pedicelli sesquipollicares, rubriz laves; capsulæ oblongo-ovatæ, arcuatæ, rufo-duscæ; cernuæ; opercalum opadiceum, breve, convexo-conicum. Varietatem hujus musci caulæ plus duplo brevione et graciliore, ramisque confertis insignam in arendissolim legi,

e) foliis secundis, falcatis.

54. H. scorpioides, caule procumbente sub-pinnato; foliis ovatis acutis ventricosis appressis enervibus; operculo conico apiculato. Dill. t. 37. f. 25. E. B. XV. t. 1039. (mala.)

- in aquosis.

Caules procumbentes, dodrantales, vel pedales, divisi, ramis abbreviatis, incurvis, sparsis, erectiusculis, apice incrassatis, supernè planis vagè pinnati; folia caulina saturatè fusco-purpurea, ovata, acuta, falcata, concavo-carinata, ramea flavo-virentia, ex ovato sub-rotunda, acuta, minus falcata, insignitèr ventricosa, omnia arctè imbricata, enervia, siccitate nitida et rugosa; perichætialia longa, angusta, lanceolata, acuminata, erecta, appressa, striis tribus obscuris, parallelis a basi ad apicem exarata; pedicelli bipollicares, purpurei, læves; capsulæ oblongæ, arcuatæ, cernuæ, fulvæ; operculum breve, convexo-conicum, mucrone exiguo acuto.—Species, saltèm in Britanniâ, neutiquam infrequens, sed errorum nebulâ, ut videtur, obduc-

ta; stirpem certè valde dissimilem hoc nomine insignivit Bridelius; et, ni summa Smithii auctoritas abnueret, H. purum pro scorpioide Sowerbeium designâsse suspicarer; nec brevis Hedwigii in Sp. Musc. descriptio ad amussim quadrat.—H. rugosum, L. (Dill. t. 37. f. 24) ab H. rugoso, Hedw. prorsûs alienum, et huic proximum, neutiquam tamen, ut Neckerus Weberusque autumârunt, idem, foliis longioribus, apice subulatis, differt.—A reliquis hujus ordinis omnibus staturallongè majore H. scerpioides dignoscitur.

* 55. H. revolvens, caule erectiusculo sub-pinnato; feliis lanceolato-subulatis tortilibus, mediotenus uninervibus; operculo convexo apiculato, Swartz, Musc. Suec. t. 7. f. 14.

- in udis montosis.

Cl. Swartzio, qui hanc plantam in loco natali legit, primusque descripsit, auctore fretus, *H. revolvens* ab adunco disjungo. Crescendi modo, habitu, staturâ, fructuque omninò conveniunt; folia autem in illo plerumque nigricantia, rariùs lutescentia, basi angustiora, apice longiora, magis tortilia; perichætialia angusta, lanceolata, acuminata, erecta, stricta, striis plurimis nigricantibus percursa; rami quoque minùs ex ordine pinnati.—An hæc ad species semper et ubique dignoscendas sufficiant, ni viri tanti pondere commoverer, certè dubitarem;

at, præsertim cum *H. revolvens* nunquam, nisi desiccatum, viderim, discere, et audire, et meliori credere tutius eme duxi.—In Hibernia, prope Swanlinbar, sed absque fructu, legit D. Scott.

56. H. aduncum, caule erecto pinnato; foliis ovatis acuminatis mediotenus uninervibus carinatis; operculo convexo apiculato. Dill. t. 37. f. 26.

- in uliginosis.

A. tenue; caule elongato gracili; foliis remotiusculis. St. cr. IV. t. 24.

- in aquosis.

Caules erecti, pro loci natalis humore, nunc vix sesquipollicares, nunc palmares, sub-divisi, infernè sæpiùs nudi, supernè ramis sparsis, brevibus, simpliciusculis, apice aduncis pinnati; folia approximata, fulva, ovata, longè acuminata, concavo-carinata, secunda, insigniter falcata, vix tortilia, nervo obscuro, ad medium percurrente instructa; perichætialia erectiuscula, albicantia, perquam angusta, linearia, sub-striata, apice longo, piliformi, extante; pedicelli sesquipollicares, rubri, læves; capsulæ oblongæ, seu oblongo-ovatæ, arcuatæ, cernuæ, fulvæ, siccitate rugosæ; operculum breve, convexum, rubrum, umbone exiguo, acuto.—A penultímâ specie, staturâ plus duplo tenuiore, folisque uninervibus, fulvis, statim dignoscitur, sed

ne var. β , quæ in aqua profundiore nascitur, ob caules multò graciliores, elongatos, et folia dissita, minùs falcata, gam. H_0 , flustante, cujus folia summa erecta, rami apice acuti, confundatur, est cavendum.—Folia perichætialia in β lata, circa pedicellorum basin convoluta, oblonga, mucrone breavi, piliformi.

87. H. uncinatum, caule procumbente sub-pinnato; foliis lanceolato-setaceis remotiusculis uninervibus striatis; operculo conico scuminato. St. cr. IV. t. 25.

- in udis montosis,

Caules procumbentes, graciles, palmares, et ultra, sub-simplices, ramis simplicibus, abbreviatis, apice incurvatis vagè pinnati; folia remotiuscula, dilutissimè viridia, splendentia, e basi lanceolatà, concava, longissimè subulata, insignitèr falcata, apice crispa et circinalia, concavo-carinata, nervo pallidè fulvo ad apicem ferè pertingente percursa, et striis plurimis obscuris longiusculis notata; perichætialia perquam longa, lanceolata, apice subulata, uninervia, striata, erecta, stricta; pedicelli pollicares, frequentes, dilutè rubri, læves; capsu-

^{*} Perichætialia externa uninervia, interna aprvo destituta dixerunt Hedwigius: Brideljuaque: in exemplaribus autem nostrio mervo crasso, dilute fusco omnia percurruntur.

læ oblongæ, incurvæ, cernuæ, Tuscescentes, ore patulo; operculum capsulæ concolor, e basi conicâ in rostrum breve, sub-incurvum, arcuatum producitur.—Foliorum colore, operculique formâ, hæc species certissime a præcedentibus duabus dignoscitur.

58. H. palustre, caule repente vagè ramoso; foliis lanceolatis enervibus secundis patulisque; operculo sonvexo-conico, apiculato. St. cr. IV. t. 38.

H. luridum. H.

in saxis udis.

Caules procumbentes, repentes, cæspitosi, variè implexi, vix unguiculares; rami conferti, vagi, breves, erecti, sub-simplices, apice plerumque lenitèr incurvi; folia laxè imbricata, in his ramis undique imbricata, erecto-patula, in illis secunda, falcata, omnia lanceolata, acuta, concava, enervia, lurida; perichætialia albicantia, erecta, stricta, angusta; linearia, acuta, striis (in exemplaribus nostris) duabus, fuscis, parallelis, ad apicem pertingentibus, profundè exarata; pedicelli sesquiunguiculares, e luteo rubentes, læves; capsulæ coloris ejusdem, breves, juniores oblongæ, maturæ

^{*} Folia tenerè uninervia dicit Hedwigius.

evatæ, cernuæ; operculum convexo-comicum, breve, mucrone minimo, acutiusculo.—H. murale habitu, primo aspectu, aliquantùm refert.

*59. H. fluviatile, caule repente vagè ramoso; foliis ovatis concavis uninervibus; operculo convexo apiculate. Sp. Musc. t. 71. f. 4.

- in saxis fluviorum.

Caules prostrati, repentes, densè implexi, palmares, et ultra, sæpe nudi et filamentosi; rami conferti, elongati, erectiusculi, sub-simplices; folia approximata, infima nigricantia, superiora dilutè viridia, non absque nitore, omnia secunda, falcata, ovata, acuta, carinato-concava, nervo nigricante satis valido percursa; perichætialia linearilanceolata, acuminata, obsoletè striata, erecta, stricta; pedicelli sub-pollicares, rubentes, læves; capsulæ sub-cylindraceæ, graciles, rufo-fuscæ, arcuatæ, cernuæ; operculum luteolum, convexum, umbone exiguo, acute.—A præcedente, quod multùm refert, surculis elongatis, bicoloribus, foliorumque nervo affatim dignoscitur. Capsularum forma plus minus oblonga in utroque variabilis. Varietatem ramis solito duplò crassioribus misit D. Templeton.

60 H. alpinum, caule repente ramosissimo; foliis ovatis acuminatis sub-secundis, mediotenus uninervibus; operculo conico acuminato. Sp. Musc. t. 73. f. 1.—3.

H. flagellare. H. (excl. syn.)

- in saxis irriguis alpinis.

Caules prostrati, repentes, implexi, basi non rarò nudi et filamentosi; rami conferti, vagi, erectiusculi, nunc simplices, nunc bis ter divisi, apice plerumque lenitèr falcati; folia approximata, infima ferrugineo-fusca, summa lutescentia, siccitate nitida, omnia ovata, vel ovato-lanceolata, apice acuminata, et ferè piliformia, concava, margine integerrima, nervo crassiusculo, ferè concolore, prope medium evanescente instructa, modicè falcata, et sub-secunda; perichætialia parva, albicantia, enervia, e basi latè ovatà, acuminata, reflexa, complicato-carinata; pedicelli e ramis orti, sesquiunguiculares, purpurei, tuberculis minutis, sparsis, sub lente, obsiti; capsulæ ovatæ, spadiceæ, breves, cernuæ; operculum longè conicum, acutum, rubens .- H. flagellare, DICKS. secundum exemplaria ab ipso accepta, foliis latioribus, neutiquam secundis, enervibus, serrulatis, ab H. alpino differt.—Hanc speciem ex Hibernia miserunt D. Scott et Templeton.

61. H. cupressiforme, caule prostrato pinnato; foliis ovato-subulatis concavis arctè imbricatis enervi1....25

bus; operculo rostrato. St. cr. IV. t. 23. DILB. t. 37. f. 23:

- humi, et in arboribus.

£. compressum; ramis tenuioribus; capsulâ ovatâerectiusculâ.

DILL. t. 37. f. 22.

H. compressum. Huds.

- humi, in siccis.

Caules palmares, et ultra, prostrati, repentes, sub-divisi, ramis brevibus, approximatis, plerumque simplicibus, apige uncinatis, superne insigniter planis pinnati; folia conferta, sub-disticha, coloris nunc straminei, nunc dilutè vel saturatè viridis, interdum ex aureo fulvi, concava, ovata, apice subulata, sub-tortilia, nervo omninò canonția, siccitate, rugosa; perichætialia albicantia. brevia, angusta, lanceolata, apice piliformi, erecta, nervo quoque destituta; pedicelli sub-pollicares, rubris læyes; capsulæ cylindraceæ, arquate, cernuæ, nec rarò erectiusculæ, rufo-fuscæ; operculum rubrum, e basi convexà cuspidatum, regtum.—Speciem hanc summoperè polymorpham folia enervia, sub-bifariam disposita, operculumque rostratum optime a congeneribus distinguunt, Surculorum crassitie, ramorum numero et situ, foliorumque colore Hypnum ferè nullum magis ludit. ----Var. β, quam, nisi pro specie distinctà ab auctoribus censeretur, et ut Dillenii iconem, abHedwigio perperam ad H. melluscum irelatam, suo sur loco citarem, vix enumerassem, non, nisi colore pallidissimo, caule gracili, magis compositè pinnato, capsulaque ovatà, differre videtur.—Singularem hujus apociei varietatem, cujus openculum conveno-mammillare, centet Bridelius.

62. H. dubium, caulè prostrato vage pinnato; foliis ovatis acuminatis uninervibus sub-striatis; operculo conico. Dili. t. 36. f. 21. Sp. Masc. t. 53. f. 8-14.

Leskea incurvata. H.

- in udis montosis.

Caules filiformes, procumbentes, sesquipollicares, sub-divisi, ramis vagis, brevibus, simpliciusculis, apice sub-falcatis, sparsim pinnati; folia conferta, inferiora nigricantia, summa luteola, omnia ovata, acuminata, nervo crasso, concolore, usque ad apices percurrente brevitèr mucronata, striis quoque prope margines duabus plerumque, nec tamen semper, notata, concava, caulina erecto-patula, ramea falcata, secunda, siccitate neutiquam tortilia; perichætialia albicantia, lineari-lanceolata, acuminata, nervo tenui fusco percursa, erecta, stricta, interdum sub lente denticulata; pedicelli pollicares, atro-purpurei, læves; capsulæ pedicellis concolores, oblongæ, cernuæ, maturæ incurvæ; operculum, teste Hedwigio, breve, conicum, acutiusculum.

Exemplaria nostra Hibernica, ab am. D. Scott, in pago Luttrell's Town dicto, lecta, Leskeæ incurvatæ, H. omnino conveniunt, nec nisi ramis minùs ordinatim pinnatis foliisque perichætialibus non striatis, ab H. dubio, Dicks. differre videntur, unde, consentiente am. Smithio, has stirpes conjunxi. H. dubium, Swartz, ut monuit vir ille, si quis alius, ingenuus, ad H. flicinum est referendum.

63. H. commutatum, caule procumbente pinnato; foliis ovato-subulatis tortilibus, mediotenus uninervibus; capsulâ oblongâ; operculo conico. St. cr. IV. t. 26. DILL. t. 36. f. 19. B—D.*

- in udis.

Caules procumbentes, palmares, spithamæi, et ultra, simplices, vel semel atque iterum vagè divisi, ramis approximatis, brevibus, horizontalibus, apice incurvis, pinnati; folia fulvo-viridia, densè imbricata, latè ovita, longè subulata, carinato-concava, madore, æque ut siccitate, incurva, et circinalia, nervo crasso, ferè concolore mediotenus notata, sæpiús brevissi.nè basi striata; perichætialia magna, albicantia, oblongo-lanceolata, acuminata, striata,

Dillenii figuras, E, F, quas huc olim adducendas censueram, ad sequentem potius pertinere speciem amicissimi Smithii obsgrvationibus magis accuratis edoceor. erecta, stricta; pedicelli e ramis summis orti, sæpe gregarii, bipollicares, et ultra, atro-rubentes,
læves; capsulæ pedicellis concolores, sesquilineares, oblongæ, graciles, arcuatæ, cernuæ; operculum fuscescens, conicum, acutum, apice interdum lenitèr incurvum.—Vaillantii, in Bot. Par.
t. 29. f. 9, sub hàc specie ab Hedwigio citatam,
Bridelius fide ejus herbarii ad H. filicinum retulit.

64. H. filicinum, caule procumbente pinnato; foliis ovato-subulatis uninervibus; capsulâ oblongâ; operculo convexo apiculato. Sp. Musc. t. 76. f.5.—10. DILL. t. 36. f. 19. A, E, F.

H. dubium. Swartz.

H. diastrophyllum. Swartz.

H. compressum. BRID.

- in palustribus.

Formâ, habitu, colore, perichætio, et capsulâ, cum præcedente convenit, sed differt staturâ aliquantùm minore, caule minùs ordinatè pinnato, pedicellis e caule prostrato semper ortis, nervo folia percurrente, et in mucronem brevem exeunte, foliis brevioribus, falcatis, neutiquam tortilibus, operculoque convexo, brevitèr apiculato.—H. compressum, Brid. fide accuratissimi Schraderi, et H. dubium et diastrophyllum, Swartzii, monente ipso Swartzio, sub hâc specie citavi.

65. H. molluseum, caule procumbente pinnate; foliis novato-subulatis arctè imbricatis enervibus; capsulâ aub-globosâ; operculo conico. St. cr. IV. 4. 22. (excl. Syn. Dill.) Dill. 2. 96. f. 20.

H. crista-castrensis. Hoos.

in ericetis.

Caules, pennse instar, pulchrè plumosi, plerumque vix pollicares, interdum plus duplo longiores, saimplieiusculi, prostrati, implexi, ramis brevibus, simplicibus, approximatis, uncinatis pinnati; folia lætè flavo-viridia, nitida, conferta, caulina lata, cordato-triquetra, ramea ovata, omnia falcata, in apicem longum, subulatum, circinalem desinentia, concava, nervo omninò carentia; perichætialia perquam brevia, e luteo albicantia, oblongo-ovata, enervia, apice brevi piliformi, erecta; pedicelli sub-pollicares, atro-purpurei, læves; capsulæ pedicellis aliquantum pallidiores, ovatoglobosæ, abbreviatæ, ceranæ; operculum ferrugineum, conicum, ohtusiusculum, Plantam hanc, cum H. crista-castnensi, L. a Dillonio, Bridelio, plurimisque auctoribus nommirtam, unde in synonymis inextricabilis error, primus extricavit Hedwigius s est autem H, crista-castreusis palmaris, et ultra, foliaque habet linearia, acuminata, striata, lutescentia, siocitate aplendida, er capsulara oblongam, wel cylindraceam, gracilem, arcuatam,

Digitized by Google

- 22. FONTINALIS. SCHREB. Gen. Pl. n. 1655. Hedw. Fund. II. p. 96. t. 9. f. 53—55.
  - Caps. oblonga, perichætio imbricato obvoluta. Perist. duplex: exterius dentibus sedecim, latiusculis; interius membrana conica, reticulata.
- 1. F. antipyretica, caule triquetro ramosissimo; foliis ovatis acutis complicato-carinatis enervibus; capsulâ subsessili; operculo acuminato. DILL. t. 33. f. 1. E. B. V. t. 359.

- in fluviis.

Caules fluitantes, dodrantales, interdum pedales, vel sesquipedales, e foliorum dispositione triquetri, ramosissimi; rami patentes, sub-divaricati; folia laxiusculè imbricata, nunc saturatè, nunc dilutè viridia, ovata, vel oblongo-ovata, acuta, integerrima, prorsus enervia, complicato-carinata; perichætialia pallidiora, ex oblongo sub-rotunda, brevia, imbricata, concava, appressa, nervi quoque expertia; capsulæ laterales, ellipticæ, fuscescentes, brevissimè pedicellatæ, perichætio obtectæ; operculu m conicum, acuminatum, rufescens, rectum.

2. F. squamosa, caule triquetro ramosissimo; foliis lan-

sessili; operculo conico. St. cr. III. t. 22.
Dill. t. 33. f. 3.

- in fluviis alpinis.

Ejusdem ferè cum præcedente longitudinis, sed plus triplò tenuior; caules, ut in illà, fluitantes, triquetri, ramosissimi; rami filiformes, sub-dichotomi; folia laxè imbricata, plerumque omnia obscurè fusco-viridia, interdum summa lutescentia, lanceolata, acuminata, integerrima, enervia, plana, vel levitèr concava, sed neutiquam complicato-carinata; perichætialia nigro-fusca, enervia, lata, oblonga, obtusa, apice, in exemplaribus nostris, scariosa, incisa; capsulæ laterales, elliptico-cylindracez, ore in effœtis patulo, fuscescentes, brevissimè pedicellatæ, perichætio obtectæ; operculum. quod ipse non vidi, teste Smithio, conicum, breve, obtusum.—Statura gracili, colore obscuro, foliis planis, operculoque obtuso, primo aspectu a F. antipyretica dignoscitur.

FINIS.

TYPIS J. BLACK, YARMOUTH.

INDEX.

(Literæ obliquæ synonyma indicant.)

Andrea alpina 13	BARTRAMIA pomi-
rupestris 14	formis 108
rupestris 13	BRYUM aciculare 67
ANICTANGIUM cilia-	acutum 29
tum11	alpinum 125
BARBULA apiculata. 46	androgynum 112
convoluta 49	annotinum . 123
fallax 48	apocarpum 20
humilis 45	apocarpum. B. 11
rigida 43	argenteum . 122
ruralis 50	aureum 118
unguiculata 47	bicolor 121
BARTRAMIA arcuata 109	bimum 127
fontana 107	bipartitum 72
Halleriana 109	cæspiticium.120

BRYUM calcareum 25	BRYUM fragile 74
callistomum 63	glaucum 73
canescens 40	Heimii10
capillaceum35	heteromallum 62
capillare 120	heterostichum 37
carneum119	hornum 128
Celsii 71	hypnoides. a38
cerviculatum 64	$hypnoides. \beta \dots 39$
ciliatum11	
cirratum. B 36	hypnoides. y 38
compactum 124	hypnoides. 840
conoideum 112	imberbe 48
crudum 130	lanceolatum 19
cuneifolium 51	laterale 109
curvirostrum 29	ligulatum 134
cuspidatum 131	lutescens39
Daviesii 24	macrocarpon 40
	marginatum 129
dealbatum . , . 115	minutum 26
delicatulum 119	mucronulatum 47
Dicksoni 27	murale 51
elongatum114	nudum25
ericoides 38	nutans117
extinctorium18	obtusifolium 116
fallax 48	obtusumg
fasciculare10	ovale77
flagellare 61	ovatum
flavescens 70	palustre 113
flexuosum74	palustre 69
fontanum 107	paucifolium54
	Puncy vicum 54

•	
BRYUM pellucidum 69	BRYUM tortuosum . 52
pellucidum. E 68	triquetrum 115
piliferum 79	truncatulum 7
polyphyllum 36	turbinatum126
pomiforme108	undulatum 133
pulchellum 119	undulatum91
pulvinatum 78	vaginale65
punctatum 132	ventricosum 126
pyriforme 11	verticillatum 31
pyriforme 118	virens 27
recurvatum24	viridissimum 71
rigidulum 34	viridulum27
rigidum43	viridulum 54
roscum 132	Weissia 30
rufescens66	} Zierii 123
rurale50	BUXBAUMIA aphylla 104
scoparium58	foliosa 104
sericeum 117	CYNONTODIUM capil-
serratum 129	} laceum 35
setaceum49	DICRANUM aciculare.67
setaceum. B 29	adiantoides 57
simplex65	aquaticum 68
splachnoides 29	bryoides53
striatum 95	bryoides55
-striatum. B 94	callistomum 63
striatum. 8 93	Celsii71
· subulatum 44	cerviculatum 64
tectorum94	crispum 65
tenue	ellipticum 76

DICRANUM flagellare 61	5 Dicranum viridulum 53
flavescens 70	DIDYMODON capilla-
flexuosum 74	{ ceum 35
fuscescens 60	rigidulum 34
glaucum 73	ENCALYPTA ciliata . 18
heteromallum 61	cirrata 27
latifolium 79	extinctoria 18
majus 58	lanceolata19
osmundioides 55	vulgaris 17
ovale 77	Fissidens adiantoi-
ovatum	des 57
pellucidum 68	bryoides 53
polyphyllum 35	exilis 54
polysetum,60	smundioides55
pulvinatum 78	} pulvinatus:78
purpureum 72	sciuroides 32
rigidulum 62	taxifolius 56
rufescens66	FONTINALIS alpina . 41
sciuroides 32	antipyretica . 199
scoparium 58	} minor 41
Scottianum 75	secunda 102
squarrosum 69	squamosa 199
. subulatum 63	FUNARIA hygrometri-
tamarindifolium 55	ca105
taxifolium 56	GRIMMIA acuta 29
undulatum 59	alpicola 22
varium 65	apocarpa 20
virens 69	calcarea25
viridissimum	controversa 27

GRIMMIA crispula 28	HYPNUM aduncum . 189
Daviesii 24	albicans 171
Dicksoni 27	alopecurum 163
heteromalla 30	alpinum 192
maritima 23	arbuscula 163
nuda 25	asplenioides 56
recurvata 24	atro-virens 169
recurvirostra 29	atro-virens 151
rivularis 21	bryoides 53
Starkeana 26	chrysocomum 110
stricta 20	clavellatum 148
verticillata 31	commutatum . 196
GYMNOSTOMUM cilia-	complanatum . 144
tum 11	complanatum. β.145
dubium9	compressum 194
fasciculare 10	compressum 197
Heimii 9	compressum 176
intermedium7	confertum , 148
obtusum9	confertum 166
ovatumq	crispum 101
pyriforme 11	crista-castrensis 198
recurvirostrum . 31	cupressiforme . 193
truncatulum 7	curtipendulum . 102
truncatum 7	curvatum 139
HEDWIGIA ciliata . 11	cuspidatum 177
Hypnum abietinum 162	dendroides 138
acacioides 56	denticulatum . 146
adiantoides 57	diastrophyllum. 197
adnatum 165	dubium 195

HYPNUM dubium . 197	5	HYPKUM parietinum 157
filicinum 197	3	parietinum 156
filiforme 137	ξ	piliferum 178
flagellare 193	{	plumosum 172
fluitans 182	Ş	polyanthos 137
fluviatile . , 192	3	prælongum 160
implexum 173	3	proliferum 157
intricatum 167	>	proliferum 156
intricatum 150	Ş	prolixum 153
inundatum 143	3	protensum 161
lætè-virens 149	3	pseudo-plumosum 172
longirostrum 180	\	pulchellum 136
loreum 185	Ş	purum 175
lucens 155	Ş	purum. β 176
luridum 191	3	revolvens 188
lutescens 174	3	riparioides 153
medium 142	- {	riparium 152
molluscum,198	Ś	rotundifolium . 149
murale 166	3	ruscifolium 153
muticum 176	3	rusciforme 153
myosuroides 140	5	rutabulum 179
myosuroides 140	Ş	rutabulum. y 180
myosuroides B 140	3	rutabulum. d 153
myosuroides y 166	ζ	Schreberi 176
myosuroides 8 141	1	sciuroides 32
myosurum 141	Ş	scorpioides 187
myurum 140	Ş	sericcum 138
nigro-viride 141	}	sericeum. ß 172
palustre 191	\$	sericeum. y 147

INDEX.

HYPNUM serpens . 168	LEERSTA lanceolata. 19
serrulatum 148	vulgaris 18
spinulosum 168	LESKEA complanata 144
splendens 156	dendroides 139
squarrosum . 184	incurvata 195
stellatum 183	paludosa143
Stokesii 159	plumosa ? 172
stramineum 164	polyantha 137
striatum 180	polycarpa 142
subtile 135	pulchella 136
sylvaticum 146	sericea 138
Swartzii 151	subtilis 135
tamariscinum . 157	trichomanoides . 145
taxifolium 56	MEESIA dealbata 115
Teesdalii 150	longiseta 116
Teesdalii 168	MNIUM androgynum 113
tenellum 170	annotinum 123
Thuringicum . 181	} arcuatum 110
trichomanoides 145	} crudum 130
triquetrum 186	cuspidatum 131
umbratum 158	fontanum 107
uncinatum 190	\(\) hornum \(\text{ 128} \)
undulatum 154	hygrometricum . 105
velutinum 167	palustre 113
viticulosum 103	pellucidum 13
Jungermannia alpi-	polytrichoides 89
na 13	} polytrichoides. β. 88
rupestris 14	seudo - trique-
LEERSIA ciliata 18	{ trum
fimbriata 18	5 punctatum 132

Mnium purpureum . 72	PHASCUM axillare 1
pyriforme 118	confervoides 4
ramosum 113	crispums
roseum 133	curvicollum 4
serpyllifolium.a. 132	curvisetum 3
serpyllifolium.ft. 131	cuspidatum3
serpyllifolium. y.1 33	montanum 104
serpyllifolium. d.133	muticum 3
turbinatum 126	nitidum 1
undulatum 134	{ patens 2
Neckera crispa 101	rectum 4
curtipendula . 102	serratum 4
dendroides 139	stoloniferum 4
heteromalla 102	subulatum 1
viticulosa103	POHLIA elongata . 114
ORTHOTRICHUM af-	Polytrichum aloi-
fine	des 88
anomalum 94	alpinum 85
aristatum 100	attenuatum 83
crispum 93	aurantiacum 84
. diaphanum 99	commune 80
diaphanum 100	$\langle commune. \beta 82$
nudum97	commune. y82
pumilum 98	Dicksoni 90
rivulare 96	formosum 84
saxatile 94	} gracile 85
striatum95	juniperinum 82
PHASCUM acaulon 3	longisetum 85
acaulon. β 3	ananum 80

INDEX.

POLYTRICHUM pili-	SPLACHNUM sphæri-
ferum 82	cum. β 15
pulverulentum . 87	Turnerianum 16
pumilum 90	SWARTZIA capillacea 35
rubellum 87	pilifera 79
striatum 95	TETRAPHIS pellucida 13
striatum. f 94	TORTULA acuminata.51
striatum. d 93	apiculata 46
strictum 83	convoluta 49
subrotundum 89	cuneifolia 51
undulatum 91	fallax 48
urnigerum 86	humilis 45
Pterogonium sciu-	mucronulata 47
roides 32	muralis 50
SPHAGNUM alpinum 74	rigida 43
arboreum 102	ruralis 50
capillaceum 6	subulata 44
capillifolium6	tortuosa 52
cuspidatum 6	unguiculata 47
cymbifolium 5	TRICHOSTOMUM C2-
latifolium 5	nescen 39
palustre 5	capillaceum 35
palustre.β6	ericoides 38
SPLACHNUM ampul-	fasciculare 39
laceum 16	fontinalioides 41
gracile 16	heterostichum 37
ovatum 15	lanuginosum 38
sphæricum 16	microcarpum 40
	ζ

Тисновтомим ро-	WEISSIA heteromalla 30
lyphyllum 35	recurvirostra 29
rigidulum 34	rupestris 29
WEISSIA acuta 29	Starkeana 26
cirrata 27	virens 27
controversa27	WEBERA nutans 117
crispula 28	pyriformis 118

EXPLICATIO ICONUM.

- TAB. I.....fig. a—c. Gymnostomum intermedium. p. 7.
  a. Plantulæ, magn. nat. b. Plantula, magn. aucta.
  c. Folium, magn. auct.
- TAB. I....fig. d—f. Gymnostomum truncatulum. p. 7.
  d. Plantula, magn. nat. c. Eadem, magn. auct.
  f. Folium, m. auct.
- TAB. I....fig. g—i. Gymnestomum obtusum. p. 9.
  g. Plantula, magn. nat. h. Eadem, m. auct.
  i. Folium, m. auct.
- TAB.II.....fig. 1. Grimmia stricta. p. 20.

  a. Plantulæ duæ, magn. nat.
  b. Capsula cum pedicello et operculo, m. auct.
  c. Folium, m. auct.
- TAB.II.....fig. 2. Grimmia rivularis. p. 21.

  a. Plantula, magn. nat. b. Caps. cum pedicello,
  m. auct. c. Operculum cum columellâ, m. auct.
  d. Peristomii dens. ε. Folium.
- TAB.III.....fig. 1. Dicranum pulvinatum. β. p. 78.

  a. Plantulæ, magn. nat. b. Folium, magn. auct.

  c. Capsula cum pedicello, m. auct. d. Operculum, m. auct.

- TAB.III.....fig. 2. Grimmia maritima. p. 23.

  a, b. Plantulæ, m. nat. c. Folium e superioribus,
  m. auct. d. Folium ex inferioribus, m. auct.
  e. Capsula cum pedicello, m. auct. f. Operculum cum columellâ, m. auct.
- TAB. IV..... Dicranum majus. p. 58.

  a. Plantulæ duæ, m. nat. b. Folium, m. auct.
  c. Capsula, m. auct. d. Operculum. e. Calyptra. f. Peristomii dens.
- TAB. V.....fig. 1. Dicranum fuscescens. p. 60.

  a. Plantulæ, magn. nat. b. folium, magn. auct.
  c. Capsula. d. Capsula cum operculo. (Ex exemplare e Germaniá.) e. Peristomii dens.
- TAB. V.....fig. 2. Dicranum flexuosum. y. p. 74. a. Plantulæ ex Hiberniâ. b. Plantulæ e Cambriâ, magn. nat. c. Folium, m. auct. d. Capsula. e. Operculum. f. Calyptra. g. Peristomii dens.
- TAB. VI.....fig. 1. Dicranum Scottianum. p. 75.

  a, b. Plantulæ, magn. nat. c. Folium, m. auct.
  d. Capsula. c. Operculum. f. Peristomii dens.
- TAB. VI.....fig. 2. Dicranum ellipticum. p. 76.

  a, b. Plantulæ, magn. nat. c. Folium, m. auct.
  d. Capsula. c. Operculum. f. Peristomii dens.
- TAB. VII.....Trichostomum polyphyllum. p. 35.

  a. Plantula madida, magn. nat. b. Pars plantulæ siccescentis. c. Folium, m. auct. d. Capsula.

  c. Operculum. f. Calyptra. g. Peristomii dens integra. h. Peristomium, ut sæpiùs occurrit, diffractum.

- TAB. VIII....Orthotrichum rivulare. p. 96.
  - a. Plantula, magn. nat. b. Folium, m. auct.
  - c. Capsula. d. Operculum. e. Calyptra. f. Peristomii pars.
- TAB. IX.....fig. 1. Orthotrichum diaphanum. p. 99.

  a. Plantulæ, magn. nat. b. Plantula, m. auct.
  c. Folium. d. Capsula. e. Operculum. f. Calyptra. g. Folii pars, a tergo visa.
- TAB. IX.....fig. 2. Orthotrichum aristatum. p. 100. a. Plantula, magn. auct. b. Folium. c. Folii pars, a tergo visa.
- TAB. X....fig. 1. Bartramia fontana. 2. p. 107.
  - a. Plantulæ, magn. nat. b. Folium, m. auct.
  - c. Capsula a latere. d. Eadem a fronte visa.
  - e. Eadem discissa. f. Peristomii externi dens. g. Operculum.
- TAB. X....fig. 2. Polytrichum Dicksoni. p. 90.
  - a. Plantula, magn. nat. b. Folium, m. auct.
  - c. Capsula. d. Operculum. e. Calyptra. f. Peristomii dens.
- TAB. XI....fig. 1. Bryum obtusifolium. p. 116.
  - a. Plantulæ, magn. nat. b. Folium, m. auct.
  - c. Capsula. d. Operculum. e. Peristomii pars.
- TAB. XI.....fig. 2. Bryum bicolor. p. 121.
  - a, b. Plantulæ, magn. nat. c. Folium, m. auc.
  - d. Capsula. e. Operculum. f. Peristomii pars.
- TAB. XII....fig. 1. Hypnum denticulatum. \(\beta\). p. 146.

  a, b. Plantæ, magn. nat. c. Rami pars, magn. auct.

- d. Folium. e. Capsula. f. Capsula cum operculo. g. Peristomii pars.
- TAB. XII.....fig. 2. Hypnum denticulatum. y. p. 146. a, b. Planta, magn. nat. c. Rami pars, m. auct. d. Folium. c. Capsula cum operculo.
- TAB. XIII ..... Hypnum læte-virens. p. 149.
  - a. Planta sterilis, ex Hibernia missa, magn. nat.
  - b. Planta cum fructu, a Dicksono communicata.
  - c. Rami pars, magn. auct. d. Folium. c. Capsula cum operculo.
- - a. Planta, magn. nat. b. Rami pars, magn. auct.
  - c. Folium. d. Capsula cum operculo.
- TAB. XIV....fig. 2. Hypnum Swartzii. β. p. 151.
  ε. Plantæ, magn. nat. f. Rami pars, magn. auct.
  g. Folium.
- TAB. XV.....fig. 1. Hypnum plumosum. p 172.

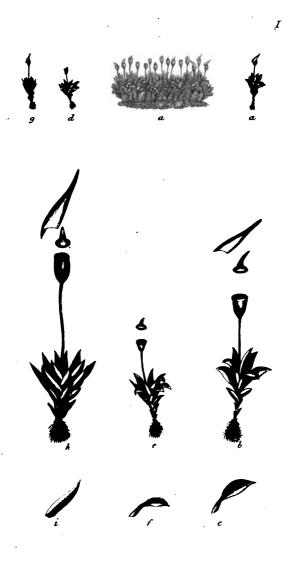
  a. Planta, magn. nat. b. Folium, magn. auct. c.

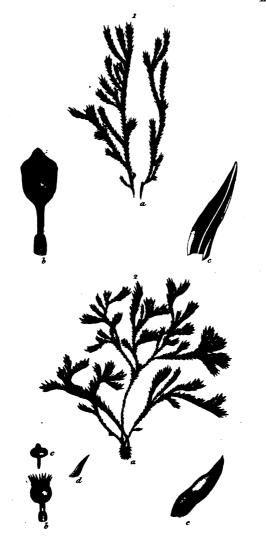
  Folium perichætiale. d. Capsula. c. Peristomii pars.
- TAB. XV.....fig. 2. Hypnum Stockesii. p. 159.

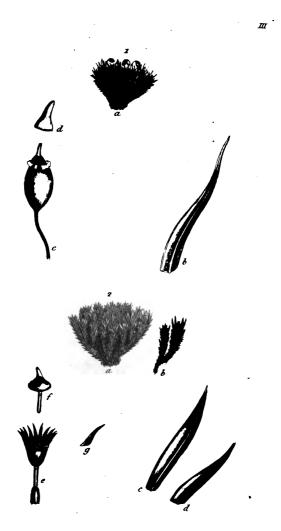
  a. Planta, magn. nat. b. Rami pars, magn. auct.
  c. Folium perichætiale. d. Capsula.
- TAB. XVI.... Hypnum implexum. p. 173.

  a. Planta, magn. nat. b. Ejusdem pars. c. Folium, magn. auct. d. Folium perichætiale.

  c. Capsula cum operculo. f. Calyptra.

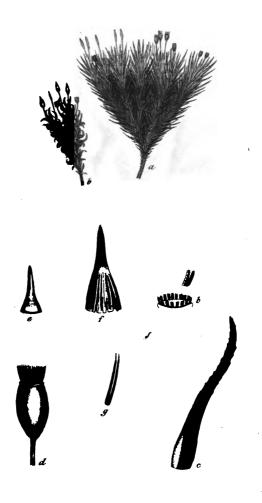

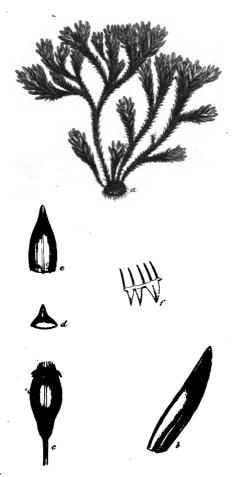

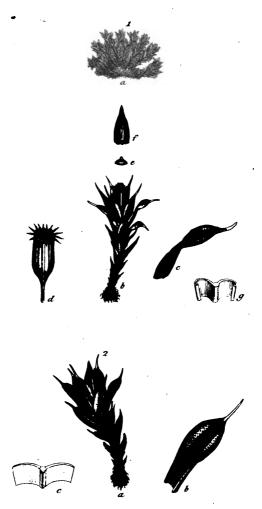

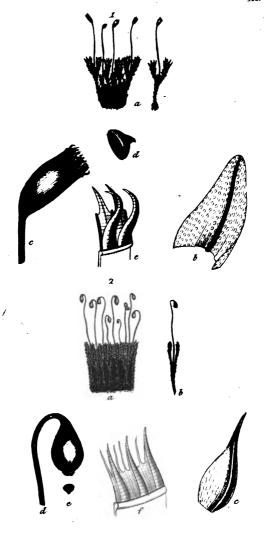

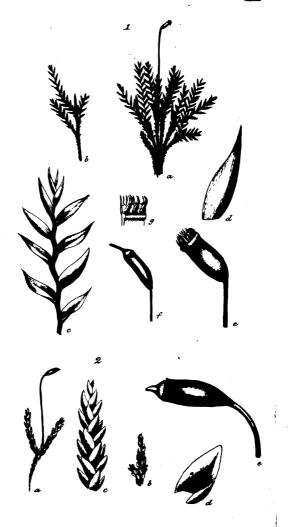

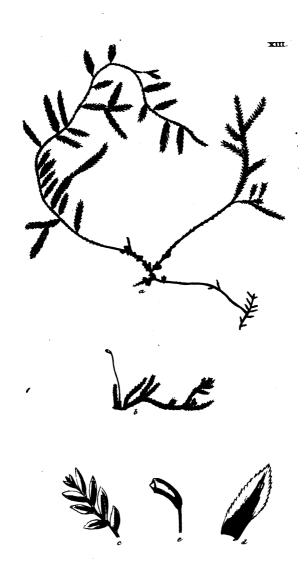

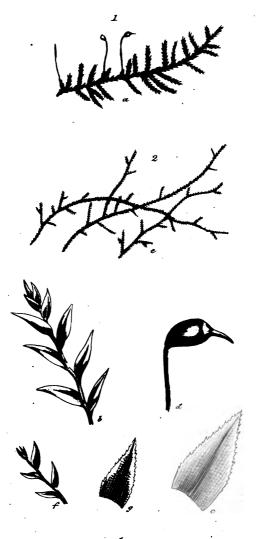

Digitized by Google

· Digitized by Google

